

למש, נוסיבות שונות מאלח אשר סימה קדמון עוסקת כהן בשיחתה אולמונה "צעיר בן מאה". ראשיתו העידה מעט מאד על אחריתו. זה היה ממח רדיו בגלי צח"ל על עמיחי ("גידי") פגלין ז"ל, מפקד חיל הקרב של אל שוחרג בתאונת דרכים כשהיה יועצו לענייני טרור של ראש הממשלה מש נגין. דור ועמיחי, צמד חמד, שני מוחות מבריקים עתירי תחבולות, שולו יחד בחל-אביב, יחד הצטרפו ל"הגנה" ויחד פרשו ממנה לאצ"ל נאשת שנות ח־40, כמחאה על הבלגת מוסדות הישוב כלפי התנכלות הנויפים לטפינות המעפילים של פליטי השואה. דוד סיפר איך נגרר אחרי לפוחי לנצע פעולת חבלה פרטיזנית במשאיות של חברת התובלה הבריטית 'האחים סטיל" בימו.

עורך גרפי: זורם נאמן

גרפיקה: נטע גרינשפן

הם לא ביקשו אישור ממפקדת האצ"ל. תכננו לפרוץ את גדר חניון המלאיות ולחטמין את מטעני החבלה. את המטענים רקחו במטבח של משמחת מנלין, בליל שבת, ערב המעולה. אמו של עמיחי סיפרה איך כתשו נפנתש הנחושת שלה סוכר ופחם בקולי קולות שסיקרנו את האורחים נסלון. היא נאלצה לחפות בתרוץ ש"חילדים סתם משחקים שם". כבני 22 חו ה"ילדים". דוד זוכר שאת המרעומים ומנגנוני ההשהייה הרכיבו סנקמקים של טיפות עיניים, נייר צלופן, חומצה גפריתנית, תיל נחושת, אוני נגיטה, ברגים ומצברים של פנס כיס. הפעולה הצליחה. "נשמע קול מיםר דוד דנון, "ואתריו התלקחו המשאיות באש חזקה וחמה". מקרת האצ"ל העמידה את הצמד לדין משמעתי. כמעט ארבעים שנה אורי, ד"ר דנון לא נשמע מצטער או מתחרט. זו היתה פעולת החבלה הפעט יחידה בקריירה שלו, וחיא לא עלתה בחיי אדם. זמן לא רב אחריכך ש שרדו דרכיהם. עמיחי המשיך לעשות מלחמה בתחבולות, ואילו דוד -סנקצם חלם להיות צייר – עבר חטבה להצלח נפשות. הוא נשלח ללמוד ומאה ואחרי הקמת המדינה חיה מבכירי הרומאים כשרות חיל־תאויר, שעזר מיתוח וושא פינוי הפצועים משדה הקרב במטוסים.

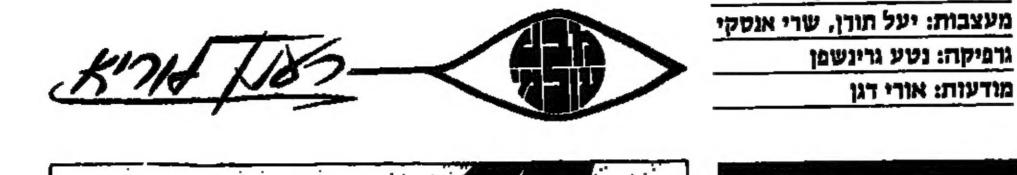
נעשורים האחרונים, במכון ויצמן, הוא התמקד בחקר תופעות הזיקנה. אין להאריך את תוחלת החיים, וחשוב מזה – איך לשפר את איכות חייהם של הקשושים. "יש זקנים יפים", הוא מסכם באזני סימה קדמון את הילוסומיה שלו ואת המחקרים חרבים הנערכים בשטח חברתי זה. שושיבותו גוכרת כדור האחרון, "הכל תלוי רק בנו". ד"ר דנון מכריק בשטח ווה מקובל ווערץ על כל העוסקים בנושא הקשישים. חדברים שחוא ומשמיע חשובים, לא רק בפני עצמם. חנושא כולו סובל מהסברה לקויה שבעקבותיה משתרשות דעות שגויות על החיים אחרי גיל 60. מהבורות הזאת קונלים הקשישים ולא מעט גם ילדיוהם. את דבריו יש לקבל, אפוא,

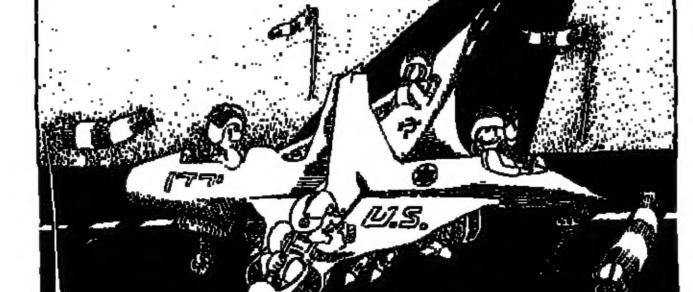
מאת סימה קדמון

אנא מכה את אמא מאת אכיבה מץ

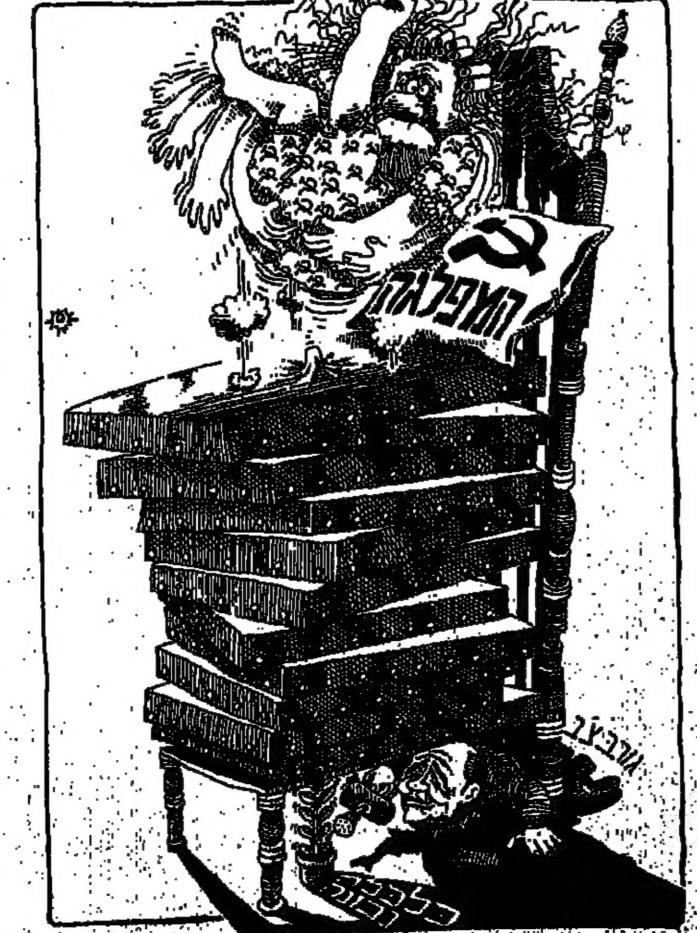
צוחק מי שעוזב אחרון מאת יעל פו־מלמד 38 נאפוליאון חי או מת מאת עירות שמגר 41 שיר אחד הוא רק ידע 46 גששים במילכוד מאת יצחק בן־חורין אגן חן מאת תלמה אדמון - 50 לפתות שחורה אחת מאת יהודית חנוך

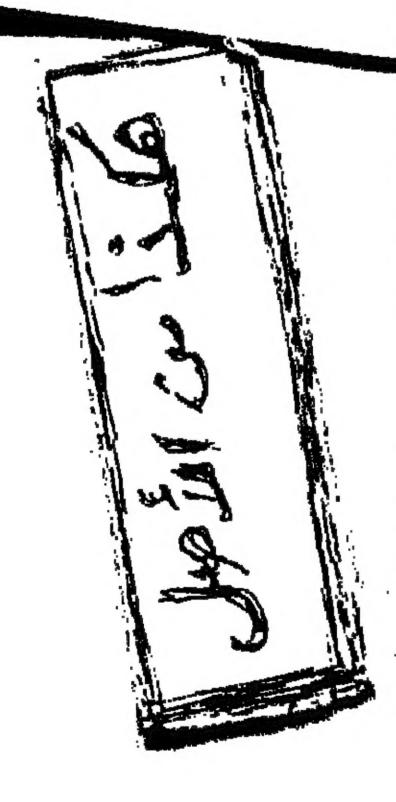
לשוכח על גג פרו לוהט מאת ווסף פינקלסטון ושרית פרקול מאת מאיר עוזיאל ל חיים ואוהבים מאת תמך אבידר 5 פנטהאוז מאת יגאל לב

אתה יכול לזכוח בפרס מ"ד" וגם להשתחף בהגרלה המפלמו בדוק את צבעי הכפיות בתוך הכחיים

ידופי הצבטים האלה יטניקו .פיוד ארומה + כפית כתומג כית בחולצת ניפ (1200 פוסים) כפית וזומה + כפים כחומו: וכית בחיק יוו זיף (2000 פו סיוו) ית ידוקה בכפית צמובה -Cert chick tool Full Kill P

अ धार प्राप्ता जातिहरू. הגרלה מסכמת:

הפרטים והנאים: 1 כרטים טיםה לארה"ב 120 מכשירי ווקמן. 130 חולצות זים.

רכל שחשלח יוחר ידיות ושוכיות ברגדים טיבוייך לוכותי

THE DESTRUCTION OF THE PARTY OF

5 Biacalo

סגן־השר רוני מילוא, פתאום כוכב אחרי הבעיטה ממשרד הפנים. נחמר בארבע עיניים, בלי חליפה, מחוץ לתחום הטלוויזיה. גם פקידי המשרד אהבו אותו. לא המנכ"ל. הבטיחו לו עצם רכה בגרון. לא קשוחה ומישורת שמיים

צורון מי שעווע

הפנים. נחמר בארבע עיניים, בלי חליפה, מחוץ לתחום הטלוויזיה. גם פקידי המשרד אהבו אותו. לא המנכ"ל. הבטיחו לו עצם רכה בגרון. לא קשוחה ומושחזת שמצפצפת על לשון המאזניים הקואליציונית, מזיזה את שעון הקיץ ומוחקת "אות קין" ממצח ילדי חו"ל המאומצים. יש חיים אחרי אריה דרעי. מי בדיוק שיקר שם את מי?

מאת יעל פז־מלמר צילומים: ראובן קסטרו

ואחרי המלחמות הקטנות והמתישות, ואפילו אחרי אריה דרעי. ומילוא, לזכותו ייאמר, הרוויח את נתתדרוח הזאת ביושר. והוא גם לא מפונק בח יותר מרי. ברוב המקרים הוא האיש שאוהבים לשנוא, רוצים לשכור את הטלוויויה כשהוא מופיע כה, הדור בחליפותיו המחוייטות, מסורק למשעי, מדבר בטון שמעורר אנטגוניזם גם בקרב אלה הקרובים אליו ברעותיו, אומר דברים שמקפיצים גם את המותשים והעייפים מבינינו.

אחרי שמבלים בחברתו כמה שעות טובות, קשה להבין בשביל מה הוא צריך את זה. מה יש לו למשוך אליו את האש כל הזמן, ובגדול. שכן גם אם נקוז את מירת החנופה והנחמרות שכל פוליטיקאי עוטה על עצמו בבואו לרבר עם עתונאי, עדיין נשאר כו די כדי להפתיע כשמבירים אותו מקרוב.

קודם כל הוא כלי חליפה. עדיין מסודר מאור,
החולצה הלכנה קיצרת השרוולים מבהיקה ומגוהצת,
הנעליים מצוחצרצת, קפל חר במכנסיים ("לא תתפשי
אותו בג'ינס גם אם תמותי", אומר חבר למפלגה, שהוא
גם חבר אישי). מעבר לחליפה, הוא גם בלי הדמגוגיה
והנאומים המסודרים והכומבסטיים, שמאפיינים את
הופעותיו הפומביות. הוא צוחק הרבה, אומר כמה וכמה
פעמים שהוא לא בטוח שהוא צודק, מדבר בלשון
ערכנית, אפילו מרבל קצת פח ושם על חברים
משותפים. אפשר ללכת אתו על "סמול טוק", לרבר
בניתעתא, אפילו על שמעון פרס ועוזי ברעם. לא, על
משה שחל לא. לאיש הזה הוא לא מתכוון לסלוה.

ומתברר שהוא גם קצת שכחן, ויורע לצתוק על
עצמו. פתאום מתברר שלאיש שהיה מופקר עד אמצע
השבוע שעבר על משרר הפנים, אין תעורת זהות. זאת
אומרת יש לו, אבל הוא לא בדיוק זוכר היכן הנית
אותה, עכשיו, כשהוא מבקש לשלם בצ'ק בעבור דבר
מח שקנה, והמוכרת מתעקשת על תעורת זהות, הוא
שואל בלחש, נסוך כולו, "את חושבת שבעל המקום
יכיר אותי וישתכנע שהצ'ק בסרר?" אלא שגם
לבעל המקום קשה קצת לעכל את העובדה שרוני
האיום! הוא האיש שעומר בשקט בצר ומחכה

יום רביעי שעבר נכנס ארית דרעי אל יצחק
שמיר, והוריע לו: "או אני, או רוני מילוא".
למרות שיותר מארבעים שנות־חיים
מפרירות בין מנכ"ל משרר הפנים, הילר
המגורל שזה עתה סיים שירות צבאי כן ארבעה
תורשים, לבין ראש הממשלה – התייחס שמיר לדברים
ברצינות תהומית. כי אם ררעי הולך – הולכת גם ש"ס.
ואם ש"ס הולכת, נוטה לשון המאזנים ויש כחירות. אם
יש נחירות – רע מאוד לשמיר, ואולי לליכוד כולו. כך
נהפכים פשוטי־עם למלכים, לפחות בפוליטיקה.
מלכתחילה ידע שמיר שאין ברירה. רוני מילוא,
הממונה מטעמו על משרר הפנים, יהיה חייב לעזוב את
תפקירו. אכל איך יסביר זאת לבךטיפוחיו, אותו גידל
תיפקר היטב במשרד הפנים;

בטלפון. "מילאת את תפקידן", אמר שמיר למילוא בטלפון. "מילאת את תפקידן על הצד הטוכ כיותר. הו עכשיו תחליט, וההחלטה היא שלך בלכד: או שאתה העוב את המשרד, או שש"ס עוזכת אותנו ויש בחירות". א בעבור שעות אחרות הניח מילוא על שולחנו של ראש"הממשלה את ההודעה שהוא עוזכ את תפקידו כמשרד הפנים. אפשר לעכור בשקט למשכר הממשלתי הבא. ש"ס, על תקן של לשון מאוניים דינמית, יכולה להתפנות ולחשוב על האולטימטום הכא, שייגמר גם הוא, יש להנית, בהתאם לרצון מועצת הכמידותורת.

יומיים אחריכן, יום שישי בארבע אחריהצהריים,
עמד רוני מילוא בחניון תליאכיכי וניסח להיזכר היכן
השאיד את מכוניתו. ואו התברר לו שהוא כוכב. "איף
נתנו לך ללכת, והשאירו את הדרעי הזה למרך לנו את
השיים", אמר הראשון שניגש. "אי־אפשר נגרם, האי הם
ינצחו תמיר", אמרו שני בחורים צעירים שהתלכטו
באיוה תוף יתפסו יותר התיכות. "למה ויתרת להמי,
צעקה אליו כחורה. "כל הככור", אמרו שלושה אחרים.
ככה זה נמשך, וכמשך כל הזמן חייך מילוא כביישנות,
וכן, ככיישנות), התרגש כמו תלמיד שקיבל תעודת

הצטיינות, ואמרו "ראיתו שמעתו נו, מה תנידיה" מה נגידו שלפעמים גם לפוליטיקאים יש שעות חסר, כהן נראה מתאום: שיש חזים אחרי שים

ainenio 6

מילוא: "כשדרעי ראה בכנסת את הפקיד משוחח אתי, דרש בגסות שידווח לו על מה שוחחנו. כשנתברר לו, החל לצעוק על אותו בחור, שיכול להיות סבא שלו, עובד כבר שלושים שנה במשרד, איש מקצוע מעולה. ואת כל זה הוא עשה בנוכחות אנשים. לא ידעתי איפה לקבור את עצמי מרוב בושה".

"האיש [דרעי] פשוט שיקר לראש הממשלה במצח נחושה. אני אמרתי את זה גם לשמיר, וגם הוצאתי על זה מכתב. אני רוצה להיות מכוסה למקרה שיום אחד יתחילו לבדוק, ואני בתור אחראי מיניסטריאלית אחוייב לתת את הדין על השקרים של המנכ'ל".

מקורבי דרעי: "מי ששיקר כל הזמן במצח נחושה זה רוני מילוא. הוא לא עשה כלום במשרד, לא מכיר בכלל את העניינים, לוקח שנים, יוצא אתם לעתונות, וכולם חשבו שזה הישג שלו. אם הוא שיוכיח את זה, שידרוש שיוכיח את זה, שידרוש להעמיד אותו להין".

7 Bipeald

שלו ושל אשתו. המוכר חייך קצת, ואני האמנתי לסיפורים שהכחור נולד וגדל כאן בארץ, היה אחר מהחבר'ה ששיגעו את המורים ב'תיכון חדש", והחבר הכי טוב שלו הוא גידי כקר, מן הפעילים ב"שלום־עכשיו".

ברדיו או בטלוויזיה? אולי אתה צריך איזה יועין תקשורת שיעוור לך להיות נינוח וחברכון נם בהופעות מומביות?

כי אני אומר את מה שאני חושב, אכל בדיוק. ומה שאני חושב לא מוצא חן כעיני הרכה אנשים. אני לא יודע אחרת. אני אף־פעם לא אהיה כמו דן מרידור או מאיר שטריח, שגם כאשר הם אומרים רברים חריפים כיותר - הם יוצאים אנשים מאוד נעימים ונחמרים. אני אף־פעם לא אסחוף אחרי המונים, לא אהיה כמצב שכולם אוהכים אותי, גם אלה שמתנגרים

ר שסולק, סבלו הפקירים. לא היה כרור להם

היום שרוני מילוא הפתיע. הוא נהג במשרר הפנים לא כפוליטיקאי שמנסה להלך בין הטיפות מבלי להרטב ולהרטיב יחד אתו את מפלגתו כולה. ואם כליכוד מרברים על הפתעה, על אחת כמה וכמה בש"ס. בחלומותיהם הכיישחורים לא העלו על הרעת שמילוא יקרם נושאים שמכחינתם היו בכחינת ייהרג החלטתו הראשונה, מיד לאחר כנימתו, היתה

להנהיג את שעון־הקיץ. חודשים התלכטו בשאלה הזו, כין סקרים וחוות דעת של משרדי האוצר והאנרגיה שהקרמת השעון תחסוך עשרות מיליוני שקלים כתודש, לבין מימצאי הרכ פרץ שטעז כי הכל הכליהכלים. מקורבי הרכ פרץ אומרים שגם הוא מקבל את אותה החלטה אילמלא פרש, ולא צריך להתפעל כליכך מממלא מקומו. בכלל, הם טוענים, מילוא רק הצליח "למרות את התקשורת", ובעקבותיה את הציבור כולו. "האיש לא דרך במשרד הפנים, נשאר לשבת במשרד ראש־הממשלה, ובעיקר העביר הודעות לעתונות. כל אותו זמן עכדו פקידי משרד הפנים

> "אני אומר את מה שאני חושב, אכל בדיוק, ומה שאני חושב לא מוצא חן בעיני הרכה אנשים. אני אף־פעם לא אסחוף אחרי המונים, לא אהיה במצב שכולם אוהבים אותי, גם אלה שמתנגדים לי. אני, שלא כמו חלק מחברי הטובים, לא יודע להגיד דברים קשים ולהישאר אהוב.

הישן, שפיור לכל עבר את האכק שהצטבר על כנפיו. מן החדר הוה החל לפני כחצי שנה לטפל בנושאי משרד־הפנים, כאשר הרב יצחק פרץ התפטר מהממשלה והשאיר את המשרר ביריו של עוורו תנאמן, חמנכ"ל הרכ אריה דרעי. למעשה הופקר חיק לשמיר ראש וומן לתקציבי מועצות מקוניות וצרות

אלא שהתחליף הזה לא היה מקובל על אריה דרעי. כשכילו היח מילוא עצם כגרון. הכעיות החלו

אותי תמיד או שישנאו מאוד או שיאהבו".

לי. אני, שלא כמו חלק מחברי הטובים, לא יודע להגיר דברים קשים ולהישאר אהוב. אותי תמיר או שישנאו מאוד – או שיאהכו. מה אני יכול לעשותו כזה אני". "אכל", הוא מוסיף, "אני לא רק אומר מה שאני

חושב. אני גם עושה מה שאני מאמין בו". וזה, כסומו של דבר, מה שהפיל לו את הכטא במשרך הפנים, והחזיר אותו להיות סגן־שר במשרר ראש־הממשלה, מטפל בקשר של שמיר עם הכנסת. את הכסא עצמו, דרך אנב, לא לקחו לו. גם כשהיה ממונה על משרר. הפנים, הוסיף לשבת כלשכת ראש הממשלה, כחרר שהיה שייך לעזר וייצמן כאשר פרס היה ראשיממשלה. מין חררון שנראה שייך יותר לפקירה הפלוגתית או למוכירת המח"ט מאשר לסגן שר. היום נוספו לו כמה עציצים, שלא חיו כתקופת עזר, וגלקה ממנו המאוורר

של מרשם תושבים. לפיכר, מינח את מילוא, מעין שריהפנים בפועל, למעט מקרים בהם חידרש החימה של שנויר על החלכה זו או אוורת.

כשהעצם התקשתה והתחררה, ואולי עוד קורם לכן -בהכטחות שניתנו לדב פרץ ולדרעי ממי אישים בליכור. כויי לשכנע אותם לחיות עם העצם, חרגיעו אותם שרוני מילוא יהיה רק מחאם חסר כוח והשפעה בין דרעי לראשיהממשלה, אן הם לא דאגו. מח גם שידעו היטב מי נשאר במשרר לשמור על השמנת. אריה ררעי, למרות שהוא רק כן 12, כבר אכל לארוחת בוכר ואבים גדולים מהסגן־שר. לפחות כך הוא חשב. אבל הדברים התנלגלו אחרת, וגם בליכוד מורים

בשקט על הדברים, ומילוא היה קוצר את הפירות". פקיד בכיר במשרד הפנים, המסרב להזרהות מחמת היותו עובר מרינה, אומר שהרברים הללו רחוקים מלהיות אמת. "זה נכון שמילוא לא ישב במשרד, אבל זה היה בשל תביעת מפורשת של דרעי והרב פרץ. למרות שהוא לא נכח פיזית, נוכחותו היתה מורגשת. פשוט תענוג היה לעבור עם האיש. פתאום יש הכרעות ענייניות, ללא שיקולים של טובת מועצת חכמי התורה. היית כא אליו עם נושא מסויים, חיה לוקח לו זמן קצר ללמור את העסק, ומיד אחרי שכל העובדות היו לפניו – היתה נופלת ההכרעה. דרעי התהלך במשרד כמו משוגע. כל מי שמכיר אותו ידע שבמוקרם או כמאוחר הוא יסלק את מילוא מרוכו

חלטתו השניה של מילוא, ואולי האמיצה ביותר מכחינתו, נגעה להקמת איצטריון הכדורגל בירושלים. שלוש שנים דנה סיפור לימות המשיח. מילוא חתם על התכניות חודשיים אחרי שנכנס למשרד. "מאז", אומר ח"כ מן הליכור שמעריף לא לריב בפומבי עם הרב פרץ, הבינו בשים שצריך למצוא מהר את חדרך להחזיר את ככוד. הרב אל נחלתו במשרך הפנים. אחרת יהיה מאוחר מדי. בכל המגעים של הליכור עם ש"ם, הונחה השולחן תביעה אולטימטיבית אחתו נחזור לממשלה זנתמוך בליכור בתנאי אתר: שמילוא יכולק ממשרר הפניםי

איזה מדיניות עליהם לכצע: של רוני מילוא או של המנכיל, למרות שררעי היה למעשה עובר ציבור למותם, הוא סבר שבכותו להכתיב מדיניות, מילוא

ומילוא ענה לו: "לא ידעתי שיש לך חוש הומור כוה פקיד ככיר במשרד הפנים: "בכל פעם שמישהו מהפקירות הככירה נפגש עם מילוא, היה דרעי מחחיל

להשתולל. היה חוקר אותנו כמו במשטרה על מה דיכרנו, מה החלטנו, נותן לנו להבין שלטובתנו נדאי שלא נכצע את החלטותיו של מילוא. זה היה מצנ בלתי־נסבל. הוא נתן להבין שכדי לשמור על עותו מוטב להמנע מפגישות עם מילוא. מצר שני, נכל מע שהיה לנו עם מילוא, לא יכולנו שלא להתפעל מספר החשיבה והכיצוע שלו. יכולתו לראות את התמונה הכוללת, ולחוש בנכונותו להאבק על עניינים עקרוניים. הוא העריך אותנו כאנשים מקצועיים הקשיב לכל מה שיש לנו לומר, ואחריכך היה חתך

וגי מילוא: "הרבר שהכי פגע גי ביחסי עם אריה דרעי, התרחש כשלושה חורשים אוני שהגעתי למשרר. יום אחר זימנתי אלי לכנסת את אחר הפקירים הבכירים על המשרד, כדי לדון בהצעת חוק שעמרנו להעלות. אין שאנחנו יורדים לעבר המזנון, אנחנו נתקלים כרוני יושב עם אחר מאנשי ש"ס. כשהוא ראה את הפקיו משוחה אתי, דרש בגסות שידווה לו על מה שוחתנ. כשנתכרר לו, החל לצעוק על אותו כהור, שיכול להיות סכא שלו, עובך ככר שלושים שנה במשרו, איש מקצוע מעולה. ואת כל זה הוא עשה בנוכחות אנשים. לא ירעתי איפה לקכור את עצמי מרוב כושה למה לא הגבתיז פשוט המתלקתי מהמקום לא יכולתי לראות את הכושה. היום אני באמת מצטער שלא הגכתי אז בחריפות".

בפברואר השנה, בעקבות פניות חוזרות ונשנות של אזרחים, החליט מילוא לבטל את הקירומת 20 שניתנה למספרי הזהות של ילדים שלא נולרו בארז. לרבות אלה שנולדו בכרזיל, גויירו ואומצו על יורי הורים ישראלים. ההחלטה תפשה רק לגבי ילרים שנולדו או אומצו החל מחודש פכרואר, אכל צריך חיה לפתור את הבעיה לגבי אלה שנרשמו לפני כן.

מילוא: "אחרי שח"כ יאיר צבן עמר להגיש הצעת חוק פרטית בדבר ביטול הקידומת באופן רטרואקטיני. פניתי ליועץ המשפטי של המשרד, והוא אמר שלא אכפת לו להגיע להסרר עם כל הורה שיגיש בקשה לביטול חקידומת. היא תאושר על המקום. סיפרתי לצבן על ההסדר, וביקשתי ממנו להסיר את הצעת החוק. צבן הסכים, ולפקידים הועכרו הוראות מתאימות. כעבור יומיים שלושה הודעתי על ההסרו מעל במת הכנטת. ואז החלו להגיע אלי פניות של הורים שסיפרו כי פקירי משרד הפנים מסרכים לשנות את חרישום. ביררתי, והסתבר לי שררעי נתן הוראה לא לכצע את העניין. לא האמנתי למשמע אווני. אני מתחיים בפומבי על מריניות מסויימת, אומר לחיכ להסיר הצעת חום, שכן העניין מסודר, ודרעי מחלים שהוא לא מבצע כי זה לא מתאים לו. הבנתי שככה אני לא יכול יותר להמשיך. יש פה עיוות של כל מינהל

בבנק הסועלים יודעים שזמנך יקר וענייניך

ופרדות של שירות סופר-עיסקי המיועדות

הרשים טיפול מיוחד. לכן אנו מקימים נמספר גדל וחולך של סניפום, יחידות

שרות סופר-עסקי מאפשר לך לרכז

ביחירות אלה את כל ענייניך חכספיים

ולהנות משרותי ערש, טיפול בנושאי

אשראי, יעוץ חשקעות ועוד, באוירה

אשית ובומח מקצועית ועוד, באוירו סעות הפתיחה המורחבות ביחידות העסקים יאפשרו לך לקבל שרותים גולאיים רשיים

מקאיים בשעות הנוחות לך. גם בשעות הצחריים חמאוחרות כשאתת סוגר את העסק שלך.

אן ורק לאנשי עסקים.

תקין, זו שערוריה שלא תיאמן. סרב לבצע. היתה הצטברות של דברים. זה גם השקרים שלו. לפני כחודש התקיים דיון אצל ראש הממשלה שמיר שאל את דרעי אם הוא מעביר כספים מהמשרו לכל מיני מוסרות רחיים, לא', אמר רועי מאו שמבקר חמדינה קבע שאסור להעביר כספים, המסקני עם כל העניין, לא האמנתי למשמע אוזני. הלוא אני במו עיני, ראיתי אותו מעביר כספים. האיש פשוט שיקר לראש הממשלה כמצה נחושה. אני אמרתי את כהורמנות מסריימת, וגם הוצאתי על זה מכתב אני רוצה להיות מכוסה למקרה שיום אחר יתחילו לכרום

אריה דרעי סרב להגיב על הדברים. הדל נהיל

EN

ה אבקת הכביסה המנצחת ביימבחן האמריקניי האמריקניות אינן מגיעות לכאלה תוצאות!

לעוברה הזו, הוא לא היה מופיע כגיל 75 עם המק מחלות בכת־אחת". והזקנים, לרברי דנון, מוזנחים. הזקן חושב שקשה לו לעלות במדרגות כי הוא כבר זקן. אבל לרונ הוא בעצם מובל מאי־ספיקת לב – ליקוי שאפשר להתנני עליו בטיפול תרופתי. וכשמטפלים בכך, פתאום הוא חוזר להרגיש כמו שהרגיש שנתיים קורם לכן. וכל הזמן הזה הוא ייחס את הרגשתו הרעה רק לויקוה דנון: "כל כך הרבה זקנים מפסיקים את חיי המין שלהם, ולא בצדק. באחר הכנסים שהשתתפתי הם בבלגיה שאלו אותי ער איזה גיל אפשר להמקיך לקיים חיי מין. עניתי: כל עוד ממשיכים לתרול -יק וכון להליכה, לשרירים, לזיכרנו וליכולת המחשרה להתייחס בזהירות רבה. חשיש זה טבעי, אז זה טוב? משפיעים לטובה או לדעה? אטור לנו להיות

ידע מה משמעות הרבר. 'אחת הבעיות החמורות בהודקנות, לדעת פרום' דנון, היא הכערות של הוקנים ביחס לכריאותם. העוברה שהם אינם יודעים שמותר להם להיות זקנים מכלי להיות חולים: "לא כל המיחושים שהוקן מרגיש, כמו חולשה, ליקויים בשמיעה, שינויים בקול, היחלשות הראייה, אוכרן חוש הרית – הם בהכרח

בנאטים שאסור לנו להלעיט את מצענו

פרום' דנון לא אוהב. להישמע מיסטיקן או פתטי. תופעות שנובעות מהגיל. תוסעות כאלה יכולות גם "העוברות הן שבטבע החיות גומרות להתרכות ומתות, להיגרם כתוצאה ממחלה. ואם האדם המזרקן היה ער והמין האנושי גומר להתרבות – ומתחיל לעשות בזה, לדעת פרופ' דנון, כל העניין. "יתכן שכאמת 'כחוב' מתי נמות", הוא אומר, "אבל בהחלט חלוי בנו איך נחיה עד שנמות. וכשמדברים על זיקנה,

המשכיות למין שלהם. בדרך כלל הם ייהרגו ע"י יריב,

או ייאכלו ע"י טורף. יש תופעות מאוד מצחיקות

בטבע. פרות הבר באפריקה מתחילות לרוץ במהירות

מטורפת ונופלות ומתות. אולי יש מישהו שמסתכל

עלינו במקום אתר, ורואה אותנו נהרגים כמלחמות,

ובעיניו אנו דומים ככך לפרות הכר כאפריקה". אבל

לא מרובר על הארכת החיים בשנתיים. הרי כל מי

שלא מת בנעוריו יהיה פעם זקן. השאלה היא פשוט

איוה חיים הוא יחיה עד שימות". ואיכות החיים הזו,

שכעשרה אחוזים מהאוכלוסייה יהיו בני למעלה מ-75,

זוהי תחזית די מכוססת. אכל התפוסה בכתי-החולים

תבדל, וכל זה יהיה כרוך בסכל רב לזקנים

ולמשפחותיהם - אלא אם כן נדע למנוע את הסבל

הוה, אם נכין את המנגנון". והיום, חוא מכטיח, כבר

שינוי בסמינת הסידן מן המזון. לכן, הנוף נאלץ לספוג

יש שימות הכוללות גם הורקת ושרמונים שנותנות

סיכוי לאיכות חיים טוכה יותר. או דוגמה אחרת:

כאכים ראוניסיים. קבוצת מרענים כמכון וייצמן עושה:

בנושא הוה עכודה נחרות. הם מתשיבים כיום להבנה

להתקרמות המחקר חביולנני וחרסואי, ילפנו

שנתיים שלוש לא ירעו שוה וירום, היום מכירים או

המבנה שלו ניודעים שיש לו ואריאציות שונות.

גם מחלת האיירס, לדכריו, היא דוגמה מובה

חלק גרול מחוהליבים שנורמים לסבל הוה.

"הסיכוי שאנחנו נגיע בסוף המאה למצכ

לרעת דנון, היא עדיין בעוכרינו.

רופאים. אמו היתה גניקולוגית, ואביו רופא משפחה. בן ארבע עלה לארץ וגדל כחל־אביב. למד ב"בלפור" וב"הרצליה" וחתגייס ל"הגנה", פרש ממנה והצטרף לאצ"ל כמחאה על מדיניות ההכלנה, יחד עם עמיחי פגלין ואליהו בית־צורי (שתוצא לחורג בקחיר על רצח לורד מוין). מאוחר

בחקופת ח"סוון" נשלח דוון לביירות במסווה של טטודנט, כדי ליצור קשר עם כוחות צרפת רוגמה: שינוי מסויים כמאון ההודמונלי בגוף האשה, קצח לפני ואחרי הקמילה, גורם לכך שיש חחומשית, באחת חמעמים, כשחצה את חובול, ועצר לחקירה ושוחרר. בלילה נילקח מביתו את הסירן מהעצם. סכל רכ נגרם לנשום מהתרופפות רקמת העצם. חוליות נרוזמות, ועצמות נשברות. היום והוכנס לכלא יפן. מאוחר יותר קועבר למחנה תמעצר בלטרון, שה נחפך לחובש. "הופיעה בכלא קבוצת אושים מ'ההגנה' שנתפשת כשחורידה עולים בחוף פלמחים. לאחד מחבחורים וחקע צדף ברגל, וחיא התחילה לחתומה ולחזרהם, החבריה נתנו לו לשתות קוויאק וישבו עליו שלא יווו, ואני – בטכון גילוח שחיטאתי על שלהכת נר

שמננת ונשר שעות ביום". אבל כמו דברים אחרים בחים שארעולו מכורה תנסיבות, בך היה מדהים באיוו מהירות השיגו תוצאות והעובחה: שהנודם מווהה יוצרת מוכוי למצוא לו תכנפה או

- מתחתי את הרגל, והוצאתי את הצדף עם

דטן מודרו שתיה חסר שאיפות להיות רופא.

רופ' דוד דנון נולד ב־1921 בבולגריה לזוג יותר. קיבל יחד. עם פגלין את הפיקוד על יחידות

הדוקטורט בהצטיינות. יש לו ראש טוב. שנים דגון: "כשלמדתי רפואה, המוקרוסקום האלקטרוני חירו עדיין בחיתוליו, וחבלים להכנון החומר שרוצים לבדוק בו לא היו מפותחים. בויתי מכשיר שענה על חצרכים", לאחרימכן מיתח וגון שיטות לבדיקת רקמות במיקרוסקום האלקטוניי חדוקטורט שלו הית השוואת בין שיטות הכדיקה ד"ר דנון חזר לארץ ב־1952 והתניים לחיד

האוויר כרופא. בעבור שנתיים מינת אותו מי

ד"ר דוד דנון: "לאמונה המקובלת עויכל מה שטבעי הוא טוב', צריך

נכון להליכה, לשרירים, לזיכרון וליכולת המחשבה. אם כבר חיי מין, חברלי גיל גרולים בין בנייונ

"הסיבה היחירה שיכולה להגביר את הפרוה וההתעלות של מי שמקיים יחסי מין עם אום הצעיר ממנו בהרבה (כין אם זה גבר מכוגר ואקה צעירה, ובין אם להפך), היא העוכרה שארם מכוגר

ישתרל הרכה יותר למצוא חן כעיני כן-הזוג הצעיו שלו. אם הם היו משתדלים כאותה מירה עם פרסנו באותו גיל – היה להם טוב לא פחות, אולי אף יותר, והם היו מתעלים באותה מירה". פרופ' רגון היה רוצה מאור לחנך את הצינוו

להיות ער למה שהרופאים אומרים לו. שיבין את שאו הרופא, וכמובן שגם הרופא ירבר בשפה יותר מונות הוא היה רוצה שהחולה ירע להסתכל על בריקת ום שכשאומרים לו שיש ברמו רמת כולסטרול גנוהה -

לקצב ואיכות תהליך ההזרקנות יש גם קשר הרוק להרגלי החיים של הארם. דנון: "אנחנו יודעים ככו מזמן שאם מרעיכים עכברים מיום היוולדם, נאריך את תוחלת החיים שלהם. בניסוי שנערך לאחרונה בניו־מקסיקו, האכילו חולדות ב־60 אחוזים מכמויות המזון שהן רצו והיו מסוגלות לאכול. לקבוצה אחת: נתנו לאכול כמה שרצו. אורך החיים של קבונת החולרות שאכלה 60 אתוזים מהכמות היה גרול ב־10% אחוזים מזה של קבוצת החולרות השנייה, וואת למחוקי (חמשך בעמוד 11)

חוא סטודנט לרפואה בז'ובה, ותם היו מוכנים

לשחררו מלטרון בתנאי שיעזוב את הארץ תוך 46.

שעוח. בדואר סתרים ביקש דוון ממנחם בנין חיחו

יציאה מהארץ. בגין השיבו "צא, יש מה לעשוה

שילב דנון במילוי תמקידים דבים עבור אצ"ל

באיטליה ובצרמת. זה לא חפרוע לקבל את

את לימודי תרפואת באירופה (תואי של אבא)

EN

לשמירה על רעונות הצבעים ולחנוח על מכונת-חכביסה ממני קורווית יפיסנחיי מכילה בושם עדין הנותן ניתוח רענן

ומוכות האכקה מכילה מרכיבים מיוחדים להעת על חבד.

עמדו במבועי ביצוע קפדניים.

וה יכול להחדיל בוצריבה "דגילה". אחה. אה. אנחם. אנטים ונטודרים, ונשכילים, "בני חרבוח". ונריבה שלוחות ולוליח "נקובלח" לאלימות פיזית. זה יכול לעצור כאן. זה גם יכול להידרדר לסיום שאין ונומנו דרך חזרה. NIN MIN NIN או אביבה מץ צילומים: שמואל דחמני שהוא היה חוזר הכיתה אחרי העבודה, ידעתי שאטור לי להפנות אלין את הגב. הלכתי תמיד ליד הקיר. אף פעם לא ידעתי מאיפה זה יבוא". מאיה (השם המלא שמור במערכת). אשה מוכה, אשה אקרמאית, תואר שני בארכיטקטורה, נאה, מטופחת. שנים רבות לא העלתה כלל בדעתה ש"לה זה יכול לקרות". עכשיו היא יושבת בבית־הקפה מכונסת. מרברת לאט ומעט. בשקט, רוב הזמן בוהה באוויר. העיניים דומעות. אשה שפופה. חיזת, אם היתה בה, איננה. כמו יצא לה כל האוויר. זה נשמע פאתטי. זה נראה הרבה יותר איך מגיעים למצב כזה?
איך מגיעים למצב כזה?
"אני לא יורעת", היא אומרת. "זה תהליך, זה לא קורה כיום אחר. אבל עוכרה
שזה קרה. גם לי".
בעל אקרמאי, מהנדס אלקטרוניקה, תואר שני. זוג למופת, שניהם "ילרים
מבית טוב" שהיום יש להם שני ילרים משל עצמם. יש גם דירה נאה, שתי מכוניות
ושתי משרות ככירות. קרייריסטים מוכהקים. רחוקים מסטריאוטיפים אופיניים
ושתי משרות ככירות. קרייריסטים מוכהקים. רחוקים מסטריאוטיפים אופינים uraeaio 14

"המכות לא תיקנו אותה"

בי (השם המלא שמור במערכת) הוא קנאה. נכון שאני קנאי, אבל לא היה בולל נבר מכה. אבי הסכים להיפגש איתי רק זה... זה היה בגלל כפיות הטובה שלה. אני "בטודי סודות". כן 34, אב לשלוש בנות. מאשים אותה בכל הבלאגן הזה. היא היתה מקצוע לא אקדמי. אפשר בקלות לסווג אותו יכולה לפתור הכל בשקט, בלי להחחצף. במעמד הבינוני. התחתן אחרי שנה של במקום זה הביאה אותי למצב שהייתי חייב הכרות, כשאשתו עדיין שרחה בצבא. "זו חיתה אהבה גדולה", הוא אומר. "לא יכולתי שלא לדבר איתה לפחות פעם ביום בטלפון". בתקופת מחברות הקשר ביניתם היה הדוק מאד. אחרייכן נישאו, "כמו כולם". זוג צעיר, דירה צנועה. ילדים.

בתורעה שהיתה שלטת כציבור עד לפני זמרמה לגכי

מי הם הבעלים המכים את נשותיהן, מי הן הנשים

חוששת, כי יש לה ילרים שצריך לגדל, אכל "רק

שירעו, שנשים אחרות לא תפחרנה. יש חיים מעבר

לאלימות.אפשר לצאת מזה. מוכרחים לצאת מזה", היא

אומרת. "אני רוצה לספר את הסיפור שלי כשביל כל

'בשנה האחרונה נרצחו בארץ עשר

מתמשכת. כולן התלוננו פעמים רבות

משטרה 'חוקה', יש פחות אלימות".

ברומניה, משם עלתה ארצה עם בעלה לפני תשע

שנים. כית הוריה, רגם למשפחה ליברלית, מתקדמת.

שלו. גר בעיר אחרת, היה בן יחיר, התורים שלו היו

הוא רצה לעלות לישראל. אני לא רציתי. זה נגמר

באגרוף בפרצוף. למחרת באתי לעכורה ואמרתי

שוה כגלל לחץ המגורים כצפיפות, בגלל הילר שבוכה

גרנו כדירה של הסוכנות. היו בעיות רגילות של

עולים. כעלי היה עצבני, מתפרץ עלי ועל הילד. וכל

ההתמרצויות הללו לוו כאלימות. אף פעם לא חשבתי

שהוא לא כסדר. תמיד ניסיתי להכין אותו. תמיד

חיפשתי ומצאתי תירוצים למה הוא כזה מסכן ולמה

שהמכות והאלימות בכלל אינם קשורים למצבי־לחץ.

צריך להכין אותו".

Hipepio 16

היה לי משבר. מבחוץ לא רואים אם מישהו אלים

כתי היכה אותך כמעם הראשונה?

מכוגרים. מי יודען".

הסיפור שלה די כנאלי. אהכה ראשונה עוד

נשים שכולן חיו ברצף של אלימות

במשטרה. במקום שיש בו תחנת

אותן נשים שסובלות, ומתחבאות".

היום, שנתיים אחרי, היא מוכנה לדבר. עדיין

למה הרבצת לת: העריכה שום דבר. תמיד כשניסיתי לעשות לה טוב על הנשמה, היא לא העריכה את זה. מצאה לה פטנט להתגרות בי, על חשבון אבא

חמכות לא תיקנו אותה". עומק נשמתי. מולי, היא היתה חסרת אונים. אבל מה יכולתי לעשותו היא היתה מביאה אותי למצב בו הדיבורים כבר לא עזרו. והמכות, בשבילי, היו מין התפרקות. כמו

"זה חתחיל רק אחרי ארבע שנים של כבר לא רבנו, שם התחלנו לריב מתוק. נישואים. היא התחילה לקתחצף. מה שלא בסופו-של-דבר הגענו לגרושים. אוחנו לג עשיתי בשבילה לא היה טוב. לקחתי אותה מתאימים, וזה בלי קשר למכוה, כי אני נני לטיולים, קניתי לח בגדים, אבל היא לא שלוש שנים לא נגעתי בה. מהרגע שנ התחלתי להבין, באמצעות הטיפול, שוו לא חדרך, יותר לא נגעתי בה. ומאז היא עור עשתה דברים הרבה יותר גרועים. בענו חייתי הורג אותה במכות על מה שעפחה.

שלי: 'אביך לא עשה בשבילנו שום דבר'. הוא היה בא כמיוחד כדי לראות את הילדים, וחיא אחרי שהחלטתי שלא ארביץ לה יותר, לא היתה משכיבה אותם לישון מוקדם, כדי שלא נגעתי בה. היא המשיכה להתחצף, כאילו יראו אותו. מתחצפת אלי בנוכחותו ובנוכחות ביקשה מכות – אבל לא הצליחה לנוות החברים. אז הכנסתי לה כמה טטירות. אבל אותי. אפילו בזמן הכאסח על הגירושים לא רורמתי עליה יד". "אחרי שהרבצתי לה, הייתי מצטער עד

"תיום אנחנו חיים כופרד. הילדים בינתיים אצלי. אני יוצא עם נשים. אפילו מספר להן לפעמים מה עבר עלי. זה לא מרתיע אף אוזת: יותר לא אכה אשה בחיים שלי. הפטנט שלי: במקום מכות - כום קנה. שקט אחרי הסערה. אחרי זה הייתי מתחוף, אם אשח מרגיזה אותך. תסתובב, תרתיח מים ומבטיח הבטחות. הרקע למכות לא חיה ותכין שתי כוסות קפה".

> "עוד ברומניה. לא זוכרת בדיוק. היתה מריכה. שנפלתי מהמדרגות. הסיפור הרגיל. כל הפרצוף היה כחול אכל אמרחי שלא כואכ לי. הוא התנצל והסכיר

"פעם, בזמן שאכלתי במטבח, התנפל עלי והתחיל לחנוק אותי. הקאתי דם. כמה פעמים היכה אותי עד אובדן ההכרה ואחרייכן צעק – יילדים, בואו לראותו אמא נפלהוי".

לאמכטיה, סגר את הדלת ומילא אותנן בידיקות. מלמעלה ער למטה. הייתי צריכת לרחוץ את שלושתנו ולהחליף את חבגרים, הכל היה רטוב. היתה לו עוד שיטה לעצור אותי ככית: מכות כחזה, ליד דלת

החתונה, כשהיינו חברים, לא השגחתי בדבר. לא להרניץ לילדים כשאני מתכוננת, ולא יכולה לעשות התעורר אצלי שום חשר שהתנהגותו תוכל אייפעם דבר. כדי להרגיו אותי היה מכה את הילדים עם להשתנות. היום, כמכט לאחור, גדמה לי שכן היו עיתונים מקופלים או כל דבר שהיה לו כיד". סימנים. אני לא יכולה לתת רצפט. אצל כל אחר זה אחרת. אולי העוברה שלא היה לו קשר טוב למשפחה

אינטלקטואלית", אכל לא פחות תומכת. "לפני מיירית לכל דבר. אחת השיטות האהוכות עליו היתה

למשל תנועות נסות ליד הילדים. או כשהייתי מתיישכת לראות סלוויזיה, הוא היה נשכב על הספה ונותן לי מכות עם הרגליים. בבית שלטה כל הזמן אווירה מסויימת מאוד, אווירה של אלימות, קיימת או אפילו רק מרומות. השתרלתי לא להיות בכית כשהוא חזר מהעבורה. לקחת את הילדים ולצאת, לחזור רק אחרי שהוא כבר אכל ואולי גם הלך לישון. לראות ומעצבן אותו, אכל אם נעלה לארץ – הכל יהיה אותו כמה שפחות".

כינוני־גבוה. משפחת כעלה היתה "קצת פחות

כשכבר עמרנו ברלח ושאל לאן אנחנו הולכים. אמרתי

כרגע שהוא לא מצא דרך לשכנע אותי בצידקתו, בכל דבר – פנה לשימוש באלימות. לא היה מדובר כרומן: מהצר, מרובר בנורמת התנהגות. אלימות כתגובה הכניטה, ברגע שהייתי מנסה לצאת".

האכ והאם שניהם מהנדסים. ככית ניגנו בפסנתר וכגיטרה, קראו שירים. משפתה אינטלקטואלית ממעמר

"בי טיפל אתרת... אגרוף בפרצוף". מאיה משפילה קול, והרמעות שוב ניקוות. "את מעוררת כי דברים שאני מנסה לשכוח. עדיין קשה לי לרבר על זה".

ברב המקרים 'התגיגה' היתה מתחילה אחו' "הוא ידע שאצלי, נקודת המשכר – זו השפלה. שתיים־עשרה כלילה. פעם אחת היה לנו ריכ נוזה. והוא אמר שבלילה 'יגמור אותי'. פחרתי להרום שכבתי בחושך ורעדתי מפחד. עשיתי עצמי ישנה. חא נכנס לחדר, ראה שאני ישנה והתחיל להרביץ... רצחי לחלון, התחלתי לצרוח 'הצילו'. השכנים הועיק משטרה. הגיעה גיידת, הורידו אותנו למטה, נל השכנים עמרו בחלונות. אמרתי במשטרה שהוא עמר עם גרזן, ניסה להרוג אותי. אמרו לי: 'גכרת, תלנ'

"פעם אחת לא הספקנו לצאת. הוא הגיע הביתה

- לחברה. במכרת הכנים אותנו, אותי ואת שני הילרים יכשהתייצבנו מבחינה כלכלית, רק או הבנתי

"לפני שלוש שנים הגעתי לטיפול קבוצתי ב'נעמת', ובמקביל הלנוו ליועץ-נישואים. החיים המשותפים שלוו נהפכו לגיהנום. המצב החמיר. ישבנו עם ביעוץ בכל יום ראשון, וכל אחד הוציא או חשטויות של השבוע החוצה. אפילו שנניו

"פעם אחת, כזמן שאכלתי במטכח התנפל על"

והתחיל לחנוק אותי. הקאתי דם. כמה פעמים היכה

אותי עד אוברן ההכרה ואחרייכן צעק - 'ילדים, נוצ

לראות! אמא נפלהו', הילדים היו שופכים עלי מים

הכיתה עם הילדים, יהיה כסדר'. בכוקר החזירו אותו

הביתה כאילו כלום, אמרו לו נו-נו-נו, וזהו. חשבתי

ככותונת לילה, הילדים לידי, מחכה שירגע. כשכנו

ניסיתי להיכנס הביתה הוא לא היה פותח את הרלה.

הילדים ירדו כלימורים. היו כלחץ מתמיר. היו ימים

שאי־אפשר היה לשלוח אותם לבית־הספר, אתרי לילות

של צרחות ומכות. בסוף סיפרתי ליועצת. כנו

אי־אפשר היה להסתיר את זה. כמה פעמים אפשר

"בקיץ 84' ברחתי מהכית והלכתי – עם הילרים

לשלוח לבית־הספר פתקים שהילד 'מרגיש לא טוב'ז"

למקלט לנשים מוכות. למקום העבורה שלי המשכחי

לבוא, הייתי בוסעת לשם עם שלושה אוטובוסים,

שעתיים בכל יום. בסוף לא יכולתי יותר להמשיך כד.

סיפרתי לבוסית שלי מה קורה. בשלושת הימים

הראשונים במקלט הייתי כמו צמת. רק שכנתי נמיטה

וככיתי. סמרטוט. פחרתי להירדם כלילות. היו ל

סיוטים. לבסוף פניתי ל'נעמת', ליעוץ. נכנסתי לטיפול

קבוצתי, זרק אז הכנתי שזו לא רק הכעייה שלי.

קיבלתי שוק. ראיתי שם סכתות, נשים אינטליגנטיות

אקרמאיות ונשים מכל שכבות האוכלוסייה. זה מועוע.

משוט נורא. ער שלא הגעתי ל'נעמת' חשבתי שאני

היחירה. לא ירעתי למי לפנות, על איוו דלת לדפוק

"בפגישות ב'נעמת' שאלו אותנו במה כל את

כרי לקבל עזרה. הייתי ביאוש טוטאלי".

"לילות שלמים הייתי יושבת בחרר המרוגות

שמהלילה הזה כבר לא אקום".

"ימים שלמים הייתי מסתובכת נפוחה ממכות.

t Krimer – Joseph and tradition in the Life

'הים אני רואה את הרכרים אחרת. קודטיכל אני - וצרייכן האחרים. כנראה שסף הסבל שלי הגיע לחנה כוו שיותר לא יכולתי. אוטו־שמוטו, בעל מנות דירה – מה זה חשוב. כשנוכחתי לרעת שזו אנות בעייה שלי, קיבלתי את ההחלטה ועזכתי ותו ל דבר טוב יותר מהכית שלי. אפילו פח זבל יתו מולי היום. אני מאשימה את עצמי כוה שלא קניו ממן, לפני חמש שנים. חשבתי שאני עוזרת לו אדג שליטדנו בה". ולמש נוה שאני נשארת, ומסתירה. אבל כולם ידעו. המים רחמו עלי ולא יכלו לעזור".

'היחס של המשטרה זה משהו נורא. ארישות ולשל. היו מומינים אותו לשיתה. אם לא היה מגיע – אורצ לא עשו לו כלום. כשראיתי את היחס שלהם, ומסקוי להתלונן. כי זה גרם לו להרגיש חשוב, בעל ושטת והכות. פשוט לא הלכתי לשם יותר. הפגישות נופת' הן שנתנו לי חיזוקים לעזוב. להגשים את מה החנשל אצלי הרבה זמן בתת-ההכרה. שם גם לימרו גמש לא להתגרות יותר מדי. לנסות לראות רברים הדו אני תמיר חשכתי שאם אני לא ככית, הוא יהרוג א הילדים כמכות. הפסיכולוגית אמרה שזה לא נכון. אָרה שהוא מרביק לילרים כדי 'להעניש אותי'. 'תני "לורנין להם. הוא לא יהרוג אותם. הוא יפסיק'.

מאנו רואה את האדריות שלה למה שקרה לה. בחורה

את אמרה שם: 'אני רואה עצמי אחראית למה שקרה

כינף אוווים, כי לא קמתי ועובתי מיד בפעם הראשונה

נקטולתי מכוח'. אני לא יודעת בכמה אני אחראית,

צולי נרנע, אולי בחצי. מה שבטוח הוא שלא קיבלתי

הולמה נכונה בומן. פחרתי להחשף עם הכושה. חשכתי

סאם אמשיך להסתיר את מה שקורה לי, אוכל

לחמור עם זה. ה'מה יגירו'. זו היתה הכעייה שלי".

ווי לו. לא התערבתי. אכלתי את הלב ושתקתי. בסוף הום מאיה גרושה. שנתיים היא ככר חיה כנפרד

מעלה אחרי ארבע־עשרה ישיבות בבית־משפט מחוזי

מי שמגיע לטיפול הם גברים בעלי וכונות גבוהה, והרבה אומץ־לב להודות בכשלון. זה לגמרי לא פשוט. ונר מכה מרגיש מושפל, מתוסכל, ^{עצוב}, אשם, לא אוהב את עצמו".

וקניעת נוכה המוונות, היא עוברת ומפרנסת את לריה ברוחק. מנסה להחזיר לעצמה את הגאווה סנפנעה להסיר מעצמה ומהילרים את רימוי העליבות. מאון השאירה דירה, מכונית. אפילו את הבגדים שלה לא לקחה התחילה הכל מבראשית.

הניסיון שלי מלמר שכל אשה שהגיעה למסקנה פהיא רוצה לעזוכ, לא צריכה לפחר לנסות חיים ^{תרשים} קשה להכין את התחושה ההיא. הכן:ארט חושב סהוא לא שווה גרוש. אבל המכות הן לא אירוע וריפעמי. זו סטיגמה של התנהגות. זה לא 'יסתדר'. צריך לקחת את הפעקלך, להיעקר גם מכחינה רגשית, יללכח. לי לקח עשר שנים עד שהכנתי שזה מה שאני

ואם תתונוני שוב? על זה היא אפילו לא מוכנה לשמוע. היום, כל הנברים מפחידים אותה. היא רק רוצה לאסוף את השנרים שלה ושל הילדים ולהתחיל לבנות משהו ^{חרט.} היא אינה כטוחה שתצליח. לא מנסה להשלות ממה: שאפשר כאמת לצאת מזה לגמרי. היא רק מנקשת לכנות לעצמה מחדש חלקת אלוהים קטנה משלה, לא יותר,

ותיה לכארי, קרימינולוגית. מנהלה את המרכז של 'נעמת' לפניעת אלימות במשפחה. רונית קיבלה את

"על־פי מערכת יחסים מוקרמת בין שני כני־זוג, עוד כשהם בסטטוס של 'וזכרים', אפשר לנבא אם תהיה ביניהם אלימות בשלב מאוחר יותר של היחסים. אחד המאפיינים היא אלימות כבית ההורים של המכה, ומכחינה זו יש לנו ממש 'בתייחרושת' קטנים שמייצרים ילדים אלימים".

"מאפיין כולט נוסף היא הקינאה. תפיסת האשה כרכושו של הבעל. האלימות הפיזית היא סימפטום שמתחתיו מסתתרת מורכבות עצומה ביחסים בין בני-הזוג. למשל, כשהפיקוח הטוטאלי של הבעל על אשתו או החברה שלו מאויים. כשנומה לו שהוא לא שולט בעניינים. אלה הם בדרך־כלל גברים שהדימוי העצמי שלהם נמוך. כעיני גבר כזה, לאשה שאיתו אין אישיות עצמאית. יש לו צורך לראות אותה כחלק ממנו, השלמה של עצמו. כזמן החכרות הוא כונה לו דגם דימיוני של יחסים. דגם אידאלי של 'רק הוא

"בתקופת החברות הכחור עושה הפנמה של החברה שלו. רואה אותה כחלק אינטגראלי מעצמו. הוא לא מסכים, למשל, שהיא תשרת בלצבא. חברויות "קשה לצאת מ'מעגל הקורכנות', ובתהליך הזה קודמות שלה, גם עם כנות גילה, מפריעות לו. גם יש מעגליות. מאלימות לרגיעה, לפיוס, ושוב לחוגים הוא לא מסכים שתלך. לאטילאט הוא מנתק לאלימות. יש נשים שמגיעות לכאן מלאות בתכשיטים אותה מהסביבה שלה. בהתחלה, היא מצירה יכולה – אבל בלי אגורה אחת בארנק. ידוע שבעלים מכים אפילו להיות מרוצה מזה. נדמה לה שוה סימו לכר רבים מתחרטים אחר מעשה ומנסים לפייס את האשה שהוא 'כאמת אוהב אותה'. זה מחמיא לה. מתנצע

בכל מיני דרכים. אחת המקובלות שבהן היא הענקת תהליך של ביטול עצמי כלפי החבר". (המשך בעמוד 59)

מילכוד. איך יוצאים מזה

"ר רוני פיאמנטה, פסיכולוג. עובד שנתיים עם גברים מכים וטיפל בכ־120 מחם. הוא מדבר איתם בשפה שלחם. תש אליחם מידה רבה של אמפחיה. עוזר לחם לצאת מהמילכור, בשני שלבים. ב"שלב הבלימה" הוא מלמד אותם את הדברים הבסיסיים ביותר. ה"תן וקח" חראשוני שביתקים. אתח מכה – אתה סוכל מזה. מי שאוהב את עצמו – לא ירים יד על אשה. אשח מוכח זה קודם־כל סיוט לגבר. אשה מרוצה ומחייכת. עושה נחמד לגבר. זה הכל. חשלב השני הוא פיתות אלטרנטיבות

"אחת הסיבות הנפוצות לאלימות

מכה מפחד שאשתו תעזוב אותו.

הוא מכה אותה כביכול כדי להגביר

מאיה לטיפול, היתה הַראשונה ששמעה ממנה את הסור

שלה: "מאיה הגיעה לכאן ואמרה לי בפגישה הראשונה

שהיא יודעת שהיא צריכה לעשות משהו, אבל רגשית

היא פשוט אינה מסוגלת להרים את עצמה".

היא תלות גבוהה, חרדת עזיבה. גבר

לאלימות וניקוז האנרגיה לנתיבים חיוביים. למה הם מכיםז "גבר מכח אינו שונה עקרונית מכל גבר אחר, לא מוסרית ולא איכותית. ההבדל תוא בכך שלגבר תמכה יש פחות אמצעים נפשיים להתמורד עם מצבים מורכבים בחיים. אין לו דרכים אחרות לבטא תיסכול וחוטר אונים, או הוא משתמש באלימות. רוב הגברים אינם משתמשים באלימות פיזית, לא ממש מכים, אבל 'מכים ופשית', במלים. אלימות מילולית נפוצה מאוד. יש שלבים בחיים בהם אושים נדחקים לפינה, ואין להם דרך אחרת להגיב

בה. וזה קורה גם לנשים". "אני מלמד אותם לפתח מיומנויות. לא להתייחם למלה האחרונה של האשה. לא להגיב על כל הקנטח. במקום להעלב, צריך לנסות לראות גם את המצוקות שלה".

"אחת הטיבות הנפוצות לאלימות היא מלות גבוהה – וחרדת עזיבה. גבר מכח מפתד שאשתו תעזוב אותו. הוא מכה אותה על כל שטות, כביכול כדי להגביר את שליטתו נח. כדי להיות בכל רגע עם חיד על הדופק. שלא תצא לו מה'פריים' אסילו לשניית. אם מתפתחים ביניהם חילוקי־דעות, זה בעיניו הודאות עולה, והשליטה שלו יורדת. אם היא מתווכחת איתו על צבע חריפוד לכורסה, מי יודע – הוא חושב – אולי מחר תתווכח איתו עצמאות' ותעזוב אותו. מבחינתו של הגבר, מחחלפות...".

זהן מצב שאליו אסור לחגיע". "מניסיוני, גבר מכה מרגיש מושפל. מתוסכל, עצוב, אשם, לא אוהב את עצמו. זה מסבך אותו. מכות זו אינה יציאה מהכלים. זו תגובה מודעת. מבוקרת. דרך חיים שיטתית". "מי שמגיע לטיפול הם גברים כעלי נכונות גבוחה, וחרבה אומעילב להודות

בכשלון. זה לנמרי לא פשוט. טיפול קבוצתי נותן למטופלים גיבוי, הקרנה הדדית. בקבוצה כזו נוצרת מעין נורמה, שהם כולם נפלו בפח שטמנו לחם הנשים שלהם. אני מלמד אותם לראות כיצד אפשר להוציא מ'האשה הרעה' שלהם את הטוב – לעצמם. איך לגרום לאשה להיות פחות חמוצה. הסיסמה היא: 'תהיה אגואיסט, חגרום לה לטפל בד יותר, להתחשב'. האחריות כולה על הגבר. אני אומר לו: 'העבודה שלך לא נגמרת בחמש, כשאתה מגיע הביתה. היא נגמרת בשש, עוד שעה לטיפול כאשח. איר לחת לה תואים טובים לטפל כך לשביעות רצונך'. הרבה גברים חושבים שיחנכו אותה במכות. זה לא קורה כמציאות, ואז הם אומרים: 'היא לא

לומדת כלום"". ה"קבוצה המכח" מתחלקת מבחינה כלכלית־חברתית ל־60% גברים מרמה בינונית, ו־40% מרמה גבוהה. היו בטיפול מתנדטים. טייס, לא מעט אקדמאים. רוב הגברים המכים אינם מונים לעזרה ולא מגיעים לטיפול. גם נשים מוכות רבות מאוד עדיין אינן מתלונוות.

ברוב המקרים מתקיימת האלימות מכוח "הסדר" מעוות כין כני־הזוג. "רק אם אחד מבני חזוג מפר את ה'חסדר', זה יוצא החוצה. אם למשל הבעל מוצא לעצמו מאהבת, מניע תביתה מאוחר. אין לו זמן להתעקק עם שטויות, שוכח לתרביץ. אחרי תקומה מסויית, האשה כאילו 'דורשת' מכות, עושה בלתי נסבל. חל עירעור במעמדו. חוסר לו פרובוקציות. איך הוא העו להפר את כללי ת'הסכם'. בהובה מקרים האשה תורמת לכן שהגבר מכה אותח. הכרתי אשה ששני בעלים היכו אותה. מאידן, יש סיכוי סביר שבעל על גודל המכונית, ואחרי־כן בכלל 'תחפוס. מכח – תמיד יכה את נשותיו, גם כשהו

9

17 Kipealo

وزدعونظ 19

עתונאי שכמעט אינו שומע יוצא לראיין, להקשיב, לתאר. יום מגיע והוא כבר אינו שומע בכלל. בא לאשתו ואומר לה: "אהרן אבן־חן העיתונאי מת היום". ואשתו עונה: "לא. אני האוזניים שלך". והוא עוד כותב, בספרו "שלושה ימים בסיון" שיצא זה עתה לאור, ש"עידן הרומנטיקה תפו". אכן־חן, צעיר כן 80, נדון לחיות שנים רבות אחרי מות הרומנטיקה. שליח של גזע אבוד בעידן חדש, פרוזאי, אכזר. חוש ההומור שלו הוא יתרונו. על גבו הוא מחליק לארץ אחרת.

מאת תלמה אדמון צילם שמואל רחמני

וכעצים. מלח הים כילה את המשקופים ותיחווס הכית היה למעלה מכוחותיו. למעשה, העמיק אכן־חן לתוך

היה למעלה מכוחותיו. למעשה, העמיק אכן זון זיהו ארץ הגזירה המתעצמת סביבו. "לא ידעתי מה זה בית משותף! לא ידעתיו", הוא אומר היום, כשהוא עומר לפני דלת הזכוכית והאינטרקום, מעליו מזרקר כחוסר תן עור שיכון כוסה, מרבה דיירים. הווילה שכבר אינה שלו, מאפירה היום, מתכווצת בין רבי הקומות שסביבה. הגיקרגרה, ענקית ושקטה, מצניחה על היבלית את הפרחים הכחולים שלה. כחצר האתורית עומר אשל פבר, אריש לנאים ולהולכים. יש עצים שהזמן נותן בהם כוח. נימחקו מו ולהולכים. הזה המישמשים, עצי התפוח, השייפים, הדוגם הזה המישמשים, עצי התפוח, השייפים,

אחרייכן העזה עטרה אבן־חן וכאה עד השער. ומכורה המימותה ועליזות הציפור של האוסטרית הפטפטנית, עלתה עטרה שלוש מדרגות ונכנסה אל א הבית. ושם נוכרה שבעצם הכל עדיין כבוידעם. כל התמונות והמכתבים הישנים. ובסלון עמדו הספות הישנות שלה, שאינן מן הטוג שאתה מצפה שיתגעגעו אליו. רגליים מחורדות מתחת למזרוני גומאוויר מר מלבניים, אופנת שנות החמישים. אבל עטרה ניתקפה ית. איזו עליצות למראה השמור שלהן, ומיר החלה להצטער על שקנו הרשות.

עויכת הבית ברחוב סמילנסקי ניתקה את אהרן ולי אברחן מן הארמה באורה סופי, מודרני. לכאורה, למען הנוחות שהגיל תבע. בגילו, קשה היה לו לטפל בגינה

צהריים, כדרך למדרוזוכ של גתניה עצרגו בסד מילנסקי 66. עטרה נשארה במכונית, שולחת מילנסקי 66. עטרה נשארה במכונית, שולחת מכט מהומס בסבר הצמחייה העוטף את הבית. היא לא היתה כאן מאז עזבו, לפני שלוש עשרה שגים. אהרן אבן־חן, נפש חסונה, חצה את הככיש בכיטחה. בין כתפיו השחותות מעט, התכנס צער שהוא חלק מן החיים האלה. הדיירת האוטטרית מידרה אל השער החלוד. בריוק חורה מן הים וכל עורה מרוט שיווף. "זה הבית שלי", אמר לה אורן בגרמנית. "אוף" קראה שמחה, ונשקה לו על לחייו. אשה רגישה. כאחת קלטה את המכט הכואב שהניח אהרן על העשבייה הסוערת בחצר. "מהר, מור", הכטיחה לו, העשבייה הסוערת בחצר. "מהר, מור", הכטיחה לו, "נוא איין אראפער לנקות כאן".

#132310 18

וסף ענות הומישים. ינידן הרומנטיקה תפו", פסק יו"ר הוועד בנימת שנים אנוחן, עיתונאי בגימלאות, נידון לחיות שנים ונת אתרי מות הרומנטיקה. יו"ר וער משמר הירדן ונין שת עור לפני קום המדינה. הפסיקה הכאובה לקוה פתוך סיפרו האחרון של אכן־חן "שלושה ימים שור, שיצא לאור בימים אלה, כהוצאה עצמית. בספר שעצים חיית של אשה אחת, רבקה גרבובסקי, בת ות מפילים מהגליל, דורתו של אכן־חן. המשפט אמעלה נאמר כתקופת מלחמת העולם השנייה, נתל היו מים במושבה, לא היה חשמל ולא היו יריים שנחת אחרייכן נחרבה משמר הירדן, מושבה נאבקת מ שה וקמה מדינת ישראל. הבית שבו גדל אהרן ניאדעינה נהרס בכפות משוננות של רחפורי מע"ץ. לו הואה עיקש השורשים, נעקר. כדיוק שם, על צלע ת מצו, חייב היה לחתעקל כביש צפת־ראשיפינה.

מספי המיצויים ניכנה הכית בנתניה. אנרחן משמר כל חייו עירן אחר. עליו הוא כותב, מ הוא שרבר. כאילו ילרותו בגליל העליון היא מעיין ענע לנצה. ודנא בן שמונים היום. שליח של גזע אבוד לתר עירן פרוזאי, אכורי בקיצבו. אין לו, לאהרן, הפפה האדירה והכוח הפיזי של אנשי בראשית הנליליים שתוא מתאר, אכל יש לו האופי. נאיכיות לפה ציעות סגפנית, הנהיה אל הקושי, כאילו הסכל הא שוכיב הכרחי בדיאטה חלוצית, קשר סימביוטי לאושה לא אדמה שירית. לא מושג. אדמה עם ריה, שמוכופנים ונוטלים ממנה רגב יבש ומפוררים את הש כאנכעות. חוש החומור של אכן־חן הוא, אולי, יתחנו. על גבר הוא מחלים לארץ אחרת, שבה זיקנה אמה החמישית בבית משותף בנתניה, אינה עוד יפור עתונאי שאתרין זוכה מישתו למכתב שבח מן

הטבע ברא את האדם כך שהחושים הבריאים עוזרים לחוש שניפגם. אבל שאגיר שוה נעים מאור להיות לא־שומע? זה שקר. וה כרוך במתח, כל הזמן מתח".

לנפיו הוא הואה מחלונו משטחים מולבנים של עות מנקיתים דורי שמש. שמש געדרת רוך מכה על מאן האפלט. הים רורי שמש. שמש געדרת רוך מכה על מאן האפלט. הים רחוק מדי, העצים נמוכים ודחוקים ליו קיות. בבוקד, יורד עיתונאי ברימוס במעלית וחיינת הרואר, כדי לקחת את "הארץ". יותר מאוחר ליו עמה אשתו מול הטלוויזיה. תרשות. "הוא בוער מש לחשות אני אומרת לו: מה יש, תקרא בבוקר גערה מתרגז. מה אני, עיתונאי או לא עיתונאי". למה כותנת לו את הנאמר על המסך. כי משך רוב שנות עבודתו היה אהרן אבן הו לימונאי שלו, אך לשמוע. הוא הכיר בקושי שלו, אך ליווי שלו, אך לשמוע. הוא הכיר בקושי שלו, אך

סרב לקרוא לו כשם. המינוח חרש אינו בן־שימוש בהיכרות איתו. הוא אומר שלקה בשמיעתו ברפוס של "דואר היום" בראשית שנות השלושים. המכונות השמיעו שם רעש מחריר.

השמיעה הכבידה עם השנים. אכן חו היה עיתונאי כ"הארץ" וכ"תשע כערכ" של אורי קיסרי, ואחרייכן ב"מעריב", ורק עורכיו ידעו על המום. לא, לא מום. מיגבלה. חַסַר חוש השמע נימלא במקרה שלו עלמידי אשתו. עטרה היתה לאבר מאכריו. עיתונאית איתו. ומה שמעבר לחסר, היה ליתרון. "שמעתי בעיני. הטכע ברא את האדם ככה שהחושים הבריאים עוזרים לחוש שניפגם". כשהוא רוצה להיטיב להכין את דבריך, הוא מרכיכ משקפיים.

וא שונא לדבר על הקושי שלו. איש קטן ושחום, עיניו נידלקות וכבות עם הרגשות שהוא מביע, פניו כמו נעלמים, נימחקים מהכעה, כשהוא נישאל על אוזניו. המחלה הטטאטית הואת לימרה אותו בראשיתה להתבייש, ואחרייכן לצבור חשרנות כלפי הדוברים סביבו. תמיר הוא מעדיף לחזור כשיחתו אל העבר הקשה, המרתק, ההרפתקני. אל הנופים. ככל הקשר שיחה יימצא לו סיפור שלוף, ערוך ומוכן להגשה, נוטף עסיס חיים. גם כשכתב בעיתון לא ניזקקו כתבי־היד שלו לעריכה. העקשנות הגלילית שלו סיגלה לו מיומנויות שיחה, שכובר השמיעה אינו מכשיל אותן. עטרה כותבת לו באצבע על כף ידה מלה עיקרית מתוך הנאמר. הוא קורא את המלים הלא ניראות כמהופך, כשהוא יושב מולה, ומיד הוא רץ כדיבורו אל מחוזותיו החביבים.

כשהחל. לחוש בקשיי שמיעה בראשית שנות השלושים הלך לר"ר לחמן בירושלים. "הוא מצא שעצבי השמיעה נחלשו והציע להזריק חומר ישר לעצבים, בצוואר. נסעתי ל'הרסה', הר הצופים, וקיבלתי את הזריקה לא הק שלא עזרה, אלא קיל קלה. התקינו לי מכשיר הגברה מיותר לטלפון. הייתי מצמיר את הטלפון לחזה, שם היה המיקרופון, וככה שומע ומכתיב ידיעות. עד שחליתי בחזרת והקושי החמיר. היתה עוד תקופה שהגיעו מכשירי שמיעה חדשים. בהתחלה התביישתי להשתמש בהם, אכל אחר כך התרגלתי, זה היה נהררו זה היה נחדרו שמעתיו כשהיה איזה אירוע, והיה נואם על הבמה, אגי היטבתי לשמוע מכולם. העיתונאים האחרים היו כאים לשאול אותי: מה הוא אמר?".

במשפט האחרון קולן עולה ואובד, חסר כיוון. חוא ניראה כאיש צמא המתאר מים, פעם, אומרת עטרה, היטיב לשיר. הוא חיה מנגן בגיטרה. בראשיפינה, כשהיה ילד, היו לו חמישה חלילים. ממתכת ומעץ. היום הלחנים נימלטים מן הקול. כשהוא מדבר, ניכר חוסר השליטה בקול רק בפינות של התרגשות. כשהוא מספר איך מצא את עיקבות סבו בשפרעם, או איך חילק חלב לילדי שכונה עזובה בנתניה

הגיע היום שכו לא שמע עור כלל. גם המכשירים כבר לא סייעו. הוא בא אל עטרה ואמר להו אהרן אבן הן העיתונאי מת חיום".

עטרה ניגשה אליו, הניחה אצבע מתחת לחוטמו, והרימה אותו לשמיים. "לא. אני האוזניים שלך", אמרה לו, "כל עוד אני חיה".

גם אם הדברים התנסחו בפועל באורת פחות דרמטי, המציאות אימתה אותם. כשאבן־חן מספר על שליחות עיתונאית, הוא לא מדבר כלשון יחיר. הוא אומר: נסענו, הגענו, ראינו, כתבנו. בחדר השינה הותקנה נורה מיוחדת. הטלפון היה מצלצל כמטכח, עטרה, תמיד מבשלת, היתה מרימה את השפופרת ולוחצת על כפתור. הנורה בחדר השינה היתה נידלקת. אהרן היה כא אל המטבח. עטרה היתה נוטלת את האפרכסת הסודית שלהם, מאזינה כלי להשמיע קול, ורושמת את דברי האיש שמעכר לקו. אהרן היה מגיכ בקצב שיחה רגיל. עטרה היתה משיגה לו כטלפון את המשטרה, את עורכי העיתונים, את אנשי הקשר, ומעטים מהם ידעו שיש כאן יותר מטכניקה יעילה של

עיתונאי ומוכירה. איש מכני הזוג לא למד לנהוג מעולם. "היינו הולכים ברגל, או נוסעים כאוטובוס. וקרה לי שהייתי עומר בצומת חשוך בחצות, כשהיה סכנת נפשות לעשות דבר כוה. זה לא היה בתקופה של הטווסים, שנוסעים במכונית לכל מקום", אומר אבן־חן. הוא ועטרה היו ניגשים לאדם, אהרן היה מציג שאלה, עטרה היתה רושמת את התשובה. "שאניר לך שזה נעים מאור להיות לא־שומעי זה שקר. זה כרוך במתה, כל הזמן מתח".

"החיים בראש־פינה לא פינקו אותנו. היתה לנו ילדות קשה. הייתי הולך יחף גם בשלג, בתקופת מלחמת העולם הראשונה. אבל היתה שמחה".

ברוב המיקרים לא הבחין איש שהעיתונאי אינו שומע. בינתיים היה אבן־חן קולט רשמים חזותיים. אבן־חן הבחין בפרטים, כרקות שבהן האזינו הכל למלים.

הכתבה-הראשונה שלו התפרסמה כ"רואר היום", היומין של איתמר בן אביי, באפריל 1925. הוא היה כן 17 ותאורו הכלעדי הביא להמוני בית ישראל את טקס . הפרידה של הנציב העליון, הרברט סמואל, ממושבות הגליל העליון. "הוא לוחץ את ידי חברי הוועד", כחב, יובאותה בתיצחוק תדירית השוכנת על סגיו, באותן עיניים מלאות רשפים... עלה על מכוניתו ונסע צפונה, כשקריאות יתי' ליווהו למרחוק".

אבן חל רחק כבר מתחילה מן התיאור חרישמי, היובשני. ב"קשר", כתביעת חדש לעניני תקשורת בישראל וכעולם היהודי, בהוצאת החוג לעיתונאות באוניברסיטת תל־אביב, סיפר על היום שבן וכה לקרוא את רשימת הביכורים שלו בעיתון עברי:

"לכאורה צריך הייתי לשמוח על שהצלחתי (המשך בעמוד מבא)

२१ साञ्च्योव

הוציא את ראשית ביכורי העיתונאי בדפוס, בתוספת'. הכוחרת המחמיאה: מאת סופרנו המיוחד בגליל העליון. אך אותו יום הסב לי עוגמת נפש עד כדי דמעות, בשל השותף שהיה לנו במנוי השנתי על העיתון". וכאן הוא מפליג בתאור הזקן קצר־הראייה שהיה מעשן מול העיתון ומעכיר אותו אחרייכן, חורים־חורים, למשפחת פיינשטיין. הרשימה הראשונה של אנן־חן הגיעה אליו חרוכה.

זכרון: "הספר הראשון שקראתי היה 'ויקטוריה' של קנוט המסון שלקחתי מהספריה בראשיפינה. זה היה בתרגום של פסח גינסבורג. כשפגשתי בו ב'דואר היום' סיפרתי לו על כך בהתרגשות".

ב־1931 עלה אכן־חן לירושלים וקיבל משרת מגיה כ"דואר היום". זמרמה אף שימש כמוכירו של כן אב"י, בנו של אליעור בן־יהורה. האחרון היה ונישאר מושא הערכה לא מסוייגת של אבן־חן, יותר מכל עורך אחר שעימו עכד. הוא שהוציא לאור את ספרו האוטוביוגראפי של איתמר בן אכ"י "עם שחר עצמאותנו". הוא הכיא לדפוס אסופת מאמרים של בן אכ"י והכתיר אותה בשם "חלומות ומלחמות". אכן־חן הוציא לאור גם משלו. לרוב אסופות סיפורים

בספרו "לילות כנען" הוא מתאר בצכעים את אהכתו של איתמר ללאה אבושדיר. מתוך מכתביו. הלוהטים של בן־אב"י ומסיפוריה של לאה הקשישה רקם עלילה, שנרמה בה כאילו הוא עומר בחדר האורחים של משפחת אכושדיר ושומע את שיעולו העצבני של איתמר הצעיר מתחת לחלון. עטרה מוילה דמעה ער היום, כשהיא קוראת את הסיפור הזה,

עטרה לרמן היתה מנהלת מחלקת המודעות ב"דואר היום". ילידת העיר העתיקה, בוגרת בית־הספר הריאלי כחיפה וסמינר למורות. יום אתר נכנסה לחררו של אכן־חן: "שיחת טלפון לארון", אמרה. הוא: "ראיתי בחורה צעירה מופיעה עם שיער בלונדי גולש. בערב הלכנו לטייל לביתיוגן. היתה שם שממה. ישכנו על סלע, ואו, בתוצפה, נתתי לה נשיקה על הלחי".

ד היום הוא מתגעגע לירושלים. "בגלל השנים הקשות שהיו לנו שם". לפעמים הם נוסעים לשם באוטובוס, מטיילים קצת, יושבים בבית קפה וחוזרים. לעיר העתיקה הם לא הולכים עור. "אבר הקסם. היו שנים שרצינו לעכור לחיות שם. אבל לא היה מי שיטפל כזה. עכשיו זה ככר

זכרון: "החיים לא פינקו אותנו. היתה לנו ילרות קשה. הייתי הולך יחף גם בשלג, בתקופת מלחמת העולם הראשונה. אכל היתה שמחה. היינו משחקים בחישוק של ברול, שמריצים אותו בעזרת יתר ברול. או נאבקים כגורן. או מתחרים בזריקת אכנים. או גונכים פירות מהגן של פרידמן, ותפווים מהחצר של איציק בלום. אם היינו מכקשים כיום, היה לכטח נותן לנו מרצון. אכל הערפנו להתגנב בלילה, לטפס זה על

ב־36' ניסגר "דואר היום". אבן חון, מווהה לעצמו כעיתונאי בלבר, לא רצה לחזור לראשיפינה עם עטרה ושתי התינוקות, ערנה (היום עיתונאית כ"הארץ") ואריאלה ותיום מורה לכיולוגיה). האשיפינה היתה ונשארה לו מקום שמתרפקים עליו, שמציירים אותר. לא חיים בו. בראשיפינה, מול הכתים, נטועי בית הקברות. אכיו ואימו, שני קבריתם נישאים מעל לאדורים. אהרן בא לשם פעמיים בשנה, בימי הזיכרון.

פעם לקח עימר את מל, גכדו, גם הוא עיתונאי סרם 8 מ"מ מנציח את חשימוט של אבן־חן בין הקברים. אוצריכך צורפה לסרט הקלטת קילו של אוצרן. המתאר לנכרו את הקוץ שאותו היה מקלף ואוכל, את חדבורה שעברה בסמור. לילדות שלו יש סם חיים מפעפע. חוא הטתגל בדרכו לעולם החדש. ההור שקרם לו, החקשה. אבא שלו, איכר כל ימיו, בא יום אחר לירושלים, אהדן ועטרה חלכו לקולנוע והשאירו אותו לשמור את שנתה של ערנה. התינוקת פרצה ביבכות בשעת ערב מאוחרת, החבר פיינשטיין יצא אל המרסמת וקרא: "אהרוו אהרוו", כמו בראש פינה, כשהערב ירד והיח צריך לקרוא לילדים חביתה.

יוברון: יחיה לי חכר בביתיהספרן ילד ערבי מג'עונה. איברהים חליל שמו. אני לימרתי אותו לכתוכ כתכ עברי דהום, והוא לימד אותי לנגן בחליל Hipepin 22

ולהכין מלכורות לציפורים. כמלחמת השחרור הוא ברח עם הבורחים. שמעו שגורה על שפת הירדן ושקע כמים. מאז לא ראה אותו איש".

זמן קצר עבר כפקיר כנק ב"הלוואה וחיסכון" בנתניה. עובר בן עמ"י הביא אותו לעיר שהחלה לצמות. "אבל בשעה שהייתי כותב מספרים, לא חשבתי על הכסף, התגלגלו לי בראש טיפורים. זה דבר נהדר, אבל מסוכן. הייתי מתאפק ולא כותב".

הערכתו העצמית לאיזורים שכהם חמישה חוסים וא חזר לכתוב במהרה. היה שולח ל"הארץ" סיפורים על הגליל, ומאוחר יותר רשימות עדכניות מאיזור השרון. 40 נקורות ישוב ע כיסה, נוסע בררך לא דרך לגבעת ערה, לתל־מונד. עומר מול פררס תקוף־קרה ככפר ויתקין וכותב בפנקס את תיאור הענפים העירומים.

> קרליכך, הוא אומר, הציע לו להיות כתב צכאי. אכל הוא סרב. הוא ידע שיש דברים שלא יוכל לעשות, אפילו אם עטרה לצירו. ובכלל, אבן־חן היה כתב־צבע. הוא הביא לדפי העיתון אלמנטים שהיו שמורים בדרך כלל לתאורים ספרותיים כלבד. הניו־ג'ורנליזם גילה את חשיבות פרטי התמונה רק בשנים האחרונות. אבן־חן כתב בשנות החמישים על

> הנה, בצל אחר הברונים מנמנם לו ישיש טריפוליטני עם צמיד דלועים המונחים לפניו על הארץ. בנוף הסתווי של המעברה נהפך סוחר הרלועים הוה למין אנדרטה שכולה עגמימות.

"נשים עומרות בסמוך ומטליאות ברוניהן, אתת מהן מכסה ברובר חרש של אריג גס את הברונט הממורטט של הברון".

וגם כך: "הלא הילרים סובלים מהקור. למה לא תספרי לאיש הזה?" – צעקה אל ויקטוריה אשה אחת, שישנה בפתח הגרון, ועל ידיה רשרשו עשרות

"אותה שעה הופיעה בפתח ילרה ככת שבע, עם ילקוט בירה. עמרה מבויישת. "זו שושנה – אמרה האם – "היא נולדה פה,

גרשום שוקן, הוא אומר, לא שכר אותי למשרה מלאה בגלל המיגבלה שלי. ב־55' בא לאריה דיסנצ'יק והציע עצמו. באותה עת כבר כתכ ב"מעריב" תחת השם ג. שרובי, שם סתמי שניברא מפחר שוקן. דיסנצ'יק הציע לו משכורת מלאה, 250 לירות, תמורת הגברת הפריון, אבן הן אמר לה "חשכת על זה שאתה עושה עיסקה עם חרשוי

"אני מאוכזב מהרור הצעיר של העיתונאים. יש להם רוע לב במקום שאר רוח. היום רצוי, אם אפשר, לרדת לחייו של מישהו. נפוליאונים קטנים!".

דיסנציק, זוכר אבן חן, טפח על כתפו ואמר: "אני מומך עליך שתדע להתגבר ותשלח חרבה רשימות.

מאז, ככל ארוחת ליל שבת, היה משה ז"ק, עורך עמודי השבת, מטלפן לנתניה. "מה אתה מכין לי לשבוע הכאז", היה שואל את אבן חן. הוא כינה את רשימותיו "פנינים". אהרן, עצלן מילדות, היה דוחה את כתיבת סיפור השכת למוצאי יום שלישי, "כשתיים בלילה הייתי מתעורר, שם את הראש מתחת לברו המים הקרים, ויושב במטכח לכתוב עד הכוקר. בכוקר הייתי נוסע באוטובוס לבית 'מעריב'. ז"ק היה עומר על המדרגות ומחבה לי. בלי להציץ בנייר, היח מוריד

אכןיחן הוביק למערכת גם טקופים. בשנות עבודתו ככתב איוורי זית לעיתונות מקום ראשון וחסר תחרות בהמצת חדשות. הארץ היתה מרקחה של ארועים, ואם היית עיתונאי חקרן כאבן־חן, נמצאת במקום הנכון ובומן. הוא נכח במשם כשניתלו שני הפרג'נטים הבריטים, וכמעם שניפגע בהתפוצצות. הוא

שגילה את עקבותיה של משפחת לזרוביץ שנחשפה מכלא עתלית. הוא הגיע לביתה של מרגלת רוסיה שעה קצרה אחרי שהצתה את הגבול למצרים עם ילדיה. "מעריב" זכה בתמונה בלעדית של המרגלה, שאבן־תן הוציא מידי אמה המבולבלת, ברחוב קטן בנתניה. היו מקרים רבים שהעורכים נתל־אביב הוו לו על הגילוי, ושלחו מישהו אתר כדי לכסות את האירוע בהרחבה. אבן־חן הכין זאת. מראש חחם את

והחלוקה נפסקה".

הוא כיסה את הצד הסוציאלי של האירועים. נפה מתקיימת משפחה במעברה. מה היא קונה נמכולת. היתה מעורבות איכפתית בעבודת העיתונאי שלה "בשנות החמישים היתה המושבה קרימה מקם נחות כתבתי בעיתון שלילדים שם אין חלב. חומן אלמונית שלחה לי צ'ק, ואירגנתי, יחד עם העונות הסוציאלית, חלוקת חלב. התורמת המשיכה לשלוח צ'קים כל חודש ואני חילקתי חלב. עד שהעונות הסוציאלית אמרה לי שזה עושה הרכה ענווג,

ני מאוכזב מהדור הצעיר של העיתונאים', הוא אומר. "יש בהם בעלי כשרונות, אנל במקום עוד כשרון, יש להם רישעות. רוע לנ במקום שאר רוח. ארם שיושב לכתוכ סיפור נל משפחה במצוקה צריך שתרדנה לו שתיים, שלום רמעות על הנייר. היום הכל אוטומטי. רצוי, אם אפשר, לרדת לחיין של מישהו. נפוליאונים קטנים:"

הקול נחנק. הוא היה מן הראשונים שהצילו חיי אדם בסיוע כתבה בעיתון. דן רובינשטיין, היום צייו בעל שם בשווייץ, שכב משותק במיסה בשכונה נתנייתית. בעקבות הסיפור בעיתון נישלחו לו תרומה בסך 15,000 לירות, והוא נישלח לטיפול בבית הבראה בשווייץ. אלבומי הציורים שלו, מהודרים, שופני התכוננות רגישה באנשים, מונחים במקום מכוכר על מרף המזנון בסלון של אכן־חן.

באחר התורפים, בראשית שנות התמישים, רינו על ליבו של כן עמ"י להעביר את ילרי מעכרה ביתיליד לכתי משפחות בנתניה. רק לכמה ימים, עו שהשטפונות יחדלו. המעברה היתה מוצפת. עטרה ואהרן בוסטו עד ברכיים במים. הילדים הועכרו לנתניח. "היינו סובבים במקומות של מצוקה", הוג אומר. "המוסדות התכחשו לאנשי המעברות. היו שם ילדים בלי לתם וכלי חלב".

אם תודקק חלילה לניתנוח,

אתחעלול לחמתין חודשים

גדיקות שונות ועוד.

משרדי שכיוח.

הקדם בישוח לניתנח

ולחשקיע סכומי כסף נכבדים.

שלוח - החברה שחתמחתת בביטות

: בריאות, מגישה לך עכשיו רעיון חדש

ויתחית - ניתוח פרטי ללא תשלום

תמורם סכום חודשי נמוך תעניק לך ניתוחית

ניסוי כספי מקיף לכל ניתוח שתזדקק לו. אתה

תקבע מתי תעבור את הניתוח, מי יהיה חרופא

שיתחאותך והיכן יבוצע הניתוח, ללא המתנה

ניתוחים, החל ב"פשוטים" שבהם וכלה בניתוחי

אשתח, חדר ניתוח, רופא מרדים, אחות פרטית,

לנפתוח וניתוחי ראש. ניתוחית תשלם עבורך את שכר

כלאדם עד גיל 55 זכאי להצטרף לניתוחית, ומרגע שהצטרפת

חביטוח תקף עד גיל 120. ההצטרפות כרוכה במילוי הצחרת בריאות

מקוצרת בלבד. כל שעליך לעשות הוא להתקשר לסוכן חביטוח שלך, או לחתקשר

תל-אביב טל. 41414-03, ירושלים טל. 222341-02, חימה טל. 672351-04, באר-שבע טל. 11637-36111

'תל-אביב טל, 280151-03, ירושלים טל. 245222-00, חיפה טל. 510226-04, באר-שבע טל. 70870-70870.

TIITT TIET OTT

למשרדי שלוח או הראל, ולהבטיח לעצמך שקט נמשי - גם ממני ניתוח פרטי.

ממו וללא דחיות מתישות. ניתוחים מכסה

סיפור לא מודרני. עיתונאי מרגיש, במוכן הכי צר של המלח. הולך לעשות כתכה, פוגש ילר דעה שולח יד לכים ומוציא כסף, פעמים רבות הוגשה מועמרותו לתואר "יקיר נתניה". בפעם הראשונה סרנ מפני ששמו של רחוב עמר להשתנות מאכרהם שפירא לארמו"ר מוויו'ניץ. אבל גם אחרי שהושגה פשרה והארמו"ר זכה רק בחצי רוווב, המשיך אבן הן לרוות תארים. "בית־הקברות של נתניה מלא מצבות של יקירי העיר", הוא צוחק.

למרות שלא היה ממביעי הרעה המובהקים, יש לו דעות מגובשות. הוא מרבר בעיקר על ההחמצות. ושוב קולו הולך לאיבור באינה חלל חמר גכולות של צער. על ישובי העולים שהוסמו בחופזה, בלי הכשרה אנשיהם לעכורה אחרי חיי הניוון במעברות. על הפסד היחסים עם הערבים. בגליל חין היהורים עם הערבים בשלום. גם בנתניה, שהכפר אום חלד תמך במקימיה כראשית הימים.

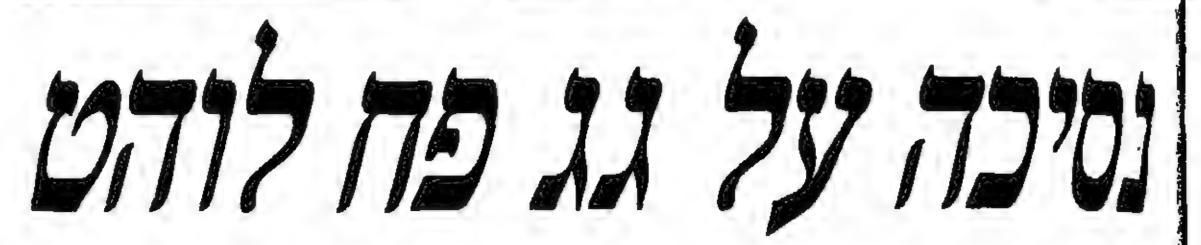
נעגועים: "אני מתגעגע לתקופה שהייתי פעיל בעיתון. שהייתי פותח ביום שישי את העיתון ורואה באיון הכלטה נותנים את הסיפור שלי".

עשרה: "החיים שלגו, כשעברנו, היו תענוג. אח מי לא פגשנו? דיברנו עם המנהיגים. השנה נהניתי. מאוד לנסוע עם אחרן לדפוט בתל־אביב, כרי להוציא את הספר החדש. זה חירש את חיינוי. עכשיו הוא מתחיל לעכור על ספר נוסף.

בחצר הבית ברחוב סמילנסקי אומר האיס לאשתו: "את זוכרת איך באלול פרחו החבצלות ליד: הקיר המערביינ"

"ווכרת, זוכרת הכל", היא אומרת, אקל אהרו אברחן לא שומע, כבר פונה והולך אל השער תלמה אדמון

力ツツカ州カ 为为为为为为

אנגליה שוב רוגשת. מאז נישאה הילדונת התמה ליורש־העצר, לא חדלים שם מלעסוק בדיאנה, צארלס והאיזון העדין שביניהם. הסינדרלה נהפכה לאשה צעירה ותאבת־חיים, הנסיך מרצין והולך, ומלכה מודאגת, והעתונות מדווחת לתיאכון על ספינת הנישואים המלכותית שעולה על שרטון.

מאחי. פינקלסטון, לונדון ושרית פרקול צילומים: "גאמא"

יורוס ננירת אנגליה ומיליוני צופי טלוויזיה ברחבי קולם. אך הכותרת הזו אינה אלא נדבך נוסף

ננישוה עם דיווחים בדבר ספינת הנישואים מנותים שעלתה על שרטון, ומתמקרת במיוחד והוקות שמלכת־בריטניה העתידה מנהלת רומן עם זוֹיץ דיון, בנקאי בן 28. הבעייה בין הנסיך צ'ארלס "ניני, יורש העצר הכריטי, לכין דיאנה השוכבה,

תקוה ממנו כ־13 שנה, היא כבר עובדה בשטח.

אמעני הולדן, שחיבר ביוגראפיה אוהרת של ייו צארלס, אמר באחרונה כי המלכה אליובת מה מראגת" מהשמועות. לדכריו – היא אף טרחה יה שות כירור עם כלתה הצעירה. הולדן אומר כי ימנה יצאה שבעת־רצון מהשיחה, בה ויראה את דנות הנישואים, אך על כל מקרה היא השיאה היצה עצה מלכותית לגבי כללי ההתנהגות ההולמת

ניכני נחיי הנישואים של הזוג המפורסם הזה, טורחת לילד מי כי. חבל שהנסיך הבודד אינו זוכה לתמיכה

נסיך צ'ארלס התחתן עם האשה הלא־ "צ'ארלס היה אהבתה הראשונה של דיאנה, ורוב הזאת רוצה לצחוק וליהנות מהחיים, אבל התברר לה מכונה – דיאנה:". כותרת זו, שהופיעה האהבות הראשונות אינן מאריכות ימים. אני תושבת שבעלה דבַק בנאמנות בחובות המלכותיות בימים אלה כעתון בריטי רביתפוצה, שריאנה מתוסכלת בגלל המשמעת והמגבלות באה כזעזוע לכל מי שזוכר את המוטלות עליה. היא נהנית להיות סופרסטארית. בניגוד אליה, צ'ארלס זקוק לזריקות עירוד לבטחון העצמי שלו, ומן הראוי היה שאשתו תעשה זאת. אכל היא נהפכה לסופרסטארית, כמעט כוכבת קולגוע, וזה סיחרר לה את הראש. צ'ארלס נישא לאשה הלא-נכונה. ליישנים על שחיקה מתמשכת ביחסים של הזוג אולי הם לא מתאימים: היא היתה מאוד צעירה כשנישאה לו – בקושי בת 19, לעומת 32 שנותיו – והיתה יכולה לגרול ולהיות הרעייה לה הוא וקוק. כל האישיות שלו נפגעה מאור: הוא כבר לא מאמין

ככל האפשר לפני נישואיו, אך להתחתן עם כחורה דיאנה, נסיכה בלונדינית יפהפיה כמו באגדות, מתוקה, תמה וכרה, לפני שתיפול ברשתו של גבר עריין נהנית מאהבתם של הבריטים ומהערצה ברחבי העולם, מרהימה היום את כולם. למרות היותה אם לשני ילדים, היא מתנהגת לפעמים כמו "גרופיס" בת מאונטבאטן. לפגי נישואין אכן ניהל פרשיות אהבים, טיפשיעשרה המודנבת אחר אלילי זמר. נעזר בדירות שהעמיד מאונטכטאן לרשותו לצורך

כאשר נישאה לצ'ארלס, והגשימה חלום ילרות להיות נסיכה (למרות שכאה ממשפחה של הורים גרושים, ובעבר היתה צעירה עם רקע כשלה אסורה ברומנים עם צעירות ממשפחות האצולה. אחר בנישואים על בני משפחת המלוכה), היא ניסתה לגלות הבולטים היה עם בתו של הרוכס מגרובנור. אך התעניינות בדברים שמעניינים אותו, כמו ספרים צ'ארלס לא היה המאהב הגדול שמאונטכאטן קיווה רציניים, מוסיקה קלאסית ופעילויות מלכותיות שיהיה חזותו החיצונית לא תאמה את טעמן של רבות אופייניות, כגון מירוצי סוסים ומשחק הפולו. אבל זה מכנות המין היפה שהתעניין כהן. למרות היותו נסיך לא נמשך זמן רב. בניגוד לצ'ארלס ולמלכה שגדלו על. הכתר, ירוע על לפחות כחורה אחת שהשיבה את פניו תחביבים אתה, היא, מטכעה, אינה מחכבת סוסים, ומשחק הפולו אפילו משעמם אותה. חבריו של צ'ארלס רציניים וכברים מרי לטעמה. הנסיכה הגבוהה והיפה

(תמשך בעמוד הבא)

"צ'ארלם נישא לאשה הלא"נכונה. אולי הם לא מתאימים; היא היתה מאוד צעירה כשנישאה לו – בקושי בת 19, - לעומת 32 שנותיו והיתה יכולה לגדול זקוק. כל האישיות שלו נפגעה מאוד; הוא כבר

צ'ארלס חונך מילרותו להיות מלך, כמו אמו,

אליזבת השנייה. היא לימדה אותו שנסיך צריך לשכוח

מכל התשוקות הפרטיות שלו ולהקריבן למען השירות

לאומה. דודו האהוב, הדוכם מאונטבאטן, לימד אותו

להיות קשוח ולהסוות את רגשותיו. אשתו של

מאונטכאטן היתה כמו התוססת של הבנקאי

היהודי־גרמני קאסל, שעור למלך ג'ורג' הששי במימון

ובייעוץ פיננסי. צ'ארלס העריץ את "דוד דיקי", כפי

שכינה אותו. הרוד יעץ לצ'ארלס לגהל פלירטים רבים

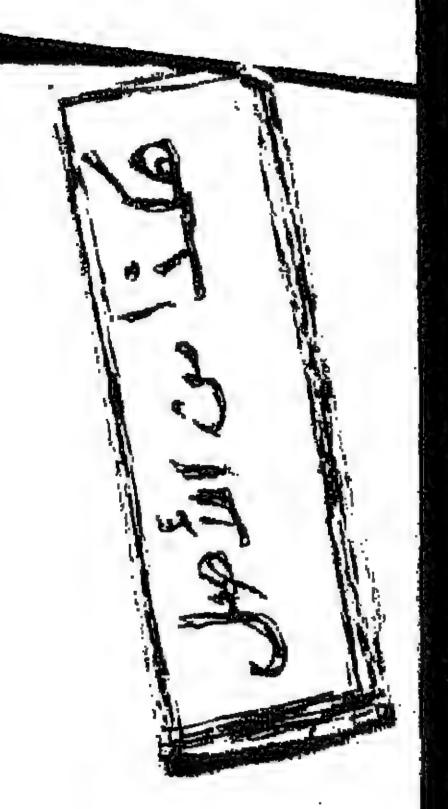
צ'ארלס ניסה ככל מאודו ללכת בעקבות

מפגשים עם נערות יפהפיות. כשנות הי70 נקשר שמו

ריקם, על אף שוויתרה ככך על ההזדמנות להיות

דיאוה בעת הסיור חוסיכי באוסטרליה, אתרי שהריגונים כבר החלו (למעלה) ובימים הראשונים והשלווים יותר, בתמונה משמחתית סולידות (שמאל).

דיאוה, אומרים בלונרון, מתוהגת לפעמים כמו "גרופי" בת טיפשיעשרה המודנכת אחר אלילי זמר. בצילום: עם פיטר טאונטנד מלהקת "מי".

(המשך מהעמוד הקודם)

הטרגדיה הגדולה ביותר בשביל צ'ארלס היתה רצח הלורד מאונטבאטן בידי טרורטיטטים איריים, שפוצצו את הספינה שלו במימי אירלנד. צ'ארלס איבר חבר יקר ויועץ, ואיש לא תפס מאז את מקומו. שבורילב, הוא שפך דמעות בהלוויתו של דוך דיקי. אביו של צ'ארלס, הנסיך פיליפ, גבר נאה וקשוח שאינו מאמין ברמעות, לא יכול היה לשאת את המראה וגער בכנו: "תפסיק ליילל, ילד", אמר לו.

לאחר שהרומן שלו עם דיאנה צבר תאוצה והטתיים בחתונה, נפל הנסיך צ'ארלם שבי בקסמיה של כלתו הצעירה והיפה. היא הכניסה לחייו המלכותיים המשמימים אור, צחוק ושמהת־חיים. לצ'ארלס, שעדיין התאכל על מות דורו האהוב, הרומן עם דיאנה והנישואים לה היו האירוע המשמח ביותר בחייו האפרוריים. בחירתו בריאנה נראתה לעם הבריטי כולו ככמירה האידאלית. הבריטים התאחבו בדיאנת מיד, והנסיכה אן, אחותו של צ'ארלט זעופת־הפנים והרתיקה מלהיות יפה, בעלבה לאימעט מתשומת הלב שהורעפה נל גימתה החרשה והחייכנית.

אם כי החתונה כולה היתה הצלחה סלוויזיונית עצומה, "פאשלה" קלה של הכלה בשעת הטקס אולן סימלה כבר אז את העננים הקטנים שהחלו להעיב על חיי כני הוג, מיך אחרי ירח הרכש. כאשר שבו לטירה המלכותית בכלמורל שבסקוטלנד, אחרי הפלגה בת שבועיים על סיפון היאכטה המלכותית "בריטניה", נראו צ'ארלם וריאנה כסמל האושר זהבריאות. צ'ארלם נראה צעיר ומשוחרר, כמעט כפעם הראשונה בחייו. דיאנה פשוט קרנה, ושמחה להצטלם ולפטפט עם עתונאים. אכל כשהעתונאים והצלמים עזבו – ונטלו עימם את אור הורקורים - הרגישה דיאנה תחושתיריקנות איומה. כך, מכל מקום, טוענת היום הביוגרפית פני ג'ונור.

ימים בכלמורל התארכו לשכועות, והשעשוע הנדול ביותר שם היה ללכת קילומטרים על קילומטרים ברגל, על ארמה חשומה. צ'ארלס ג היה כעננים, מוקף בכל יקיריו, אך דיאנה השתעממה. היא לא יכלה לעזוב את הסירה הסקוטית המשמימה לטוכת לונרון התוססת, לפני הומן המיוער בלוח המלכותי הנוקשה, כדי שלא יתחילו לרנן על

הפער כיניהם עצום, ולא רק מכחינת הגיל, צ'ארלם אותב לשקוע בספרי היסטוריה ופילוסופיה. בעור דיאנה מתענגת על עתוני גשים ועל תוכניות סלוויזיה. הוא שר באך במקהלה, ולילה באופרה זה חגיגה בשבילו. היא, לעומת־זאת, דלוקה באופרה זה ואוהבת להקות במו "דאייר סטרייטס", "פוליס" ו"וואם". אופרה אינה מלהיבה אותה, בלשון תמעטה. צ'ארלס אותב לרוג, אבל ריאנה מעריפה לערוך קניות בחנויות האופנתיות של לונדון. ניסיונו להרביק אותה באהבתו לסומים נכשל לגמרין חיא לא הצליחח להסוות את סלידתה מהם. היא אוהכת טגים, אכל הוא

בתחילה לא האמין צ'ארלס שחברלים אלה: עלולים להשמיע על נישואין. אם כי דיאנה נחנק להקנים אותו על היותו מיושר, הם חמיר היו חברים טובים. בומנו הצחיר צ'ארלט את הפיסתו לגמי מוסר הגישואים: יוח לא רק התאהכות מסורפת כמישהי. וה כקצם ירידות חוקה מאור. לגבי, הנישואים, שיכולים Bingain 26

זאת בחיוך, אך מתחת לחיוך הסתתרה כנראו תחשה להימשך חמישים שנה, הם מן הצערים הגרולים

העניין, וגיחותיה הליליות הסרותיהאחריות של רעיית

יורש העצר גורמות בזמן האתרון הרבה דפיקות־לכ

לאנשי הסקוטלנד יארד.

"צ'ארלס היה

הראשונה של

מאריכות ימים".

דיאנה, ורוב

אהכתה

ארלס, שמנסה למצוא לעצמו פינה מון ה ההמולה הזאת, התחבר עם מולף אכל לדיאנה היו גם בעיות אחרות. לא קל לחדור דרום־אפריקני מיסטיקן, סר לורנט ואן זו לליבה של המשפחה המלכותית, וככל שהמלכה היתה פוסט, שמאיץ בו להאזין לחלומותיו ולמון ירירותית כלפיה – היא עדיין נשארה חמותה. צ'ארלס על האינטואיצית שלו. צ'ארלס רואה בו מעין גווג היה מגלה לאמו דברים שלא שיתף כהם את דיאנה. וטוענים כי הוא שואב ממנו עוצמה פנימית. במשת הנסיכה גם לא אהכה אחדים ממשרתיו של צ'ארלס, החיפושים העצמיים, היתה לנסיך גם תקופה כל: שטיפלו במלתחתו ובקניות האישיות שלו. היא עיסוק קרחתני בגננות. אחרייכן יצא לחיפוש עומי הרגישה כמעט מיותרת. היא עמרה על כך שצ'ארלם במדבר קלאהרי, ותוך פחות מיממה לאחר סונו יפטר את משרתו האישי, ויאפשר לה למלא תפקיד למעונו בארמון קנסינגטון – ליר שגרירות ישראל פעיל וקרוב יותר לחייו הפרטיים. גם הסיפור הזה עלה יצא שוב לסקוטלנד, בחברת שני בניו. להפתעת הגל, בומנו לכותרות העתונים. הוא ישב בסקוטלבר באי קטן ועזר לאיכר מקומי לממ לריאנה, הנסיכה המשועממת, התחשק לפעמים

לקחת רכבת ולנסוע לחוף הים בברייטון, או לבלות בינתיים צברה דיאנה נקודות על אומץ הלנ את אחר הצהריים בקולנוע. לא מכבר, בעת שהתחמקה שגילתה כאשר ביקרה במרפאה לחולי איירס ולחצה מאנשי הבטחון כשעת לילה ויצאה לנהוג לכדה שם את ירו של אחר הילדים החולים. העתונים היו (חבושה כובע בוקרים, וצווארון מעילה מוגכה), נטפלה חלוקים כדעותיהם לגבי השאלה אם הנסיכה הסיוה אליה כנופיית צעירים ערביים שנסעה אחריה. מידה את הכפפה או לא, אך מהתמונות ניתן היה השמועה על המיררף הלילי ברחובות לונרון, במהירות ללמוד שיד מלכותית ענוגה וחשופה אמנם לחצה אה של 110 קמ"ש, זיעזעה את בריטניה. בכלל, אנשי החצר ושומרי־הראש אינם יורעים איך לעכל את

כעת טוענים עתונאי החצר כי דיאנה וצ'אולס מנהלים חיים נפרדים – ארוחות בוקר נפררות לוחות־זמנים שונים, חברים אחרים. נשיקה ליר שולת (חמשך בעמור 16)

"צ'ארלם אוהנ לשקוע בספרי היסטוריה ופילוטופיה, ודיאנה מתענגת על עתוני נשים. דוא שר באך במקהלה. היא, לעומת־זאת,

זירות מיוחדות באחירי הנחה מיוחדים

צ'ארלס בעת משווק פולו. דיאוח לא מחבבת סוסים, ופולו משעמם אותה.

ייל מקום שנוה נוגעה נו בריטניה. ההמונים ממטירים עליה פרחים כהודמניות שונות, ולנסיך צ'ארלס לא נותר אלא לומר, נפי שאמר פעם: "נראה שבימים אלה, כל מה שאני שומה:

מרום נוה - מרכז מסחרי מודרני ובריכת שחיה.

דירות בנות 3, 4, 5 חדרים ופנטהאווים

משלד מכירות ודירה לדוגמא באתר: רח' תרצה, ע"י שד' ירושלים 74 רמת־גן. טל. 137 777 03. בימים א"ה' 10.11-200,13.00 בימים א"ה' 18.00-16.00

חברת בת של החברה לנכסיםולבנין בע"מ.

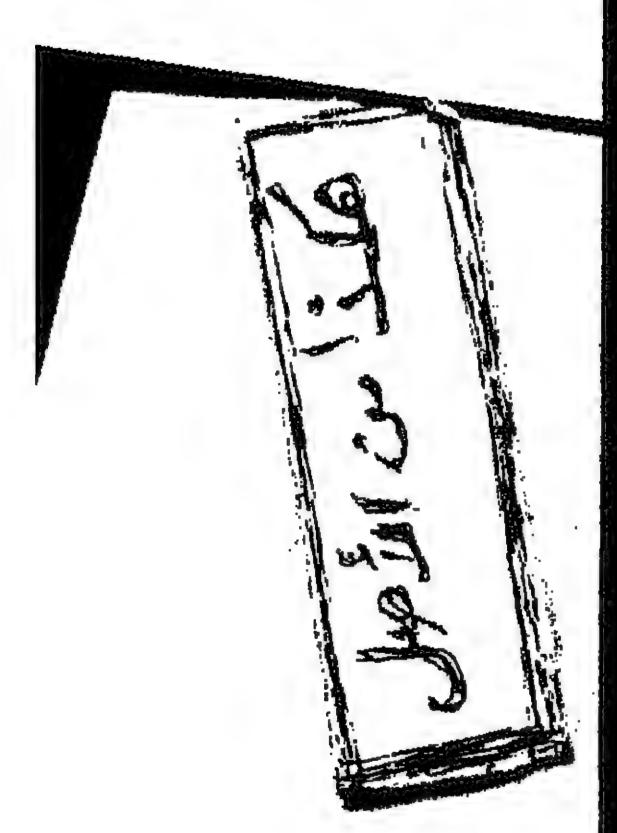
משוד ראשי: דח' ארלחורוב 53 תליאביב, טל. 7/1166 מימים א', ב', ג', ה', 13.00-09.00 ביום ד' 18.00-09.00 ביום ד' 13.00-09.00 משרד מכירות חליאביב: רח' דיונגוף 173

לבניסה מיידית.

מרום נוה – 10 דקות נסיעה, ללא מקקי תגועה

ממרכזי הבילוי, העסקים והקניות של תל אביב.

מרום גוה – רובע מתוכגן מהיסוד לאיכות חיים

THY 13 THY

שהחחילו את ה'ריאטה' שלהן כשהן היו כבר גרולות. יותר מזה – לקראת סוף חייהן, התולדות שאכלו ווללו - נראו רע. עם עיניים לא צלולות ופרווה לא יפה. לעומתן, לחולדות שאכלו במחצית השנייה של חייהן פחות, היו פרווה יפה ועיניים מבריקות ו'זריזות'. היום כבר אפשר לציין כביטחה עור מספר דברים הקשורים לאיכות החיים שיעורו להגיע לויקנה יפה ולאריכות ימים: לא לעשו, לשמור על תנועה כללית באוויר פתוח, לדאוג שהמוון יהיה מורכב מכל מה שצריך".

אם כמון טבעי יכול לעצור? דנון: "לא כל מה שטבעי הוא טוב. חשיש ומריחואנה זה טבעי. אז זה טובי הרבש שהוא טבעי ונהדר לרוב האנשים, הוא רצחני ממש לחולי סכרת. לאמונה המקובלת שיכל מה שטבעי הוא טוב', צריך להתייתם בוהירות רבה. אין דבר יותר טכעי ממוות ברעב, מזיהום בקטריאלי, ממזון שאינו מורכב היטב. אסור לנו להיות פאנטים לטבעונות, כמו שאסור לנו להלעיט את עצמנו בויטמינים".

פרופ' רנון חושש משרלטנים. מאלה שמכטיחים לעשות אותך צעיר יותר. מ"חרופות" שמכטיחות החזרת נעורים, עצירת הזיקנה. בשוויץ יש מקום בן מזריקים לגוף תאים מעוברי ככשים. מכטיחים שם שתאי העובר האלה נכנסים לגופו של האדם ומחוקים את כל מה שחסר בו. לרברי פרופ' דנון, עד היום לא סופקה הוכחה מדעית לכך שהתאים האלה של העובר אמנם נשארים כחיים כשהם עוברים לגוף הארם, או שהם נקלטים בו בכלל. כגרמניה גילו שהתהליך של הזרקת תאי העובר מסובך. שם מכינים עכשיו תאים מיובשים של עוברי ככש.

"הסכנה היא", אומר רנון, "שבכל פעם שאדם מרגיש 'מתמעט', יש סיכוי סביר שמאתורי התחושה הזר יש מחלה, ומוטב שייבדק אצל רופא זיוורא מה גורם לתולשתו או להרגשתו הרעה. ברוב המקרים יש לוה רקע פיויולוגי או פאתולוגי. לפעמים פסיכולוגי. ובדרך כלל זה ביתן לטיפול. לא צריך להרים ידיים, לומר – אני מרגיש כך משום שאני זקן – ולחפש מקומות שמכטיחים הכטוצת שאין בהן ממשי.

האם כולם מזרקנים על פי המתכונת הרגולה שאנו מכירים, או שיש אסשרויות שונות של

רנון: "כל אחר מאתנו מכיר זקן או זקנה שאנו מטתכלים עליהם ואומרים: הלוואי ונהיה כמוהם בגילם. העוברה שזה קיים – מוכיחה שזה אפשרי, לפני כ־50 שנה, כשהתחילו לעסוק בחקר חויקנה ככמה מוסרות, אחר הרברים הראשונים שעשו היה לקחת קבוצות גדולות של אנשים ולמדור את יכולת נפח הריאות שלהם, פעילות הלב כמשאבה, פעילות והכליות וניקוי הדם מחומרי מסולת. הם לקחו את גיל 25 כנקורת התחלה, וכגיל 75 ראו עקומות יורדות. בשנים האחרונות עוקכים אחר קכוצת אנשים בריאים וכודקים את הנתונים המיזיולוגים שלהם פעם בשנה. זה והחיל ככלטימור והחפשט לכמה מקומות נוספים

פרופ׳ דנון מספר שאפשר למצוא אדם בן 90.00 שהלב שלו פוצל ללא פגם, שלחץ הדם שלו מתאים לרמה המקובלת אצל צעירים, ושגם תוצאות בריקות הרם שלו היו כתחום הנורמה של הגיל הצעיר. מסחבר שאפשר להגיע לגיל מתקרם בלי כל הנוק המצטבר.

שלתקיימים בגוף המחיקן. אייאמשר לעשות נסווגות בצלה בבנייארם. הנסיונות נעשים בבעלי חיים שתוחלת חייהם ואורך חייהם מספים קצרים כך שאפשר יהיה לעקוב אחר התופעות. אלה בעלי חיים שבמשך הרבה דורות מוווגים בהם את עם אתרו ברי תאומים, ב־30 פרוייקטים בתחום חמר חויקנה געשים יידי חיום במכון, וייצטן, בנגיתם כאלה שיכיאו בתוקומות

יהיה להוסיף הורמון מסויים לגוף כדי לשקם את המערכת. קבוצה אחרת גילתה שככל שבעל חיים מודקן, קרומי התאים שלו נעשים יותר קשוחים. הקרום החיצוני של התא הוא החומה שררכה נעשית התקשורת בתוך הגוף. נניח שהקשיחות הזו, שמופיעה על התא, מפריעה לקליטת האינפורמציה והעברתה. אולי אפשר יהיה לשנות את הקשיתות, גם בתאי

פרופ' דנון חקר במשך שנים רבות את הזרקנות אצל חיות צעירות".

לתקופה של מספר חורשים. שם יעשה נסיונות בהעברת התאים המורזים האלה לחיות וקנות. במכון וייצמן, מתכרר, אין מספיק חיות זקנות

היום את מחלת אלצהיימר. זוהי מחלה שמופיעה בגיל מוקדם יחסית, המתבטאת בתשישות הנפש, ונין השאר באבדן הויכרון. לדברי פרופ׳ דבון, קבוצה זו מתחילה להתקרב לויהוי נקודות מסויימות על אחד הכרומוומים, שיתכן שיש להן קשר להתפתחות המחלה. עוד עוסקים היום במכון בנסיונות להשתיל תאי עצב ומוח פריאים במוח חיות זקנות, עם כל ההשלבות שעשויות להיות לכך על אפשרויות לחירוש איוורים מנוונים במות האנושי.

נמות, הרי שה"כתב" הוה הולך ומשתנה. הוא תלוי, לרעתו, בתוצאותיהם של כמה מחקרים שייעשו

בשנה שעברה העכיר פרופי רנון את גיהול

פרום' דנון: "למשל, יש קבוצה שעוקכת אחרי התנוונות בלוטת התימום ובלוטה הנמצאת בבסים הצוואר, שהחל מגיל הכגרות הולכת ונעשית קטנה יותר, עד שבגיל המכוגר היא נעלמת. זה הוא המקום שבו הלימפוציטים מקבלים את ה'חינוך' לתפקידם במערכת החיסונית של הגוף). מנטים להבין מה הקשר בין התנוונותה לבין דעיכת מערכת החיטון. האם ניתן

עצבים וגם כלימפוציטים, ואו יתכן שאפשר יהיה להיטיב גם את מערכת הזכרון והלמידה, וגם את מערכת החיסון. קבוצה שברקה את הנושא גילתה שהם יכולים לשנות את קרום התאים של החולדות ולעשותו פחות קשוח, ועל־ידי כך הם יכולים להקל עליהן את תופעות הגמילה מסם".

תאי הרם האדומים. לאחרונה הוא תוקר את תאי הדם הארומים בארם המורקן. נושא אחר בחקר הזיקנה בא בעקבות מחקר לבריקת איחוי פצעים בחיות זקנות. דנון: "בחיות זקנות קצב איחוי הפצעים איטי יותר. אם נבין מדוע זה קורה, יתכן שנוכל למנוע את זה. בינתיים יש לנו מוצר־לוואי של המחקר הוה: גילינו אילו תאים צריכים לפעול וכיצד – כדי שהפצע יתאחה. התברר שיש 'גיוס' של תאים מיוחרים שצריכים להימצא באיזור הפצע. בעזרת תאים אלה ש'גייסנו', הצלחנו להשיג זירוו של איחוי הפצעים

רופ' דנון נוסע בקרוב לבולטימור, ארה"ב,

לצורכי המחקר. דגון מקווה שכתוצאה מהעכודה שתיעשה בכולטימור אפשר יהיה לעזור להרבה חולים הסובלים מפצעי לחץ כגלל שכיבה ממושכת במיטה. קבוצה נוספת של חוקרים במכון ויצמן בודקת

מרופי דנון בטוח שגם אם "כתוב וחתום" מתי

מביולוגיה של ההודקנות, ברפואת הויקנה, בפסיכולוגיה של החזרקנות. בכל שנחקור יותר בכל מ אחד מהענפים הללו, ובראשו המחקר שיאפשר להבין את החהליכים הבסיסיים של ההודקנות, אולי לא נצליח להאריך את משך החיים המקסימלי ועד מאה ועשרים, למשל), אבל את תוחלת חויים חממוצעת (מעבר, ל־74) כמעט כטוח שנאריך, מה שווראי הוא שנצליה לשנות את איכות החיים".

המרכז לחקר הזיקצה במכון לפרום רנון את ניהול המרכז לחקר הזיקצה במכון לפרום עמיאלה גלוברסון בקרוב הוא יוצא לסידרת הרצאות בדרום אמריקה ומשם ימשת לכולטימון וכשאני שואלת את האיש שביל הפרישה לגימלאות מאחוריו, על תוכניות לעתיר הוא משיב: "ש לי חמון דרי אני רק מתחיל

ונסיכה על גג פרו לודוט (המשך מעמוד 26) דתשפורת בבוקר, ושיחה חפוזה בעת החלפת הנטים לקראת ארוחת הערב – בכך, פחות או יותר, מסתכם המגע היומי ביניהם. לפני ארבע שנים, כעת שהיו

בכיקור מלכותי באוסטרליה, נאלצו מארחיתם להמך עולמות כדי למצוא להם מיטה צרפתית זוגית. ענשיו יודע כתביהעת הגרמני "בונטה" לספר כי השניים אי ישנים במיטות נפררות. היא משכימה בשנע חני ן בבוקר, שוחה בבריכה ואוכלת מזון דיאתטי, ואילו פא מתפנק במיטה עד שמונה ורבע, ואוכל קרוצמנים חמים לארוחת בוקר. הנסיכה גם יוצאת לבה יות מאייפעם בעבר לצפות בהצגות וסרטים. בתקופה הראשונה של הנישואים, ריאנה נקקי

חייכה בציבור. כעת, אומרים מקטרגיה, היא מחיינת ומצחקקת "כמן תיכוניסטית בפגישה הראשונה שלה. עובדה זו מרגיזה כמיוחר את המשפחה המלכותית חמורת־הטבר. אפילו צ'ארלט בעצמו נוף בה, בפומני, על התנהגות ילדותית שהפגינה - השתוללות על מורדות מושלגים כשיצאו לסקי, והעוברה שנהקה עליו כשמדד כובע גדול מדי בעת ניקור בבית־חרושת. אך נכצר ממנו לעשות דבר לגני הפלירטוט הקטן שלה עם נשיא פורטוגל, או לגני פגישתה עם הזמר המסומם־שחזר־בתשובה, בוי ג'ורג',

יאנה קירמה בשמחה את הצטרפותה של שה פרגופון, הג'ינג'ית התוסטת, אל משפחון המלוכה, כאשר נישאה לגיסה, הנסיך אנרח שרה, הידועה יותר בשם החיבה "פרגי", ניהלה

בעבר שתי פרשיות אהכים ממושכות וסוערות, ודיאנה? מצאה כה נשמה־אחות. אך הרפתקאותיהן המשוחפות: של השתיים עוררו רכילות רבה וגרמו מכוכה למשפחה המלכותית. למשל, במירוצי הסוסים אף המלכותיים באסקוט, השתעשעו השתיים בנעיצת חודי המטריה בישכניהם של גברים. העתונות תגגה, כשכן עם צילומים שהראו את רעיית יורש העצר נועצה מטריה באחוריו של גבר צעיר, שנראה מרוצה למריב מהעניין. אבל המלכה – כפי שניתן היה לצפות היתה רתוקה מלהיות מרוצה.

וכאילו לא די בכך, התעקשה דיאנה לא מומן להתיישב על מכסה־המנוע של מכונית המירוצים חחרשת שקנה צ'ארלס, והלה הביט בזוועה כשקני שנוצר במכוניתו היסרה – למרות שהנסיכה אינה נמנית עם ככרות־הכשר. הוא גער בה לעיני העתונאים, והיא נראתה נוופה, אך צוחק מי שצוחק אחרון: שעות אחרות לאחרימכן נקלע צארלס לתאונה רכים, והמכונית היקרה ניזוקה באמת.

ריאנה, שעדיין מסרכת לקבל מרוח, הופיעה באחרונה בקונצרט פופ של דייוויד בואי לבושה מכנסייעור הרוקים בחברת גבר אלמוני, שהעתונים זיהן אותו כפיליפ דיון, רווק צעיר ואתלשי שניאה כש בריפטופר: ריב ("סופרמן"). היא אף השעינה את ראשה המלכותי על כתפו הרחבה. היא גם רקרה בחברתו במסיבה צמוד צמוד עד לתנות בוקר, בעור שהנסיף צ'ארלס עוזב את החגיגה לבדו, לפני שחיים בלילה חיון אפילו אירח את הנסיכה בביתו לסופשבוע אתו

לפי הריווחים, גם צ'ארלם אינו שה תמים, ולמני כמה חורשים בילה לילה כאיטליה בחברת רוונת אימלקיה. באותה מסיכה, הוא גם נראה משותה עם אהכתו הישנה, אנה וואלאס, שלפי השמועות סיובון

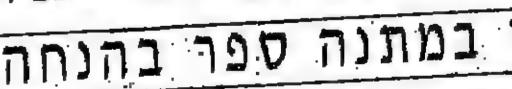

טיולים ומסעות ב' 25% הנחו 28. אל הר מירון ופקיעין

מהדורות קודמות במחיר סמל

מבחר ענק של שפרי טיולים ומסעות מדריכים ומפות לטיולים בארץ ובחו"ל, בעברית, ובשפות שונות ב־25% הנחה.

The Bost of

אמף פין בה שתייעו

ם. שני יולום עליכם.

Sholom Aleichem

Ed. Ining Here British Wass

הקומר הצידי הגדול גיותר.

חייני 3.50 חייני ב-20

The Road From Babylan

Chaim Raphael סישום של יואוי סנוז השווח, מעוד דרך איטליה של הרנסנס עד בליווי 12 ענטדי איורים

' חיש 25. - חיני ומופי

בעורש ישל וישינורים והאנדות הגעורים במפורת היהודית

David Goldsfein ספר המתחקה אל כב ליבה של האצאוה היהודית על ידי סיפורם 12. - P. 4. 13.65

Jewish

Mythology

The state of

Jewish Mythology

שלמהארצי בינה לא שקט לאניניים, והחוים והתמוות n u 29.80 n v 38.60

צוטקר מילד

ציירה: ליאמ

בנימינייאריאל

שעוצמתה תרגשות

אדייה, והאדט, ילד כמבונר,

17.60 שייח

לוין עיםניט

ציירהו ליאת

של תרבותנו.

מקדורה תדשה. מלאון וערחיבה

בניטיני־אריאל

אחד מספרי הילדים

שחפכו לנכסי צאן ברול

ספרים חדשים בהוצאת סטימצקי

אברחמליה

ספרו האדש של

זאב חנלילי – שמן

הבדני של איש־ציבור

תנשא נמשרה רמה,

בתחום העיון וחכדיון

שכתב כמח ספרים

ומניש רומן חדש

17.60 שיירו

GEOGRAPHIC

לא וודעות

חדש ורניש

מנשון היא בחדשות. בחיוורי המפלגות אתר קולות לבחירות, עוד עלולים לפגוע • סיפוח או מלחמה:

להפט אתה לשטח לא וושב, משופע בה היה ידוע וברור כי בתוכה שוכן הכפר ניתיני, והיה מקובל כי הוא ימשיך להת־ ליים נמקום ולעבד את אדמותיו. שטח הנוייה של הרפה בניים

הנוייה של הכפר הוצא מתוך השמורה, ולא נכלל בה. נוחג זה מקובל בשמורות זומת בארצות מאוכלסות בעולם. השמורה הופקדה בידי רשות שמורות הטנע, אך הרשות אינת חופשית לבטל שעוף שמורם ולשינים אינת הופשית לבטל שטחי שמורה ולשנות אינה חופשית לבטל מהל חוקי מורכב למדי הקובע איך יחדל שטח מלהיות שמורה: אישור מועצת גנים לאופיים ושמורה: אישור מועצת גנים לאמים ושמורות טבע, אישור מועצת גנים תבטן והגנייה ואישור ועדת הפנים ואי־ נת הסבינה של הכנסת. הצנת המאבק אל הכנר של רשות שמורות הטבע" און גהאמת.

אן בעייה אחת של "חכפר בית־ג'ן ושמו" וח הטבע בהר מירון", אלא בעיות אח"

עם סוכות העובים על הנגות. של הכפר (5,573 ופש, על פי מיפקד

מ לוסוע ימינה, מזרחה, מצומת חוסן מול עיני אנשים שאינם יכולים לבנות הניחו על דרך התוכנית. בין היתר הם תבי אלא תשבץ. במדרונות, בחלקות הבור, ל הקינו של ההר הירוק, מגיעים לחניון תושביה! ולשניל הפיסגה המשולט היטב. זהו נשמעו טענות על כך שבמשך שנים לא

מל טבעתי המקיף את פיסגת ההר ובו הוכנה לבית ג'אן תוכנית מיתאר, כי חס־ הטיול הקיוצי הוה, כבר לא צרוך הסברים הוכנה על ידי גורם חיצוני, בלי שיתוף אנ מפנים כדי לדעת מדוע זו שמורת טבע שי הכפר. טענה זו מצלצלת היטב באוזני מי שאיננו מכיר את תהליכי התיכנון.

מ מאו שות האדמוניות באמצע אפריל בגלל בעיות פנים היה בית־ג'אן אחד מן מקומית. הדבר גרם לפיגור בכל הנושאים שלת הו מירון היא פנינת הטבע והנוף שלמען ביצועם קיימת רשות מקומית: ללצשן הארץ, ומוכרת על־ידי הארגון כבישים, חשמל, אספקת מים, ביוב, בניו־ ומלאמי לשמירת טבע כשמורת ביום בישים, וושבין השמה המועצה ניגשו

יול קל ביום קיצי אל פיסגת בעת הכרות השמורה ב־1965 הוצא מתו" את פינו" – אינה תופסת, כי כל תוכנית תי נהפך להכשרת קרקע כבדה ולעיבוד הימרון ואל פקיעין היפהפיה כה "אי" ששטחו 2025 דונם, כשטח בינוי מוכנה בדרך זו, מוגשת לדיון ופתוחה מכני, ניתן להמשיך בו. קיימת, כמובן, לעירעורים. ואמום, אנשי הכפר הגישו המיגבלה של כריתת עצים – שחלה על מבניש עכו־צפת פונים צפונה האוכלוסין של 1983). שטח זה יכול היה עירעורים רבים, שעיכבו את גמר התוכנית כל אזרח במדינה, אפילו בתחומי חצרו.

מדוע איפוא לא יוצא השטח כולו מתחו" ום ולעוד שנים רבות, אלמלא בעיות פני־ התוכנית כללה את השפח המורחב שיש מי השמורה ויימגע מוקד סכסורז מיות תמשותפות לכפרים ערביים רבים: ' בו אדמות מדינה, ובזכותן ניתן לחקציב השטח מחולק בין אנשים שונים ובין שטח לבניין ביה"ס ושאר מוסדות ציבור, שמורת הר מירון היא כעין פרסה של ולהקצות קרקע לשיכון חיילים משוחר. הרים הסוגרת על האגן העליון של נחל שאינה שייכת למשפחתו. לפיכך מצויים רום. כל ההליכים הללו כמעט נסתיימו, כזיב. באגן זה, שהוא לב השמורה, מצויות למרות מכשולים אין ספור שמנהיגי הכפר האדמות החקלאיות שאינן רצף אחד, בהם בית. בהתחשב במצב זה הוצאו מתו עו סיפוח של שטת נוסף, בן 380 דונם,

נדירים. החקלאות מהווה היום אתוז מזעי רי של כלכלת בית־ג'אן (כ־5%), ואין כוונה או צורך לפגוע בעיבוד החקלאי. לבית־ג'אן יש עוד כ־500 דונם בחרבת החולה והופקעו בעת מלחמת השחרור, ואולי מעיד חדבר גם על הסכטוך הנוכחי,

יה, הם מסרבים לקבל: או סיפוח 380 דו"

אבל אין הוא ממין העניין. בתחום הר מירון יש לאגשי הכפר כ" על־ידי מינהל המקרקעין, תוך ויתור על 12.000 דונם אדמה בתוך חשמורה, מסי המסים והתשלומים המגיעים עקב כך ומן וילחמים אנשי ביתינ'ן, בין רמה. חכפרים האחרונים שהוקמה בהם מועצה ביב לכפר. אין זה שטח רצוף, אלא חל" או, לחלופין, החלפת אדמות תקלאיות קות חלקות, מופרדות ביניהן בחלקות באדמות בנייה שברשות מנהל המקרקי של אדמות מדיוה ובמבנים טופוגרפיים עין. קשים ולא ניחנים לעיבוד. אף כי השטח חזכורת: בשעתו מועה החברה להגות הט" הזה חיוני מבחיות השמורה, חיה מובן : בע הקמת ישוב יהודי על אדמות המדיוה

זבד, שעיבודם גורם בעיות לשמורה (פרי־ צת דרכים, פגיעה בנוף ובצומח וכו'). קיי מת הצעה מסוכמת להחלפת השטח הזה

עתיקום; עצי חוזרר החורש בנחל כזיב

העליון, הר הלל, עם חלקת האדמוניות

חיחידה בארץ; הר הארי; חלקות סחלבים

३१ सावहगंव

למתעמלים הידד, והזוללים היכונו

וכתוכה שני הטבחים האוסטרים, בלבן מרירה, עם פטריות, ארטישוק וזיתים -

מתעופף באוויר ונוחת חזרה על צידו והמכוווצת מחמת התרגילים הנועזים

התפריטים הכרוכים בכריכת טורקיז. כל הכושר, אנמנו מזמינים לפתיחה מרק

אנגלית, גרמנית, צרפתית וכמוכן (מחירו על פי הכתוב בתפריט החדור:

כדי להרגיע את הקיבה ההומה רעב

צחור, טורחים ליד אסכלת הפחמים, פתות מ־15 שקלים.

יוצקים בלילות, מניפים מחבתות שתוכן

כן, חכיבי, אתה נמצא כמרתף מלון 'ספורט" באילת, בחדרי־הכושר החרישים, עם המון מכשירים, המלה האתונה במקצוע בניית הגוף ותפארת קריריו. המרתף עומר לרשות אורחי המלון וחברי הקאונטרייקלאכ של אילת. פסתובנים שם מתחילים כמונו, עם חזות נפולים ושרירים רפויים וגווים שנראים כמו סימני שאלה. ומסתובכים אחרים, עם ותק בענף, שנראים כמו תצלומי

ופעלה יותר מישמנים על גופך. זהו זה.

הפתותה, לנגר עיניך. אתה רואה איך, עי מה ומרוע. ווו, מלכר התוצאה הסופית, הצנה כפני עצננה.

החזלה מרימים קצת משקלות, לשם חימום. אחרי־כן אתה יכול לעכור לפולאריס־יוניברטאל, משם לפול־אוכר. תשתה קצת מים, תנגב את הזיעה, תיקח אוויר ותענור לוורטיקל-צ'מט. אם קשה, תנסה

פרסומת שיצאו מתוך רפים צבעוניים של מנוינים לכריאות הגוף הגברי ויופיר. אני לא יורע מה כל המתעמלים והמתאמנים עושים אחרי שעה של עטרת פרך עם המכשירים שהוכרתי ולא הוכרתי. אני, מכל מקום, אחרי לקמתי מהרומן־צ'ייר, מלבד כאב הקמתי מהרומן־צ'ייר, שרירים טוטאלי לקיתי גם בתיאבון

או מקלחת מהירה, בגרים ואני למעלה, פוגש את ידידי האילתיים אטוענים שספורט זה דבר מסוכן נריאות וגם מתכון בדוק להשמנה. למהו מפני שככל שאתה עוסק יותר בספורט, אתה נעשה יותר רעב – כך ידירי האילתיים – ואתה זולל יותר

או עם הידירים הפראקטיים האלה גני הולך לסעור פת ערבית צנועה לו מרליית הזהב" והוא נחשב בקרב האילתיים לאחת המוללות הטובות געירם הלוהטת. מה פתאום לאכול נשלון שנקרא "ספורט"ז אין כל קשר, פנטיונים ידידי, יש שם, הם מספרים לי, לני טנחים שהוכאו כמיותד מאוסטריה, כאלה שלא מבובוים זמן בחדרי־כושר, ההפוך. מלצרית צעירה מביאה לנו את שביצענו על גבי הרומן צ'ייר במכון ואת כל האנרגיה שלהם הם משקיעים פריט מופיע שם בארבע לשונות – בשך טלה עם ירקות וגריסי פנינה ערנ. הם עושים את זה בזירת הגריל עברית. אנו למדים שהמחירים, למרוח 5.75 שקלים). זה, מתברר, מרקיהגאווה הידורו של המקום, לא נוראים. אומצת של הגריל־רום. מי שאוהב מרקים עם

אנטרקוט, עם כל התוספות הנילוות הרבה "תוכן" ודאי יהנה. בינתיים הביאו או אנחנו ב"מרליית־הזהב", אליה, פחות מ-17 שקלים. מבחר דגי ים והציבו ליד שולחננו דלי קרח ובו בקבוק המכלת בגוון ורור, מולנו זירת הגריל סוף – 16 שקלים, עוף צלוי ברוטב יין לבן – סוביניון בלנק של ירדן

אחרי שעה של אימונייכושר, הבנאדם מקבל תיאבון אדיר ועולה לגרילירום של מלון "ספורט" באילת, הקרוי "מדליית הוהב", לטעום את הפטה ולכדוק מקרוב את הסטייק (בצילומי הצכע).

(גליל), שחובבי יין לכן יכש מדברים בשבחו, ובמירה לא מעטה של צרק.

עת המנות הראשונות מגיעות אל השולחן צלחות גדולות, ציוריות מאור, כאחת מהן פרוסות ככרי אווז מוקפץ ברוטב שרי, ובשנייה פרוסות פטה כבר אווז מצופה בפלפלת. צלחת שלישית נושאת על מישטחה הרחב פטריות (ירדן) מוקפצות כרוטב שמנת (פרווה), מוגשות על גכי לחם קלוי. אינך חייב להיות "קונוסר" כדי לחוש את את ה"טאק" שהוענק לכל שלוש המנות הנזכרות בידי הטבחים האוסטרים. מחירי הפאטה – 13 שקלים בקירוב למנה. מחיר הפטריות – כ־8 שקלים למנה. שווה כל אגורה. תזהרו מהלחמניות. הקלועות הקטנות, עם הלחיים הזהוכות, שאופים אותן במלון. משהו משגע. מתחילים – אי־אפשר להפסיק.

Est -

מגיעות המנות העיקריות: צלעות כבש מושרות בתחמיץ שמן זית ועשבי תיבול; אומצת פילה כרוטב מפולפל; פילה סטרוגנוף ברוטב פטריות. אין שום טענות לשתיים הראשונות. האומצה, עם כל מיגבלות הכשר, יצאה יפה, טעימה ועסיסית מאור. צלעות הככש היו עשויות כהלכה, אף כי לא נשאו שום בשורה מיוחדת. את מחיאות־הכף שמרנו לבף־סטרוגגוף, שהיה עשוי מפיסות פילה גדולות וארוכות. צורה כזו של חיתוך הכשר למאכל הזה טרם פגשנו. מכל מקום, התוצאה הסופית היתה ראוייה לכל מחמאה. וכשנגיע לכאן בביקורנו הבא – זו מנת הכשר אשר נומין. קינחנו כחצי אננס, שהיה ממולא

נ.ב. מי שלוקח את עניין הבריאות ברצינות, יכול לקכל כאן - לאחר שחבט כדורים ועבר חיבוטי גוף כמכון הכושר תפריט מיוחר שנקרא "פינת להזמין במסגרת זו סלט נבטים עם רוטב,

35 8132310

ני הולך ברחוב ומנגינות רצוח במוחי. יש 12 צלילים, ואני יכול לסדר אותם איך שאני דוצה: להלביש, להמשיט, לעכב, ליצור מגרעין קטן עולם שלם. זה קומם לי. המוסיקה היא כל חיי. מוסיקה זה אני, ואני זה מוסיקה. אינגי יכול לראות את עצמי בלי מוסיקה. גם כשאני ישן אני מאלתר פגנה. מהלכים רצים לי כראש.

אתה מגיע לגיל מסויים בו מתעורר צמאון ללמור גם דברים שאינם קשורים ישירות למוסיקה, אתה רוצה ללמור ויודע שכל חייר לא ימפיקון אתה קורא, רואה, שלט, משותח עם אנשים, וכסופו של דבר הבל מגיע למוסיקה. כדי לגרול טוב אתה צריך לאכול לחם, בשר, חלב דירקות. כרי לפתח את המוסיקה שלך, לא מספיק להתאמן ולשמוע. ספר מרגש אותך היום, ומחר אולי הצליל שלך יחיה יותר לירי, יותר יפה. שיחה מעניינת יכולה לגרום לך לנגן יותר טוב. אנשים שמסתגרים ומתאמנים מכוקר עד ערב לא מסעילים את העיביים, לא עולטים דברים אורים.

לאחרונה חורתי לתאוות ילדות שלי, קריאה זה עשר לי משהו. אתה קורא ומנין את האנשים ודרך המחשבה שלהם, מוחה את המקומות, רואה, את בה שלהם, כוחה את המקומות רואה, את יבואה כשאתה רואה בולצבורג, את הבית שמוצרט מאהלה.
גופים מול העיניים, יודע למי תתבוון הסופר בולר כו, אתה מבין תרכה כשאתה רואה את האנשים לא מדי
אורו, כי בעל המכולת א השכן שלך כוינה היה היושבים בשטאטיפארט בוינה לוגמים בניחותא את אירוי
ריוס כזה.
כדי להכין את מוצרט ולהיות מוצרטיסט מוכ על החיים בפארים במאה חיף! אתה מבין את
צריר, כמובן, לחיוולר עם כשרון ומומנציאל מתאים, אופנבאך, בערים מרכזיאירופיות התרבות נשפכה הפרצופים מול העיניים, יודע למי חוובוון הסופר בר בתיאורו, כי בעל המכולת אי השכן שלך בוינח היה יבואר, בשאתה דואה בולצבורג את הבית שמוצרט

स्राज्यमाण ३६

מהקירות, ואתה מרגיש מאיפה ולמה צמחו מוצרט,

הפטיפון והרדיו לא עוברים אצלי 24 שעות בימטה. אינני אוהב מוסיקה קלאסית כרקע, לא מסוגל לשים את הרקוויאם של מוצרט חופשייחופשי לא אותב שוח עובר על-ידי, רוצה לסלוט, ומשך הקליטה מוגבל. אני מאזין לכל מיני דכרים. מוצרט – וו אהנה מוכנת מאליה, הכל. והוא כחב גם דברים שאפשר היה לדלג עליהם, אבל אני כל־כך אוהב אותו שאני מקבל כל דבר שהוא נותן.

אני מאוד אוהב אופרות, ביחוד מהזרם הנקרא 'והיסמו", לא סתם מוסיקה יפח שהולכת עם עלילה מטופשת, אלא מוסיקה יפה ודרמטית עם עלילה יכולתי, הייתי רוצה להיות טנור דרמטי באופרה איטלקית. אני אוחב את העוצמה שיש בקול הוה את התפקירים שנכתבו בשבילו.

במוסיקת ג'אז, אוסקר פיטרסון הוא המוצרט שלי. ומשלימים לי את התמונה ציק קוריאה וקיט גוראט. אני אוהכ גם רוק ומוסיקה קלה, אם היא טובה מבחינה אמנותית ומקצועית, מוסיקה לסרטים כמו של ג'ון ויליאמט ("מלחמת הכוכבים", "מיפגשים מחמו

לשלישי", "אי.טיו"), הוא מותומר אדיר, על הרמה של מאהלר. אני לא כליכה אוחב אמנות אוונגארוית, ה לא מרבר אלי, אבל אני לא פוסל את זה ומשאני מנהל אירועים מוסיקליים, זה לא ימנע ממני לפחור גם ערה של מוסיקה אוונגארדית. יש רק סוג אחר של מוסיקה

קמרייה רוסטיקנה" של מסקני א מי חיית רוצה לפגושז בעולם הבא – את כל החבר'ה; מוצרט, פוצ'יני, מאהלר,

מיוה מצב אתח אוחב להימצאז כשאני יכול לעשות מה שאני רוצה, מתי ואיפה שאני מושוניו אותרי איתורים, חוסר נימוס, זלזול, צרות־מוחיו, קטנוניות

מהמרויע אותרו עדייו לא הגעתי לנוסחת הפלא. אה מעורר אותך: <u>בקטעים מוסיקליים מסויימים יש כמות עצומה של אדרנלין. הם יכולים</u>

> מו מויע אותריז <u>מוסר השקט הנובע מהרצון לעשות עוד דבר.</u> א ממויד אותף: <u>הצעידה במקום.</u>

מהמשמח אותך: כשאני ניגש לפסנתר ומגלה שקרה משהו, שיש שינויים.

מה משעמם אותרו <u>סטאטירת. אני חייב שיהיה לי גיוון. אני יכול להיות מאוד לא סימפטי</u> נשמשעמם לי, כי אז אני מקרין שעמום.

עוד אתה רוצה לעשותו אני חולם לכתוב מחומר, אופרה, או משהו שישלב את שני

ול אוון יצירה אתה חולם לנצח: <u>על יצירה שאחרי הניצוח עליה אהיה גמור, כי הזדהיחי</u>

אחה טוטאלית. יצירה שבכל שניה אמרה לי המון ושהיה לי מה לומר בה. הייתי שמח

צו על האופרה האהובה עלי, "לה בוהם" של פוצ'יני, על "שירי גורה" של שיינברג ועל

שו אות אותב לאכולו <u>אוכל סיני ועוגות טובות.</u>

מה אחה גאהז נכון להיום, בדבר שכתבתי ומצלצל טוב. ל מי אתה מרחם! על אנשים שכל-כ<u>ד עסוקים בעבודתם ובחייהם, שאינם יודעים שיש</u> חיים מעבר לחיים.

פה לא מוסדי בעינידו לחיות עם עצמך בשקר.

מהי וקודתיחתורפה שלך: מוסיקה. בלי זה אני לא יכול. ם החברים שלך! יש לי חברים, אבל חרבה פחות ממה שהייתי רוצה.

שהן וכרון חילדות החזק שלךז לפני גיל ארבע קיבלתי אקורדיון עשוי נייר, והייתי מאושר <u>ער שגוליתי שהוא משמיע רק צליל אחד. כשחורי חזרו הביתה הוא חיח גזור, בפת אשפה.</u> או קנו לי אקורדיון של אוקטבה וחצי. אני זוכר שלוקחים אותי בלילה למיקלט (במלחמת <u>עניו) ואני חובק את האקורדיון.</u>

נמח חשתות במשך חשניםן אני יותר בטוח במה שאני עושה, יודע יותר מה אני רוצה

מה מרוש אותרו מצבים הקשורים לרגשות. אני יכול לבכות מסרט שמאלצי או מהתחלת מיסה בדו מינור של מוצרט. מוסיקה גורמת לי לבכות כשאני מרגיש שהמלחין היה פואש כשכתב אותה, למרות שאני יודע שאולי אני טועה.

איוו אשה יפרו בעינידו אני חושש שאני רוצה את האשה האידאלית; יפה, מושכת, צעירה, חבמה, מביוה. פעם הייתי נעול על בלונדיניות. זה עבר לי. שו אתה רוצה להיות כשתגדלו <u>מח שאני עכשיו, רק יותר טוב.</u>

פח אתח מאחל לעצמדי להיות מאושר. כשאני מאושר זה ממקריו על סביבתי, בת זוגי,

מתכטל. איפה נשמע שארם צעיר וכריא ישב כבית, בשעה כזאת, כשאחרים עוכרים, יקרא ספר ויהנה מהנוף? שלושה־ארבעה ימים לפני ערב אימפרוביזציה אני בכלל לא מתקרב לפסנתר. זה מבטיח לי שכשאעלה על הכמה, אהיה כליכך 'רעכ' – שאתנפל על הפסנתר. אבל המריכות שאני עובר עם עצמי מתישות לפעמים. מעט אנשים יודעים מה זה לחיוח עם אמן ומח זה לאמן לחיות עם עצמו. זה הכי קשה. בשנתיים האחרונות התאהבתי מחדש כפסנתר.

להשתחרר מהנוסחאות. משהו כלב אומר לך – אתה

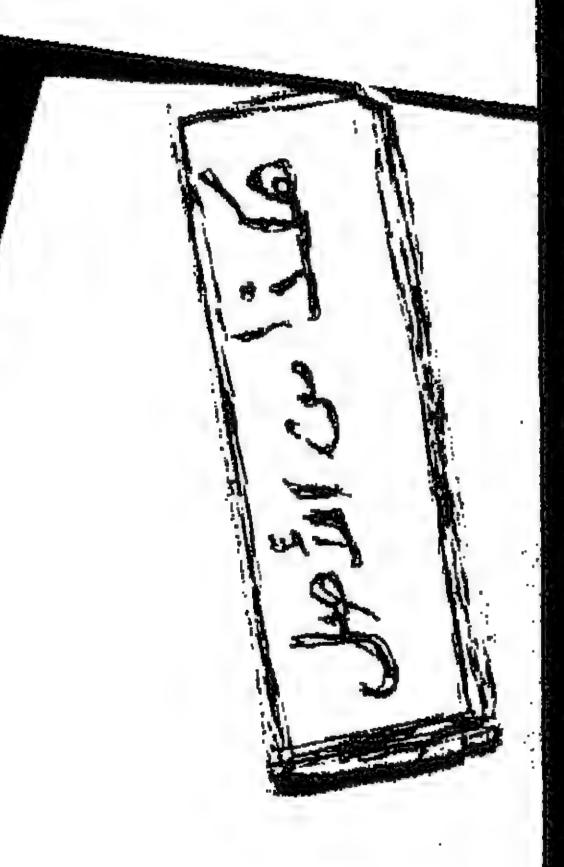
המסנתר, זה הכושר הראשוני שלי להתכטא. תמיר אפשר לדבר איתו והוא נענה בהתאם. כשאני עצוב, גם הוא עצוב, כשאני שמח, גם הוא שמח. פרטגר איראלי. גוכחות הפסנתר שולטת על הדירה. על הקירות אין תמונות. בהתחלה זה הית מקרי, אחרייכן הלבן של הקירות התחיל למצוא חן בעיני. וכלילה, כשאני פותח את החלון הפנורמי, יש מולי תמונה עגקית, יפהפיה, של אורות העיר. מתישהו ודאי אתלה תמונה או שתיים, לא בצפיפות. הגלויה הזר, פסל ה"פיאטה" של מיכאלאנג'לו, מונחת על הפסנתר כבר שנה. זה הפסל האחוב עלי ביותר. כשאני רואה אותו, אני יכול להתחיל לבכות. הוא מדיף כליכך הרכה חום עד שמדהום לחשוב שהוא עשוי שייש, אבן קרה, אותה אבו שמרצפת פה את הסלון, ותראי מה הוא יצר ממנח.

"אני אוהב לקנות בגדים, ובסופו של דבר חוזר תמיד לגוונים של כחול ותכלת. לבגר יש משמעות. כשאתה לובש את הז'קט של הרופעה זה עוזר לך להכנס למצב־דות מתאים".

אני אוהב נוחיות זה חשוב לי בעיקר לפני שונצרט בעיר זרה. או אני אוהב לקחת חדר טוב, גבוה, עם גוף, במלון יפה. עם טלוויויה וטלפון בחרר. זה אַקל על תחושת הברורות כשאתה יודע שיש אפשרות מומוניקצית, זה משתיע לטוכה על מצכידניות שלך. גם הלכוש משפיע. אני אוהב לקנות בגרים, ובסופו של ובר חוור חמיר לגוונים של כחול ותכלת, לכבר יש משמעות כשאתה לוכש את הו'קט של ההופעה, וה מור לך להכנס למצב רוח מתאים.

כשאתה מומיע אתה משתנה, ואצל הסהל נוצרה 'תרמית מסויימת בייחור אם מכירים אותך חשלוויויה אנשים רגילים לראות אותר בלבוש אלגנטין מוווית מאוה מסויימת של המצלמה ברחוב ים רואים אותר כ־360 מעלות, והתגובות למעמים

אני שמח כשניגשים ומרברים אלי. אני צריך אני חולד כמעט לכל השונצרטים למינויים ואוהב אוהב ונהנה מותנובות של חקהל. חקשר עם הקהל הוא

המשחזר קווין בראונלו עם במאי הסרט אבל גאנט (מימין), אחת הטצינות ההמוניות על המסך הרחב והמשולש שצולמו בזווית ראיה של 100 מעלות (במרכז). וופוליאון, גיבור הסרט: התמונות נאספו ושוחזרו ממדפי ארכיונים מאובקים ומתוך קומסאות לחם.

"נפוליאון", סרט ענק. מסך ענק. חמש ורבע שעות הקרנה. ההצלחה המפוארת ביותר בתולדות הראינוע. התפוררה ואבדה למשך חמישים שנה. שוחזרה בהרפתקה אמנותית ונולדה מחדש כארוע חברתי בעולם המערבי. בשבוע הבא בהיכל התרבות. ארבע הקרנות בליווי חי של תזמורת רשות השידור.

מאת עירית שמגר

עכבר ארכיונים חולה קולגוע.

בליל ה־7 באפריל 1927, אלפי צופים עמדו על רגליהם והריעו "יחי אַבָּל גאנסו", הסרט היה לשיחת העיר, הבמאי הפך לאליל מקורש בסלונים הנוצצים, וו'אן קוקטו מבע: "יש קולנוע ער אַבּל גאנס ואחרי אַפַּל גאנס, כמו שיט ציור לפני פיקאמו ואחרי

כמעט חמישים שנה אחרי, ברדיו סיטי של ניוייורק, הפך פרנסים שפולה את הקרנת "נפוליאון" לאירועיחובה בחוגים המתורבתים סנובים של מנהטן. האם ניתן עור להתייחם ל"נפוליאון" בדרך רעננה, י עניינית, בסוף שנות ה־800 הניתן להתייחס אלין

ימים ספורים לפני ש־6,000 ישראלים יעמרו (או לא) ויריעו (אן לא יריעו) לאירוע הקולנועי וומפוצץ ביותר: של הקיץ הוה - כראי להתפנות: לרגע מן הסומרלטיווים ולהציץ לעבר הסרט: "בפוליאון", גירסה משעיעשרה, חמש שעות ושלושיעשרה דקות של: הקרנה, אילם, שחור־לבן. שיחזורי: קורין בראונלו, מכון הקולגוע הבריטי. מוסיקה: כרל דיווים: אצלגו בליווי חי של התומורת הסימפונית ירושלים, רשות השירור,

למרות הכיסיון הפרוואי, בדור שמרט שעבר תשעה־עשר (ו) גילגולים נועד לצבור תאוצה של מיחום: יוצרו הוא מגלומן ממוצא מיסחורי, שעשה מרט חדשני, וכה כהצלחה-המפואות ביותר בתולרות स्राजस्थात ३८

בעיני אפל גאנס, "נפוליאון הוא פרומתיאוס אין וו שאלה של אתיקה או פוליטיקה, אלא של אמנות. האפשר לחאר קיום טרגי יותר מאשר זה של ארם שכתבו כל חיי הקרבתו לגורלי הכל, שלוות נפש, אושר, מיפוק אישיה לכן, לא רק סרט חיפטורי רציתי

או מה יש כאן עור לדבר על מגלומניה?

מנהלי במה, חשמלאים, מומחים לחבלה ולנשק,

"גפוליאון". הסרט עלה שמונה־עשר מיליון פרנק,

טכום עתק באותם ינוים, ארבעים כוכנים מופיעים כו.

מאחיים טכנאים בנן מאה וחמישים תפאורות

רגלים ומיני ציור צבאי אחרים שנררשו להמחשת

האפוס הענקי, שליחיו חנאמנים של גאנס אספו

ניצבים, רוכם מובטלים, סטורנטים ואפילו קלושארים.

יועצים היסטוריים ומאפרים עמלו ארבע שנים ביצירת

עשרות צלמים, ציידים, מעצכים, כוני תפאורות,

מתרש בעידן קולבועי אחר, לנכדיהם הבוגרים וניניהם הרמות שתיארה עצמה כרסים של סלע שנזרק של אותם צופים נלהכים מן העבר. וכל זה לא בידי נפוליאון הוא תמציתו של עולם." חוקר צרפחי, פטריוט ונכבד, אלא בידי נער אנגלי, את נפוליאון ראה, לדבריו, כדמות טרגית, אך.

באולפנים. תמונות רבות צולמו בחוצות פארים, טולון נשמע בריוק כמו "יחי בונפרטה!"

תאר אותו בסרטו כניבור על אגדי. לא שונא מלחמות

הנגרר לקרב על כורחו מצטייר בסרט וכהצהרת גאנס, אלא גיכור מיתולוגי שהילת אור מסיפה תמיר את ראשו. הוא מורם מעם, מבתק חבל בחרבו וכמו אלכטנדר מוקרון והקשר הנורדין חוצה את הים כמו יאמון, וכדרכם של מצביאים דגולים מהסרטים, חכרו הטוב ביותר הוא עוף דורס - בז, במקרה שלו - האוכל רק מידו. כמו באיקונין בוצרי-מצלם גאנס את אמו ואחיו בוואריאציה על נושא השילוש הקרוש, ונסצינות הפסטוראליות בקורסיקה מתווספים גם רועה הצאו

וערד, עם 8,000 תלבושות, 4,000 רובים, אהלים, ברור. שגאנס יצר סרט על אחר מגרולי המצביאים בהיסטוריה מתוך עמרה של הערצה אולם מרתובות פארים עבור הסצינות האלה כששת אלמים חשאו חיה בהודהות יתר, עד כדי כך שהניצבים (שהכירו אותו מקרוב) חריעו בצילומי המיסדרים הצבאיים "יווי אבל גאנסו" לא נורא. בסרט אילם וה

צילומי הסרט החלו ב־15 לינואר 1925. ארבע שנים לאחר שעלה ברעתו לעשות את ינסוליאון ברדיו שידרו הוחעה מיוחדת הבמאי קרא לנובח ליצור באו. ניסיתי בלשון תנונות להעלות מחדש את כלומר להפעיל את מצלמת הפרט). הצוות מצל

וכימון כשהצלם התקרב אל פני הנער נפוליאון והבו וצראי שלו לצלילי "הסוגשת לאור ירח" של בטהובן.

דירוניה לתפקיר הראשי, הניצכים שלו נאלצו לשיר המרטיור 22 פעם, למרות שמדובר, כזכור, בסרט אילם. את פציעות הכוכבים והניצבים במהלך הצילומים ראה כקרבן הכרחי לאמנות, ורק כאשר אלנר דירוניה החליק ונפל לים, חזרעק גאנט: "הצילו

תכ העתון "לה־טאן" (הזמן) שנכח באתרי הצילוטים, תאר את המעמד: "האמנים לעת מצוא התייחסו לתפקירם ברצינות גמורה תלכושותיהם המיתו כהם נשמה ורוח חדשה הירינה שרמה מאבל גאנס, שהוא מנהיג בחסד עליון. השמלה את ההמון הגרול... באנשים הללו, בני ובנות העם שנו והתעוררו מאליהן התחושות של אבות אנותיום. הממאי ניגן על עצביהם במנצח על עצבי עניי... כשעלה לרגע קט על הרוכן להשמיע לאוניים נקולו הרה והעמום אייאלח הסברים טכניים מקבל נחשואות הערצה ספונטאניות, תשואות של משים שקיבלו את מרותו של מנהיג ומוסרים עצמם ו נדון ללאסייג, כשמסתכלים בהפקת מהפכה זוטא זו, אזפר להבין את המנגנון שהפעיל את המהפכה

מוזיאוני, נכם תרכותי, ואירוע חברתי שהופקע ממקורותיו. אין שואלים יותר "האם ראית את נפוליאון?", אלא "איפה ראית ומתי?"

התייחסות פירחונית מסוג זה רק מזיקה לאיש וליצירתו ומנתקת אותו מן ההקשר ההיסטורי והאמנותי שבתוכו פעל, אופנת ההתלקבות היתרה הביאה, כצפוי, גם התפכחות, ובאמת, "נפוליאון" איננו יצירת המופת הגרולה ביותר של כל הומנים, אין זה הסרט האילם הגדול ביותר של כל חומנים, ואבל גאנס איננו ווכמאי הטוב ביותר (ומי בוז). אך גם היום

הגדולה. אילו באותו יום היו לאָבֶּל גאנס עשרת אלפים ניצבים הסרים למרותו, שיכורי־היסטוריה ומסוחררי קטורת־הצייתנות, יכול היה, אילו רצה ככך, לשלחם להסתער על כל מכשול, להצעירם לכבוש את האסיפה הלאומית או את ארמון האליזה, ולהכתיר

כיום קל להתייחס ל"נפוליאון" כאל מוצג

חמישים שנה לאחר הבכורה, קשה לא להתפעל מן

הקולנוע של אבל גאנס. חוא היה נמהר, נוען ובעל חוון. כשנוכת שהמסך צר מהכיל את כל מה שרצח לחראות - ... החלים להגדיל את המסרו את המצור על טולון ויציאת הצכא לאיטליה צילם בשלוש מצלמות שהקנו לצומים זווית ראייה של מאח מעלות, אגב כך גם המציא את המסך המשולשו שילוב של חסינמסקום עם חסינרמה והקרים ביותר משנות דור את המהמכה של שנות ההמישים

(המשך בעמוד 157) 39 सायहवां०

פרנסואה טריפו: "אין

ב'נפוליאון' סצינה

אחת שאיננה מעוררת

בנו את המחשבה

שהיא גולת־הכותרת

של הסרט. אין בו

תמונה אחת שאינה

טעונה רגשות. אין בו

שחקן אחד שאינו

מתעלה מעל עצמו.

למרות השנים שחלפו,

יוצרו אבל גאנס עודנו

צעיר הכמאים שלנו."

והששים (בארץ יוקרן הטריפטיכון במקרנת 70 מ"מ

לרגש את הצופים ולהביאם לאולם הראינוע. בסצינות

אחרות הזניק את המצלמה במהירות מטורפת על גכי

סוסים דוהרים ומזחלות שלג. כדי לעקוב אחר מעופם

של כרורי השלג (כקרב בין הילדים בראשית הסרט)

ַביקש להעיף את המצלמות נאוויר. סרטיו שוסעי מרין,

עוצמה ורוח הרפתקה. הוא מספר את סיפורו

בהתלהכות נדירה, האירועים נחשפים לפגינו בעוצמה

כלתי נרלית. הוא ידע ליצור תחושה של קירכה ושל

עומק, ועבר בצורה יוצאת מן הכלל עם שחקניו. גם

עריכתו חדינמית של גאגס חושפת את סערת הרגשות

למרות שאז כבר היה במאי טרטים מפורסם. הוא תיכנן

לבנות את סרטו משלושה חלקים: בעוריו של נפוליאון,

האיש ומשטר האימים של המהפכה, והמערכה

באיטליה. גאנס רצה להמשיר ולספר את תולרותיו של

נפוליאון גם ככוכש וכקיסר עד להגלייתו הסופית לאי

אלכה, אולם חוא הצליח לצלם רק את שני החלקים

הראשונים. קשה להאמין, אך התעשיינים כצחמת,

כולם מחוגי הימין, סרכו להשקיע בסרט. הוא נראה

בעיניהם רדיקלי מדי ברור, שעם בוא הביקורת

המרכסיסטית קבעו תומכיה כי הסרט ריאקציונרי, רס

אין ספק, שב"נפוליאון" ראה את פיסגת יצירתו,

התאורה האכספרסיוניסטית והצילום הנועו נוערן

שהובאה לכאן במיוחד).

של דכויותיו.

UT JT XIT TIN TUU

חושבי אשקלון שואלים עצמם מה עקץ באחרונה את אלי דיין "שלהם", גאוות העיר, הבן של יוסף מהמכולת, שעלה וטיפס והיה (כשנבחר) לראש־העירייה הכי־צעיר בארץ. לא די שעבר למערך שהוא גם מהלך כמו איזה הארי קרישנה וממלמל דיבורי שלום? דיין מקדיש עתה את כל־כולו להסברה על תוכנית השלום. וודי שבת בבוקר הוא הולך לבית־כנסת אחר, מתפלל עם כולם ואחרי־כן עורך "שיחה כלליח על השלום" לפי פרשת השבוע. כולו הצעירה ההיא ולכנרח — שיר אחד הוא רק ידע.

מאח של בשן צילומים: דאובן קסטרו

הזדמנות,

לראש חינר כזה עכשין."

עבר למערך שהוא גם מהלך כמו איזה הארי שיישנה עבר למערך שהוא גם מהלך כמו איזה הארי שיישנה עלה מתוכנ אלי דיין, ארכעה חודשים חבר מפלגת וממלמל דיבורי שלום מכל הטוגים?

עבר למערך באו הוביא ירמיה. עניין אוויים מחרים מחר השמה ישכשיתגיים לצה"ל כבר יהיה שלום." כמו

שיר אחר הוא רק ידע. אלק מהאוהרים העירוניים שלו, ויש לו הרבה

נוכר אשקלוני אחד, לא חם מדי, לא קר כאלה, לא כליכך מתלהבים מהעניין, במיוחד בהתחשב בעובדה שרוב תושבי אשקלון הם מצביעי ליכור (48 אחוזים, למערך יש שם רק 29 אחוזים). "אלי, אנחנו אוהבים אותך, אבל אני ליכורניקית שרופה, אומרת את המשוכנעים – אלא את השכבות המסורתיות.

לו אשח בריאת בשר בבגדיים כחול ב"אשקלונה", פארק המים החרש, "או למה עכרת למערךיז" הם כאמת לא מבינים מה עקץ את אלי דיין נאר "דאיין" במלעיל, כפי שהם אוהבי לכנות אותון, אלי "שלהם", גאוות העיר, הצעיר משכונת שמשון גים"ל, הכן של יוסף דיין מהמכולת, שעלה ושיפס והתמיר שנית אתת מהן, בשבים כחול. "בטת," מהנהנות .. והצליח להבים שני תתי־אלופים והיה (כשנבחר): לראש חעירייה הכי־צעיר בארץ - לא מספיק שהוא

ון חדימוי שניין השלום הוא כאש בעצמותי אני מרגיש שעכשיו זו שעת רצון שאפור לחחמיץ חודמנות היסטורות לראשונה בחיסטודית חוסיין מובן להיכנס

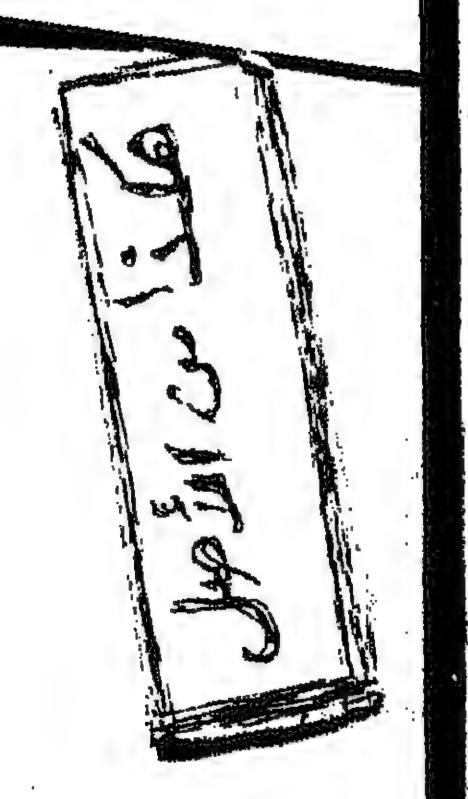
זה? זה הרי עוול נורא! שערורייה לאומית! אז עכשיו צריך לעבור ממש מבית לבית, להסביר, לשכגע. ולא המתונות. אם יש כאלה? בווראי שיש כאלה: הרוב הם כאלה, רק שהרימוי שנוצר להם התעוות צריך לדעת ליצור אווירה מתאימה לריאלוג – כהמונים, דרך

הכיכרות, זה אף פעם לא ילך." והוא צריך לרעת, אתרי מה שקרה אצלו ככיכר. דיין אומר שהוא מודע לאקשרות שכל יוומות השלום המקומיות האלה עלולות לעלות לו במחיר אישי. אבל השעה, הוא אומר, שעת הכרעה היסטורית, ו"אילו הייתי עושה רק חשבון של פופולאריות בעיר, הייתי

איזה ירמיהו הנביא, אומרים הציניקנים. לא קרה לו כלום: הוא פשוט מנסה להסתדר במפלגת העבורה. זה התחיל בטקם הידוע של "כיבר השלום על שם מוחמר החמישי" ("מה כיכר השלום, זה כיכר עורן," אומר בעל קיוסק אחר). זו הכיכר שאכן המצבה שלח לכבור מלך מרוקו מונחת עכשיו במחסני העירייה, שבורה ומבויישת. דיין אומר שלא יציבו אותה שוב, "נחבה להיסטוריה שתגיד את דברה." כן, הוא מורה, זו היתה שגיאה נרולה לערוך את הטקם יום אחרי רצח 'היים עזרן. "חשבנו להראות למחבלים שלהפך, לא נירתע ממאמצי השלום, למרות הכל. אבל משיש

סערתירוחות איאפשר לדבר על שלום" השאר כבר כתוב ברברי ימי ישראל: אלימות, כהנא. על פרס זרקו עגבניות כמו פעם, במימונה. את אלי דיין איימו להרוג ("אש"ף, חרא"). דיין אומר שהוא (חמשך בעמוד הבא)

41 साज्यां

לא מאמין שמישהו היה מעו לגעת בו לרעה, אבל מי שהיה במקום זוכר כמה היה חיוור. דיין אמנם מכיר את שמעון פרס ככר עשר שנים, אבל באותם רגעים, כנראה, נתלכדה ביניהם אחווה ירועה של אחים לצרה. אחרי־כן איש כבר לא הופתע כשהוא התייצב אצל פרס והודיע על הצטרפותו למפלגה. "דווקא פרס הופחע," אומר דיין, "הוא חשב שבאתי לדבר איתו על מצב התעשייה אצלנו בעיר."

הו יום מאושר בשבילי," אמר לו פרס. יש להניח שהפעם התכוון לכל מלה, שהרי למה זקוקה עכשיו מפלגת העכורה אם לא לאלי דיין ושכמותו, תשובה לשיטרית־קצכ־מגן של הליכוד, מנהיגים צעירים ואותנטיים, יוצאי צפון־אפריקה, שיקעקעו אחת ולחמיד את הדימוי האשכנוי המתנשא שלה? דיין בכלל לא מתלהב מן העניין הזה של "תשובה ל..." "אני לא תשובה לאף אחד. עם כל הככור, שיטרית וקצב ניהלו ערים קטנות מאור. באשקלון יש 60 אלף תושבים, וברוך השם, לא עשינו פה בושות."

דיין הצהיר ומצהיר שהוא הצטרף למפלגה "כחבר

ומצניה צנחנים," אמרו לפרט. צעירים או לא – הם

כבר עוד מעט כני ארבעים, ואת בתוליתם הפוליטיים

"בענייני השלום הודהיתי תתיד עם

הקו של תפלגת העבודה, גם

כשהייתי בחול"י. יכולתי להצמרך

לליכור כבר מזמן ולהיות מסודר

בחיים. אבל תה הייחי עושה שם?

"מחובב עם אחנחלים?

חמיין משיב דיין. "הייחי כל כך מאוכוב שחשבחי

לפרוש בכלל מהחיים הציבוריים," אבל לא איש כמוחו

יעשר את וה שהרי ככר בגיל 16 גילה ש במדינה

"רק עם העוכלה אכשר לקלוט עמדות בוליטיות מורכבות כמו של 'העבודה'. בלי זה קולטים רק אח הדולגוגיה של הליכוד. הצרה היא שאנשים לא רואים בזה וזישג. "

מן השורה" בלי שיריונים ובלי הבטחות. חלק מצעירי הסום השלישי והאחרון שלו, יש לשער. יותר מזה גם המפלגה לא כליכך האמינו לו. "אתה מגדל נסיכים מקיאכלי לא היה מאשר. הקפיצות הפוליטיות שלו לא מוצאות י

איבדו מזמן. לא יכול להיות, אמרו, שחיה פוליטית בעיני," אומר מאיר שיטרית, קולגה מן הליכור. בעניין משופשפת כמו אלי דיין תסתפק בסתם חברות מן השורה. ואם הוא כוה אוהר של המפלגה, מדוע לא רצו שאעשה? הרי כבר אמרנו שכמדינה הואת אייאמשר להזיו כלום כלי להיות מעורב בפוליטיקה. היו לי בדיוק שתי אפשרויות - לפעול או לא לפעול. או החלטתי לפעול. בענייני חשלום הורהיתי תמיד עם חקו של מפלגת העבודה, גם כשהייתי בתמ"י, אלא שכל עוד לא היה עם מי לדבר ילא רציתי לעורר התנגדויות. אמרתי – מוטב לפעול בינתיים לחיטול המערים. תאמיני לי, יכולתי להצטרף לליכור ככר מזמן ולהיות מסודר בחיים. מאיר שיטרית אמר לי ברא אלינו, מקומך איחנו׳. אכל מה הייתי עושה שם: מסתובב עם מתנחלים: אני בחרתי לרבר לקחל אחר, להסביר להם עמדה מורכבת, ותאמיני לי, זה חרכה יותר מסובך, קל יותר לשאת איזה נאום רמגוגי של עשר דקות ולהסתלק הביתה, כמו שעושים כאן רוני מילוא ואולמרט לפני כל מערכת בחירות, ואחרייכן חוזרים למשרדים חממוזגים שלהם

רש בכלל מהחיים הציבוריים," אכל לא איש כמחו פשר את זה שהרי כבר בגיל 16 גילת ש"במהינה לשיחת הסברת עם נשות תהיל"ה. כלי ספרים, בלי שלנו הסוליטישה קובעת הכלי מיום לידתך ועד יום "ניריותן חוא נכנס לאולם במכנסי "טופר" ובצער

לו פנים בכל הקשור לפוליטיקה לאומית: בכיתה י"א כבר פלירטט איתה דרך תנועת "עודר" – אגורת סטורנטים מצרפת, יוצאי צפון־אפריקה, שפעלו לצימצום הפער בישראל. בן 27 קיווה להיות חבר כנסת דרך דיש, אכל זו התפרקה לו בין הידיים. כשעכר לתמ"י – נאלץ להגן על מנהיג המפלגה, אהרן אכו־חצירא, ששירת את הציכור כעכודות חוץ בכית רגן ("אני לא אמכור את אהרון אפילו אם יורשע שלושים פעם בכל בתייהמשפט בישראל". לא נעים.

THE PERSON NAMED IN COLUMN TWO IS NOT THE PERSON OF THE PE

אבל האכזבה העיקרית שלו מתמ"י היתה אחרת, לובריו: "כשהצטרפתי לשם העמרתי כתנאי מפורש שזו לא תהיה רשימה ערתית. בעיני זו היתה אמורה להיות מפלגה חברתית. מה שקרה בשטח היה דבר אחר." תמימותו התחסרותו קשה לדעת. מה שבטוח שריין, בוגר ביתיהספר לפוליטיקה של תמ", הוא לא דיין שלפנייכן. לפני כשנה פרש מחמ"י וישב בשקט באשקלון בתקווה שבינתיים תשתנה שיטת הבחירות. לגיבור מקומי כמוהו, שיטת הבחירות האיזורית היא הפיתרון לכל כאבי־הראש המפלגתיים. אכל זה, כידוע, לא קרה. וכך הגיע אלי דיין למפלגת העכורה,

וואקום. נראה שתמיד ידע מה הוא הולך לעפות בחיים. בסיור שערך לפני שלוש שנים עם יוסי שרו ואישי ציבור אחרים כגיטו (ה"מלח") היהודי במרקה עיר הולדתו, מצאו הוא ושריד כתובת חרוטה כולת הכית הישן של משפחת דיין: "בסימן טוב ובהצלחה". יד ילר חרטה את הכתובת. הילד אלי דיין כתב אותה לכבור בריהמצווה שלו. איחולים לעצמו. כללית אפשר לומר שהם נתגשמו.

"זה לא הייתי אני," הוא מתקן "זה היה אחי יעקנ שבכה ואחרייכן ברח. אני בוכה רק בלוויות."

עבור עשר שנים בדיום גבר אלי היין ברשימה עצמאית לראשות עירייה אשקלון ואריה קרן. דוידי שכונתי קטן, בן 28 כמר לפי מנגינת "ברבאבא" "אלי דאיין, אלי ראיין, אין במוך בעולם", אהבו לאהוב אותו. לאנשים שקראו ? יעבור, העניין הזה של חביל."

מתפש את המלים, "זה היה קשה... לא כל אחר מני לוה... נכון, נעשו שגיאות. שמו אותנו בריכוו, לא התייחסו לתרבות שלנו, החלישו את המסורת ואו מעמר ההורים. איך אומר רש"י? 'והבור ריק, אין נו מים' – מים אין בו, אבל נחשים ועקרכים יש נו. במקום שאתה מוריד ערכים – מיר הוואקום מתמלא

לאלי דיין זה לא קרה. אצלו פשוט לא היה

כשהגיעה משפתת דיין עם שמונת ילדיה (שניים נוספים נולדו פה) ממרוקו לישראל, בשלהי 1963, נשלחה מיד לצריף בן שלושה חדרים בשכונת שמשן. בחדר אחד שמו את כל החפצים. בשני הנותרים גת כל המשפחה. באתת הכתבות (הרכות מספור, העתונת אוהבת סיפורים כאלה) על דיין, תואר כיצר הוא עומר ובוכה ליד הצריף, ילד קטן והמום. תיאור צונטילנ.

אלי דיין לא מאמין בדמעות, רק בעבורה קשה סיפור ההתקדמות שלו בהחלט מעורר הערכה: כשחבריו ישבו על הברזלים במרכז, הוא למר בשקידה בתיכון "דוגוזין", וכבר היה ידוע שם כפעיל תברתי מנהיג קטן. בגיל 18 כבר למר משפטים באוניברסיטה כעתוראי. לימודיו מומנו במילגות והוא היה תלמיו מצטיין, כמוכן). לפרנסתו עבר במכון למשפטים הקשור לאוניברסיטה העברית, לימר בשיעורים פרטיים והדריך בקיישבות. אחרייכן התמחה במשרון של שמואל תמיר. בתקופת הלימורים פגש את לינרה, או סטורנטית צעירה משיקאגו והיום אשתו ואם שלושת ילדיו. דיין זוכר איך הצהיר באוניה מעל פיסגת הריהצופים (כך בדיוק), שבעוד עשר שנים יהיה ראש עיריית אשקלון, הוא לא זוכר שהיא צחקה כנראה ידעה עם מי יש לה עסק. "ידעתי שוה מה שיהיה," הוא אומר, "רציתי לחזור לעיר, להשפיע.

על שני חתי־אלופים במיל,, נחקה ניר הכל, מול שני גלייתים. סיפור חצלחה. התושנים שוו "ילד" הטביר שאין בזה כל רע, כל עור יש לך הכישורים המתאימים, "וחוץ מזה דרגעתי אותם שוה

והנה זה עבר. עבשיו הוא יושב בלשכת ראם העיר, קרנציה שניה, כבר לא ילר פלא פה שיער מאפיר, שם כרס קטנה. לידו תמונות הרצוג ושמיר ("הממלכתיות מחייבת"). על הרלת ציור מחמו "לאבא, שתצא כבר לחופש." הולדים לא רואים אות הרבה. "הוא סוט עבורה רציני," אומרים עליו. לפאלות הוא משיב תוך אכילת פיתה התימת בויומוית ערימת ניירות ולגימה מבקבוק מיק

הולך לו בקלות, באופן טבעי. הוא עצמו לא טווה להזים את ההתרשמות הזאת. הולך על הדימוי החוני. לא, הוא אישית מעולם לא הרגיש אפלייה. גם לא קיפוח עדתי. אם קינא בחבריו הסטורנטים נני העשירים כשהיה סטודנט עני? מה פתאום? "להיפן," יגיר, "אני חושב שבמידה מסויימת הם קינאו בי".

רק פעם אחת במהלך הראיון הוא מסיר את מסיכת "הכל בסרר" שלו, כשנשאל: "אם אתה, אלי ריין, עשית את זה – למה האחרים לא יכלו לעשה את זהז אולי הם פשוט לא רצוז" "מה את מדברת," הוא אומר, כמעט מגפום,

יר ילדים בריהונו המלא של סקאנדיה. 50% חסכון אמיתי בהרכבת רהוט מלא לבית בתנאי קניה מדהימים. רהיטים שולא חייבים להיות יקרים. חברה ציבורית גדולה ואמינה כסקאנדיה הוכיחה

> שיווים על 133 שייח כל תודש וזאת לאחר תשלום מקדמה של מדוו תוויו של מחיר ווצויה של עשיה עצמית ברהוט כל הכיח עם שמתונה עץ שבעי לאוירה חמה ונעימה ורהיטים מודולרים כאין הלדים מנסימים. לא תמצאו הצעה מענינת וטובה יותר בתחום

וצונים תכון, הבודק ומשווה מחירים יודע כי באמצעות שיטות מה והנונה העצמית של סקאנדיה. ניתן לחסוך כ־60%-60% וורשם ונילים, שיטח מהרכבה העצמית היא שיטה קלה ופשוטה יה אה מיכיב את הרהיטים בעזרת מברג בלבד. ולאחר מכן מעניק בישי אחרון וצביעה לפי טעמך.

אוותט ומיוחר להרככה עצמית של סקאנדיה מצטיינת בעיצובים ים שהפכן מקור לחיקוי על ידי יצרני רהיטים אחרים. עיצוב אשר ם תש על נוחות בשילוב עם מראה. צעיר וריונן. כם להוכבה עצמית של סקאנדיה עשויים מעין אורן פיני משובה שה בקטירה כדי לשמש כתומר גלם לייצור הרהיטים אשר

'ען שהם מתאימים במיוחד לתכונות ולמראה עין משובח.

הטולו והוט מלא לבית:

יווהשם להרככה והברנה עצמית סיה מכפה את כל הביח. החל דעו בתורים, ארונות קיר

מנדם חריילרים ועוד ועוד. ה הזכם של סקאנריה, תמי מה שלוב מיוחד המותאם. לים, ולשלוכ וה בתפרור מחירי בה החרם. הרומים המלהיכים של וכי: וווא יתצעו לטעמך ולכיסך.

מזנון מודולר יתידות מזנון דגם מודולר באות באין סוף שילוכים כשיטת ההברגה העצמית.

המיזען בנימור מושלם השילובים כאפשרים.פתרונות עיצובים כיד הרמיון. הטובה עליך, מיחירה סטריאו לספריה עם דלהוה וכוכית ועד מזנון מפואר גבוה

והשניה כפולה ב-151 שיח. בטסף מזרון המזטן ב-1 מ׳, ארך ב-197 שיוח בלבד

רהוט להברגה עצמית ייני אומיקן המקרץ דרמה נכניש המפרץ פינה אי פי פי ידושלים ו ורקה, בנין האחים בי אומיקן הפלכה בי ורקה, בנין האחים בי אומיקן הפלכה בי פי מוניה : מקאמייה מרקט - אומר התעשיה הישן, הכדר ו • בישו בי מיקולוב ו • בישו בי מיקולוב ו • בי מיק

כמה תחסוך אם "תבריג זאת בעצמך" עד 50% חסכון אמיתי בהברגה חדר נוער מודולרי מקסים

ב-333 ש"ח לחודש מרהטים דירה שלמה.

Carlo Carlo

חדר נוער דגם שיר ברוחב 2.40 מ' הכולל אדון

שולחן כחיבה וספריה ב-665 ש"ח ומיטה וללא

מזרון) ב-11 ש"ח.

סינת ישיכה מיוחדת צעירה באופיה 5

כורסאוח מעץ טבעי דגם דניאלסון כולל

הכורסאות ב-560 שיח בלבד לפינת

הישיבה מתווסף שלחן מלכני תואם מעץ

חדר נוער דגם שיד כרוחב 2.40 מ' הכולל.

ארון. שולחן בחיבת וספרית ב-1 הם שית

מינח ישיכה

כריות במגוון צבעים.

אורן מלא ב-151 שיח.

המחירים במזומן כולל מע"מ.

ובישר ויילא פוריון ב-114 שית

100

ארון קיר החה אמיתי

כולל גם הפנות, הצפה:

תקבה בגומוה והאוכות

הידועה של זדקה

המבטיח החלקת

הדולתות בקלילות

בדווטא ארון ברוחב עד 25.10

682.-

כולל סידור פנים

טכנולוגיה בארונות קיר

חנויות המפעל בהחבי הארץ.

פרות בלעדי

לאורך שנום.

תפור לכוידה ניתן להעברו

בעיצוב מיוחד של טקאנדיה. כדאי להתרשם. חדר נוער דגם שיד שסקאנדיה הציגה לציבור הצרכנים בחודש אפרי וכה להצלחה כלתי רגילה כקרב ציבור הצרכנים. 1283 יחידות שומכרו בחקופה זו מעידים כי הצרכן הישראלי יודע איפה כראי לו לקנות. חדר נוער דגם שיר בעיצוב מרשים ומיוחד בשיטת ההרכבת המיוחדת: "הברג זאת בעצמך" השיטח שציבור הצרכנים נלהב להחנסות כה. חרר הנוער כא ביחידות מודלריות, בעיצוב מקסים המשתלבות זו בזו באין סוף אפשרויות. אין ספק אפשרות אחת תוואים לחדר הילדים או הנוער של ילרך. היחידות כוללות ארונות, ארונות עם מגירות, ספריות, יחידת מגירות, ארוניות שולחנות כתיבה פינתיות ורגילות, שיתות, מיטות גוער ועוד עשרות יחידות לשילובים שונים. והכל בשילוכ צבעים מקסים. שיטת ההכרגה העצמיח קלה ונוחה, החלקים מניעים ארוזים בקרטון ונוחים להובלה. עקב ההומנות המרובות, כראי עכשיו לבוא ולהתרשם, לבחור כנחת את היחידות המודולריות המתאימות לחרר ילדים או נוער כביתכם כדי שלקראת

שנת הלימורים הכאה יהנו ילוכם מחדר נוער חדיש ומיוחד. מבצע לתקופה קצרה בנוחירי הכרות

UT' TINK TIU

ריין קיבל את אשקלון מידי וועדה קרואה. הרבה דברים שינה בעיר, דברים אחרים (יחסי דחיים חילוניים, למשל) – הוחמצו. אכל יש מערכת חינוך מטודרת, יש כבישים, יש נינון, יש שכונות משופצות, יש טיילת חרשה. אפילו "אשקלונה" יש. בפארק המים החרש מראים לנו בגאווה את מנלשת הפחר – משהו צהוב, כמעט אנכי, גלישה במהירות 80 קמ"ש. מקפיא רק להביט. דיין אומר שכבר גלש בזה, בפתיחה. דוגמה אישית. מיקי, מנהל המקום, עבר לכאן מאילת, "ואני מברך על הרגע. כיף לגור כאן. תאמיני לי, הסלאמס הכי גדול של אשקלון זה שיכון יוקרה באילת. אשקלון," הוא אומר כגאווה, "היא יפהפיה נררמת. אנחנו, האשקלונה, נעיר אותה."

"אני מאוד מחשיב את הנשים. יש להן יוחד השפעה ולולה שחושבים. אשחי היחה היחידה שיעצה לי לא לקיים את השכם בכיכר השלום. 'העם עוד לא בעול' היא אמרה לייי.

דיין אומר שלא צריך לתגזים. עם כל הכבור, יש רברים חשובים יותר. מצב התעסוקה חמור. אשקלון לא נחשבת לעיר פיתוח. יומים מעריפים להקים מפעלים ביהודה ושומרון. בנושא הזה הוא כועם על הליכור והמערך. "אני מיואש מכולם. אילמלא התרומות שאני מקבץ מיהודי אנגליה לא היה כאן כלום. מפלגות אף פעם לא עשו למען העיר. הן רק מכניסות אינטרסים צרים, פלגניים." לכן, גם כקרנציה הכאה הוא ירוץ ברשימה עצמאית.

ו, למשל, החינוך. הוא משקיע כזה הרבה מאור. חיין לימרו אותו מה חשיבותה של השכלה. "רק בעזרת השכלה אפשר לקלוט עמרות פוליטיות מורכבות כמו זו של מפלגת העבורה. בלי זה קולטים רק את הרמגוגיה של הליכור. הצרה היא שאנשים לא רואים בזה הישג. תן לאנשים עוד כיכר עם כמה מנורות – והם מבסוטים.־ במרכו הטנים המסופח מאור משחקים יחר ילר בהיר וילר אתיופי. מחוה נחמר. העירייה מאפשרת לכל ילד ללמור טנים בסכום סימלי, ואם צריך – גם

אתיופי. (גליקשטיין אחד כבר גדל פה). הרבה אינטגרציה יש באשקלון – אשכנזים וספרדים ואתיופים וגרוזינים ודרום־אפריקנים, וכולם חיים יחר בשלום יחסי. אצל דיין בבית יש אינטגרציה מלאה. אשתו האמריקנית למדה לבשל קוסקוס ומופלטה, והוא הולך לפעמים למתנ"ם לחוג ליידיש. "אני יודע, אולי אוכל פעם לקרוא את שלום עליכם במקור. חוץ מזה כשמתרגמים לי בריחות מיידיש לעברית, זה לא

כמו הרב כהנא במיטבה

"איפה הם לא נכנטו, אלה"),

במפורש שם של אף מפלגה. כולן יורעות נמי

המרובר. לא, הוא לא מתכוון להחזיר את ירושלים וגם

לא להתפרק מכל נכטינו ("אכל גברת גרשי, גם כשאה

הנשים מתווכחות בלהט. לא פתיות. בניסוחים

כליכך רוצה כשלום – למה הוא לא בא אלינו? ואם

יהיה הסכם – מי ערב לנו שיתקיים? לקראת הסוף

כמו בקרב מתוכנן היטב, שולף אלי דיין טיעון מכריע

- ערך קרושת החיים כיהרות. הוא לא מהסם להוכיר כמה לוויות אשקלוניות: "מי שהיה בלוייה כואת וראה

מול העיניים איך נהרסות משפחות שלמות, כמוני, לא

יכול להישאר אריש לעניין השלום." ואם לא נצלית

"אז לפחות נוכל להסתכל לאמא בעיניים ולומר

אמהות. מישהי קמה לפתע וקוראת את "שיר לשלום"

של רוטבליט. פעם שיר־מחאה, אבל עכשיו, במתנים

באשקלון, הוא נשמע תמים כמו "הבאנו שלום עליכס".

מלחמה. זינט, אם שכולה, מספרת ש"בכל פעם שאני

משמיעים רדיו וצוחקים ואוכלים, וזה כואב." רחל מוח.

עכשיו ו'מי צריך את המכה הואת"), ושאלי דיון ווא כמובן, עלא כיפאק. דיין אומר שאם זה היח תלוי בנשים - היה שלום כבר מזמן. בחוץ, ליד המכונית, תופשת אותי אשון בשמלה

צהוכה מנוקרת, מתנשפת. עיניים ארומות מככי גכות

משה. אם שכולה. היא רק רצתה להגיר לי שנם היא

את זה. "התביישתין" היא אומרת.

האווירה מתרככת. אחרי הכל מרובר בנשים

דיין הוא קומבינציה קצת קשה לעיכול - צעיר, רתי, מרוקני, יונה, ליבראל. הוא חבר ה'פורום הישראלי" – תנועה החנדבותית המורכבת ברוכה ממצליחנים חליאביביים, אכל מסתייג מ"שלום עכשיו" הכבוייה על רובר חברתי דומה. ריין אומר שאין שום סתירה, הכל עניין של דימויים מסולפים: "יהרות המזרח, בניגוד למה שחושבים, היא סוכלנית בכל השטחים, גם בעניינים פוליטיים. ההקצנה שהתרחשה אצלם כאן היא בעיקר אקט של מחאה, שנוצל על־ידי גורמים מניפולטיביים. גם כיום, אם תברקי בליכור, תראי שהמתונים הם דווקא אנשי עדות המורח, כמו דוד לוי. מי הקיצוניים ביותרז ארנס, שמיר, אשכנזים."

הוא אומר שגם הרבנים האשכנזיים מציתים "אש זרה במחנה". "ליהדות הספרדית במקור דרכי נועם. אם אני רוצה לקרב מישהו לדת אומין אותו אלי הכיתה לארוחת שבת, אכל לכפות עליו שיאכל כשר או שלא יסע בשבתו מה פתאום?" לכן הוא גם מתנגר לחקיקה "התית "מיותר. אין טעם. סתם יוצר התנגרות לרת." ובכל זאת, הוא מדגיש, כשביל השלום יהיה מוכן להצביע אפילו עבור חוק "מיהו יהודי". לענין זה הכל כשר – הסכמים, עיסקות, שיריונים.

אוגף מסביב, אף פעם לא תוקף חזיתית, וגם לא מוניו וכך, באמצע יום עכורה, הוא קופץ לנשות תהיל"ה במתנ"ס. "אני מאור מחשיב את הנשים," הוא מקפיר לציין, "אני מרבר אתן הרבה. יש להן יותר השפעה ממה שחושבים." פעם הוא לא היה כזה ליברל. הולכת לשוק וקונה עגבניות את משלמת משהו. אין ("גם האחרים לא. הם רק עושים את עצמם"), אכל דבר כזה – משא ומתן בלי לתת כלום"). מדבר על הניסיון לימד אותו שכראי להקשיב להן. אשתו, השלום עם מצרים ו"ברוך השם, מאז לא נהרג אף חייל למשל, שבדרך־כלל אינה נוהגת להתערב בענייניו, בגכול ההוא"), מרבר על סכנות מלמחה אפשרית היתה היחידה שיעצה לא לקיים את הטכם בכיכר ו"אנחנו כטוח ננצח, אכל מה המחירז"). השלום. "העם עוד לא כשל' היא אמרה לי. יש להן פשוטים הן שואלות מה שכולם שואלים: אם חוסיין

חצי מהן מכירות אותו "משהיה כוה קטן." שכנות של אמא שלו מהשכונה. הוא מזכיר להן קצח את

"אבל גברת גרשי, גם 'שוק וקונה עגבניות אח אטיאט מתברר שיש באולם אמהות שכולות, אלמנוה הולכת לקבר של הבן שלי, הפועלים הערבים אשת נכה מלחמת ששת הימים, אומרת: "כשגירלתי את הילרים שלי לא חשבתי שיהיו יותר מלחמות." כשיוצא דיין מהאולם ככר ברור שעם החורה השטחים יש בעייה – אכל את עוה אפשר להחויר כנר

כשאת הולכת משלמח משהו. אין דבר כזה – משא ומתן בלי

לחת כלום",

השלום. הרי הן לא כל כל מאמינות לערבים, ונמל, מה הן כבר יכולות להשפיע? דיין לא משאיר אתן הרבה זמן באפלה. אבל לפי ההתחלה הוא נשמע נמל ני רוצה לשוחח אתכן על בעייה גרולה עניין חשוב שמשפיע על כולנו, ום Elon Delman כאשקלון. אתן יורעות שכל בוקר בקן Our company- representativ in Israel P.O. Box 350 באים לכאן הרכה ערבים מהרצועה. געים שיפוצניקים. פועלים. ולוקחים אותם לעכורה. (נשת Herzliya / Israel "לצערנו הרב"), ואתן גם יודעות שאנשים פונים אלי, 'תסרר לי עכורה'. אז אני שולח אותם לענוו במפעלים באיזור התעשייה, והם חוזרים אלי. 'אנתי לא רוצים לעכור שם', הם אומרים, 'יש שם הרנה ערבים". כשעשינו חשכון התכרר שבעיר שלנו עונרים בערך אלפיים וחמש־מאות אנשים מהרצועה." ונסיפ דיין ממשיך: "ולמה זהו כי הממשלה קבעה שכל we would like to confirm, that the only real "Multi Trainer" צריך לתח להם צריך לתח להם שוה, צריך לתח להם ישטו חבלה"). וכתוצאה מכניסת ערבים לעכורות מסויימת We also would like to point out that we will not allow that the name Multi-Trainer will be used for any other fitness-product manufactured by anybody else. יהודים לא מוכנים לעשות את העבורות האלה "בטח," אומרת גברת שמש, "הם מפחרים. היה If you have any problems in this subject in Israel, our legs department will be glad to give you any kind of assistance. אחר יהודי שעבר אתם כובל והם זרקו אותו מהאוטו-Kind regards דרך פתלתלה וארוכה כמעט כמו עניין הסלום HEINZ KETTLER GmbH & CO עצמו עובר אלי דיין עד שהוא מגיע לתכל'ס. הוא Postfach /10 20 D- 4763 Pose-Parsi

רוצה שלום. בשיחה עם ראש העיר לא וצא לה להגיד

בני חמולת רחל הבדואית משרתים בצה"ל כגששים עוד ונחקופת הפלונ"ח. אין בגבול הצפון שביל, אבן, או שיח שלא עברו תחת עיניהם. באחרונה נערכו בבתיהם בשיטות וחיבושים, וללווים ברסום רעשני. התוצאות האעשיות --וליזעריות. הכאב והעלבון – עזים וצורבים. איך עלו הגששים על הכוונת.

מאת יצחק בן־חורין צילומים: שמואל רחמני

ראש חמולת רחל חבדואית, מלח רחל, ושניים מבנין (כצילום חמרכוי), סג"מ עומר אלחיב ואשתו (שמאל רחוק) ורס"ר מוסטפה רחל ובני משבחתו: "הם סגרו את הכפר כמו בעוצר. מה אוזוו, ביוו געוצר. מה אוזוו, מחבלים: אנחנו משרתים בכוחות הבטוזון, תורמים מעצמנו למדינת, לחברה, זאחרי־כן שומעים ברדי! על משיטה לכפר, שמצאן 'מיצכור נשק'. מיצכור נשקו אצלנו הם לקחו שחפ"צ שהבן שלי היה לחום עליו באפסואות בשביל להיכנס ללבנון".

(המשך בעמוד 39)

FW

שג"ת עומד אלהיב (בצילום עם אשחו, בכפר בית זרדיר): "אתה נלחם, ניחקל, עולה על משעני"צד, חוזר הביחה ושומע שהמשפה החרימה, דחפה נשים, הביאה כלבים, הפכה ארונות והשאירה בוץ".

הזהרני. חוליית מחבלים ירתה על השיירה. גיליתי

מטען צר, ומנעתי עליית השיירה שלנו על מוקש.

לי תיק מצ"ח ועיכבו לי את הדרגה. ניכנסתי למפקד

שוטרים נכנסו גם למספרה בנצרה השייכת

שאם מישהו חשב שצריך לחקור בבית זרניר, ולחפש

נשק, היה ניתן לעשות זאת בצורה יותר דיסקרטית,

החיפוש הראשון, ב־17 במרס 1986, היה רועש

ועורר הדים. בעיתונות נכתב אז: "נשק וציוד צה"לי

בכמויות ניכרות נחשף והוחרם השבוע במהלך חיפוש

נרחב שערכה משטרת העמקים בכפר בית זרזיר ליד

נהלל. כחיפוש שנמשך ארבע שעות, משבע בערב עד

אחת־עשרה כלילה, נמצאו שלושה אקרחים, ארגו

תחמושת עם 700 כרורים, כירוני רובה, טלסקום צה"לי

בכותרות בעיתונים".

មានខាងថា 48

פלח רחל, ראש המשפחה: "הם סגרו את הכפר

לאשת רס"ן חסן אלהיב, גשש בכיר בגיורת

רמת הגולן. לרבריה, כשעובו החוקרים את

וקיבלתי קנס של עשרה שקלים".

(31 מעמוד (31) אחד מצאתי 'כניסה' של חוליית מחבלים ליד מרגליות. סגרנו את הישובים. הלכנו אחר העקכות, וגילינו את המחבלים. אחרי שהרגנו אותם, המפקד במקום נתן לי את הכירון במתנה. במלחמת לבנון היינו בתנועה ליד המפקר נתן לי במתנה כירון. איני זוכר מנין קיבלתי את הכירון השלישי – אכל גם הוא ניתן לי לאחר פעילות מבצעית. כשמצאו את הכירונים בביתי, פחחר לרבות מתיילי צה"ל".

המשטרה גתלווה רעש עצום. תועלתם המעשית, לעומת ואת, היתה מוערית. הנוק,

החלו לחוש באווירה עויינת כלפיהם מצר הציבור,

"בדקתי עם מרשי את טענתם לגבי הנשק, ואלה הציגו בפני רישיונות נשק תקפים... אין אני ניכנס לעניין החקירה המשטרתית. סומך אני על משטרת ישראל ומצ"ח שיידעו לעשות את מלאכתם נאמנה. טרוניית מרשי היא כלפי הפרסום בכלי־התקשורת, פרסום שהגיע לשם כנראה מפי מקורות במשטרה.

שנה באה פשיטה נוספת לבתי הרסינים חסין וחסן, ולבית הרס"ר מוסטפה. הפגיעה בגששים היתה קשה. מבני המשפחה נפלו במהלך שירותם הצבאי. יש להניח תאר סג"מ עומר אלהיב: "הייתי ביחידה שלי, באימון. הגיעו שני שוטרים ממשטרה צבאית עם טרנזיט מהיחירה המרכזית של המשטרה הצבאית. הם אמרו לי: לכרר את העוכרות מכלי לפגוע ביוקרת האנשים אנחנו מחפשים אותך, חתלווה אלינו, ולקחו אותי משם לעיני עשרות גששים, פיקורים שלי. איזו פריחה נסיתי להסביר שאני קצין תורן יחיד בשטח, ויש אימון, ואני לא יכול לעווב את החיילים שלי באמצע. אבל אותי. את בן אחי עצרו ולקחו לתל־אביב. החיילים נכנסו לחלם. מה קרה? בושה וחרפה מה שקרה. היה קשה. לא יכולנו לחזור לשיגרה. אני עם הראש למטה, צריך להסביר מה קרה".

כמו בעוצר. מה אנחנו, כמר כלטה? מחכלים? אנחנו משרתים בכוחות הבטחון, תורמים מעצמנו למדינה, לחברה, ואחרייכן שומעים נ'קול ישראל' וברדיו דמשק על פשיטה לכפר. ברדיו הודיעו שמצאו 'מיצבור נשק'. מיצבור נשק? אצלנו הם לקתו שחפ"צ שהכן שלי היה ללא שום יחס לתוצאות בפועל. מטכם עו"ד יונאי: מוסטפה רחל: "אנחנו ווחלים אחרי מחבלים מהצבא ומוכרים אותו למחכלים, אכל אחרי הבדיקות, "המשטרה קיבלה 'טים' על חבר'ה שגוגבים נשק כרצועת הבטחון, ובכית עושים לנו פשיטות ויוצאים

במרץ 1986 כתב לשר המשטרה חיים ברילב: י... הגברים בעלי הנשק לא היו אותה שעה בכתיהם, ועל כן בעת החיפוש לא היה מי שיציג למשטרה את הרישיונות או האישורים הנוגעים לנשק. לחדהמת מרשי, בעת שאלה שרתו בכסיסיהם בצה"ל, הם שמעו בצה"לו לפתע בראש מהדורת החדשות ברריו כי בכית־ורזיר נערך חיפוש ונתגלה מצבור של כליינשק ותחמושת שהוחוק באופן בלתייחוקי, וכי קיים חשר שכני הכפר אף העבירו נשק לגורמים עויינים. קצינים וחיילים החלו לשאול את מרשי, המשרתים איתם יחד, לפשר הרבר, ולכתיהם החלו להגיע קריאות טלפון מרחבי הארץ ובהן דרישות להסבר לידיעה שפורסמה. מרשי

המקום, לעגו לה המקומים ושאלו אותה: "מה יוצא לך מזה שכעלך כצבא אם כאים לעשות אצלך על מכתב זה השיב ניצב בנימין גלעד, עוזר שר המשטרה לתפקירים מיוחרים, וכתשובה נאמר שהפשיטה נערכה בגלל חרשות על רקע פלילי, הדרך לבית־זרויר עוברת מצומת נהלל צפונה. ושהמשטרה אינה אחראית לפרסום. ככפר מתגוררות 700 נפשות, ואין כו כמעט בית שבניו ואם לא די היה לכני רחל כפשיטה ההיא, כעכור אינם משרתים כצבא או כמשמר הגכול, כיניהם חמישה קצינים ששניים מהם גששים, מהככירים כצפון. חמישה

פשיטות הגלויות ולפרסומים החפוזים של נמצא רק מספר קטן של כדורים כלי רישיון. פלח עמר למשפט על אחזקת אקרח בלא רישיון, הכיא את

סג"מ עומר אלהיב: "אתה נלחם, ניתקל, עולה על הרשיון – והשתחרר. כולם הביאו אישורים. חסין עלה מטעני־צר, חוזר הביתה ושומע שהמשטרה החרימה, למשפט אצל אלוף הפיקור ויצא זכאי".

דתפה נשים, הביאה כלבים, הפכה ארונות והשאירה מי מטר את המידע שבגללו "זכו" בני חמולו

מי מטר את המידע שבגללו "זכו" בני חמולת רחל לטיפול המיוחר? יש לזכור שמרובר בגששים בני החמולה פנו לעו"ר משה יונאי, שביום 23 מיומנים שהוכיחו עצמם גם במובלעת הסורית לאת מלחמת יום כיפורים, גם בדרכים הממולכדות של לכנון וגם בדרכי הטשטוש שלאורך גכולנו הצפוני. 🖈 המידע מסר רחבעם ("גנרי") זאכי, שאישר זאת בעצמו בשיחה. מה לאלוף במילואים ולגששים המשרחים

הרמטכ"ל הקודם, משה לוי, מינה את רחבעם זאבי כעוזרו לענייני מיעוטים. כיצד נשתרכב שמו קל גנדי לפרשת הגששים ממשפחת רחל?

זאבי: "לבקשת הרמטכ"ל ערכתי דו'ה בנושא הגששים, עם המלצות אופרטיביות: אימונים, מסלול קידום, דרגות ותנאי שירות. לצורך העבודה נפניסתי עם הרבה קצינים, וביניהם גם חסין וחסן. ההמלצות שלי הוגשו ואושרו על־ידי הרמטכ"ל. תוך כדי שיחה עם מפקרי הגששים הובאו לידיעתי סיפורים מלוכלכים. סרבתי לעסוק בהם, כי אין לי כלים או מינוי לעטוק כהם, אך הרגשתי שאחטא אם לא אעביום לשלטונות הצבא. הרמטכ"ל העכיר את הנושא לחקיוה מצ"ח, ואני לא מקבל דיווח מהחקירה. אני לא שלח משטרה צכאית לכפר".

נדי דובר אמת. את חוקרי המשטרה הצכאית דוא אינו מפעיל. יש להם מססר, הפועל תחת פיקוד ראש אכ"א מתן וילנאי. האלוף וילנאי הוא שקיבל את מכתבו של גנדי, רחבעם ואני הפגין זהירות רבה וסייג את מכתבו בציינו שמרובר במידע רכילותי, לא בדוק. אבל משום מה נוצר הרוסם שהסיפורים המלוכלכים סופרו כנגד כני רחל כלכה בעוד שהדעת נותנה שסיפורים שמקורם בשנאה וקנאה אנושיים הם בדרך־כלל דו־סיטריים ויודעי רבר גורסים כי השמטרה - אם תחפש - חוכל למצוא כליינשק כי:עט בכל שבט ברואי). הפעם הכיוון היה חריסיטרי.

בחורשים האחרונים חלה החרפה כפרשה, כסי שמתברר ממכתב של עו"ר יונאי אל שר הכטחון יצחק רבין מיום 18 במרץ 1987, במכתב מתאר כא כותם של הגששים בני חמולת רחל: "לפני כשלושה חודשים הודיעו לפתע לרביסרן חסין רחל כי עליו להפסיק את שירותו בצה"ל בהוראת האלוף במילואים זאני. אלוף פיקוד הצפון, האלוף יוסי פלר, עצר את העניין ושלה את רס"ן רחל אל זאבי לבירור הנושא. ואבי הטיו ברס"ן רחל האשמות שווא. לאחר מכן וומן רס"ן חסו אלהיב לאלוף במילואים זאבי, וזה האחרון העלינ אותו, טען כי גיסו הוא מחבל פלשתיני, והטיה בן

משטרה הצבאית פעלה.

האשמות שוא... בני משפחת רחל המשרתים כצה"ל זומנו לחקירת מצ"ח, ושם נתבשרו כי מי שנום לחיפושים ולחקירה היה האלוף במילואים ואבי". חמולת רחל משתייכת אל שבט הברואים אלהיה שמקורו בכפר טובא ליר ראשיפינה. שבט זה הצטרון לכוחות הפלמ"ח שמעלו במלחמת העצמאות בחטינת (המשך בעמון לא)

שינית אמיתית וטעימה - אצלך בבית. לחימום והגשה, בנוחות מלאה, במקום לרוץ למסעדה

E No

האפנה האפנה מהדולים, מקום שהן מעולם לא נצלמה. בעירה ועכשוויה הם הצלרו אותן לאוף הרכך מקום לרמיון לא יהיה מערבי אומנה המערבי אותן לאוף הרכך מקום לרמיון לפנים רבה במקום עוב באמצים במת הליפות מרוכסנות של אוללי ברחעו קצה הצידה. עכשיו הן במת הליפות מרוכסנות של אוללי ברחעו קצה הצידה. עכשיו הן במת הליפות מרוכסנות של אוללנים, או ומגוונות סקסית וצמודה לווף, על המערבי אותן שמאפים במשחי עור המולין, מהמיא לבולן. האשפים במשחי עור בכל שעה. שישה מתוך עשרה שהור אותן לאמצי ווא לא מיים במולים מולים בארום בכל שעה. שישה מתוך עשרה מחור אותן לאמצי ווא לא מיימים חושפות. ממרכון עם לולאות במולים מיימים וושפות מולים על הנועד של אופל על העודה שהורה בל של המולים במולים מפולים מערבי אותן במצארים בל העודה של אותר מצוות על לעוד מערבים האותר מצוות שנות במולים מפיל לבוש מערבים המולים מפיל לבוש מערבים באותר שהורה אותן האלקיא מערבים באותר שהורה על המולים מפיל לבוש מערבים באותר שהורה אותן האלקיא מערבים באותר שהורה אותן האלקיא מערבים באותר שהורה אותן האלקיא מערבים באותר שורה בליא מערבים באותר שורה בליא מערבים באותר שורה בליא מערבים באותר שורה בליאות המלשה לפול מערבים באותר שורה בליאות המלשה לפול מערבים באותר שורה בליא אותר מערבים באותר של מערבים באותר של מערבים באותר מערבים באותר מותר של מערבים באותר מערבים באותר מערבים באותר מערה מערבים באותר מערבים באותר

נס היצרנים הישראלים אותבים און לכן בכל בוטיק יש כמה שחורות, מדי לכל מטריש, לעיתים רחוקות גם שניי לטריקו שתור יש אורך היים שנג כי חשחור מגיר צבע ומאפיר שני לכן אם שנים – מומלץ לכבם ביד

חרינ ומדינ ומשי נשמך, וגם מעור דק, י מדוש קייני שמתמסר.

שחור אמנם לא מרוה - זה יכולה אורילל שטריש, לעיתים רחוקות גם לעשות אכילה נכונה - אכל הוא יוצר אונל כי ושחור מגיר צבע ומאפיר אול כי ושחור מגיר צבע ומאפיר אול כיסה ללא מלפין, שלות שחורות הן הכגר שהכי לל לשמש ועברת לצל, שחור מהניר

מעכשינ ועד סוף הקיק.

לקנות והכי קל ללכוש. כל הרברים לנערות, אכל לא תמיד לכנות ארכעים השחורה חקטנה, קוקן אמרה שגם כשיש הטובים שכבר נאמרו עליהן בעבר, פלוס סעם שחור נחשב צבע טוכ לנשים הרכה בגדים שחורים כארון – אי־אמשר מבוגרות. עכשיו כבר לא הוא לא עושה שיהיו וותר מרי. כלום לפנים לא־רעננות. תוכרו את זה.

נשים חכמות רואגות שתהיה להן בארון לפחות שמלה שחורה אחת שאפשר לחושים אליה יר, להוריר מהקולב וללבוש בלי לחשוב פעמיים אחרי שנמאס מפרחים ומחאקי, מפסים ומנקורות, שמלה שחורה חיא בסים בטוח שתמיד אפשר לסגת אליו. ואם מרכרים על השחורות, אראמשר בלי לחזכיר שוב את קוקו שאנל שכמעט תמציאה את השמלה

५१ मान्यवांव

משהו

עברה התקופה שבה היינו יכולים לפטור כל קושי בהגשמת הציונות בטענה שהעולם כולו נגדנו. עכשיו הבעייה הרבה יותר חמורה. אנחנו כולנו נגדנו.

ומוקרטיה שממוקרטיה

ים אנשים המדברים כאילו שבמרינה כמו שלנו צריך ופוקיטיה. כאמת. הן אי־אפשר להשוות את מצבנו למצב מינות אחרות. מרינה כשלנו לא יכולה להרשות לעצמה ונות בעיצומו של תהליך שלום. מרינה במצב עשיית שלום אה יכולה לאפשר לעצמה דמוקרטיה. אי־אפשר שכל אחד קי ויעיר ולא יאמין ויפריע. יש מנהיג, והוא יודע מה נכון השת. לא איש כמוהו יעשה מה שלא טוב למרינה, סימכו לוניא כל דכר להצבעה, ואם אין לו רוב, יעכבו ביצוע ווכניות וחזיונות שהיו לו בראש.

ומוקרטיה זה יפה מאוד כשביל מדינות שכבר השיגו את משרותיהן. אנחנו עריין לא, אז עדיין מוקדם לרכר על ושקרטיה. אם כל מנהיג שירצה לעשות שלום יצטרך לעמוד לניקורת, לאן נגיע? מרוב חיטוט רק יתגלו סודות,

ואם כבר מתעקשים לחנך אותם לדמוקרטיה בבתי־הספר, הרי צריך לוודא שמחגכים כמו שצריך, שיבינו איפה מותר לונר על רמוקרטיה, ואיפה זה מיותר בהחלט. ואם מתחילים לטאול על התנהגות לא־דמוקרטית של מישהו, צריך להמטיק אותם. אגב, אין סיבה לפקפק שלא מחנכים כך, אני

קם דמוקרטיה. אנחנו כמצב מיוחר. אנחנו נמצאים זה שנים ל שלחו, ואין שום הגיון בכך שיטרידו אותו, יכריחו אותו

אגל מהז יש כתוכנו חוגים ששום אינטרס חיוני למדינה לא מעניין אותם. הם מנופפים כשם הדמוקרטיה בכל פעם המסנירים להם כמה כל הפיטפוטים שלהם מזיקים למדינה. יי ננר עם הרמוקרטיה הזו, אוף. יש דברים חשובים יותר.

מה שצריך הוא איש חזק, שיקח את המדינה ביריים ויצעיד אותה לקראת שלום, ואם מישהו יפריע לו בדרך ככל פיני פילפולי דמוקרטיה שממוקרטיה, צריך להשתיק את האיש הזה, ולהפיל טרור על האחרים שלא יעזו לפתוח את

והאיש החוק כבר פועל, תודה לאל. את משרר החוץ הוא ננר חפס בהפיכה לא־צבאית. עכשיו הוא צריך לתפוס ככה מור כמה משרדי־מפתח, ולנהל את המדינה כמו שצריך, כלי ממשלה שממשלה, ושטויות כאלה. מה מכניסים סתם למוח לילרים מגיל צעיר דמוקרטיה? הם יכולים להבין את זה לא

מוכיר זאת, שלא יתרשלו.

מה מלמדות אותנו הכינים

זה מכבר קראתי בעתוננו כי במחקר שנערך כארצנו נתגלה שהכינים נרכקות דווקא לשיער קצר ונקי.

זאת אומרת – הכל הפוך. מי שהולך בשיער מלוכלך ולא מסופר הוא ילד מותק ואמו אם השנה, ומי שיבוא לגן בשיער קצר ונקי יישלח מיר הביתה, לאמו הרשלנית ולמשפחתו המכונמת, כדי שלא ידביק את הילדים האחרים.

מוצא חן בעיני ומתאים לתפיסת העולם שלי, המאמינה שמה שיותר לא י הגיוני, כך יותר טוב לכולם.

כדי שלא להשאיר הישג מדעי כזה מבוזבז רק על כינים, נציע גם את שאר המסקנות המתבקשות:

מנהל טוב הוא זה שלא יודע מה הולך במשרד שלו. בהשוואת יעילות ניהולית התברר כי, שלא כפי שהאמינו, הרי המנהל שיודע מה העוברים שלו עושים, או מרוע הם עושים זאת, הוא מנהל השווה לתחת. יש יתרון מסויים למנהל היודע מה הולך לא כמשרד שלו, אכל אם הוא מסוגל להסביר מה הולך במשרד שלו, יש להיפטר ממנו מיר לפני שיהיה אסון.

אם מוצאים משהו בארכיון, זה סימן שצריך לתייק הכל מחדש. ער כה סברו שבארכיון טוב צריך למצוא מה שמחפשים. רק לאחרונה התכרר שאם יש ארכיון כזה, צריך מיד לסגור אותו ולשנות את סדר הרברים, או לפחות להעביר אותו כמה פעמים ממקום למקום, כדי להגיע למצב הרצוי שיותר לא ימצאו כו שום רכר.

אם גורסים את הרואר הנכנס, האינפורמציה זורמת טוב יותר. ועוד דבר שהתברר: אם גורסים את כל הגיירת הנכנסת לפני שקוראים אותה, נמנע כליל הפיגור בעיון בניירת וכטיפול כה.

בעריכת חומר לדפוס, אם צריך לקצר – יש להוריד את הפיסקאות

ועוד התברר, וזה מתוך נסיון מהחיים, שאם אין ברירה ומקצרים מהסוף, איפה שמציבים את הנקודה מחדש – זה משפט הסיום המהמם.

ובכן, נקרא עכשיו את חיבוריכם בנושא "מה עשיתי בחופש הגדול". ראשית, צפררעים יקרים, נקרא את אשר כתבו חבריכם שאכן עשו משהו בחופש הגדול, ולכן כבר אינם איתנו היום.

נשואים ומאושרים

ברתי, הסופרת־העתונאית גידית ויורסט, סיימה עתה מבצע אותו פרסמה בירחון הנ־ שים "רדבוק": היא תיחקרה תריטרי זוגות הנ-שואים באושר מזה שנים רבות, וביקשה מהם לגלות מה תרם לנישואים המאושרים שלהם.

סך כל העצות נחלק לשתי קטגוריות עיקריות: מה לעשות ומה לא לעשות, כאשר הפנייה היא אל בת הזוג בלבר. עם כל ההסתייגות האישית שיש לי מן של עניין שהוא הולך איתן למיטה. החשיפה האישית מאוד הכלולה במירשם העצות המוכא כאך, והכולל, ברובו, את הכמת הנישואים של המחברת) אני מניחה כי הוא עשוי לתרום משהו לווגות טריים ווותיקים גם אצלנו. מתכרר שהבעיות – וגם הפתרונות – הם אוניברסאליים.

ש לכל נישואים יש האופי שלהם. ישנם זוגות החיים אין זה אסון אם מדי פעם את מזייפת. ללא ילדים (מתוך בחירה), כאלה המבלים יחד רק בסופיישבוע, כאלה שהם סקטיסטיים – ואף אחר מהם באשר העסק נעשה לא משוט: עליהם. לכן אין להסיק כי נישואים בסגנון שאינו נראה לנו הם בהכרח נישואים לא מאושרים.

את האחריות לכך. מאידך, אינך המקור היחיד לאושרו, קורה לכולם. וגם אל תנסי להיות כזו. אל תערכי לו "מבחני אהבה". אמירות כגון "אילו איש איני מושלם:

באמת אהבת אותי כי אז היית..." – אינן אלא כוחנות 🗷 יש להימנע ממתיחת כיקורת אחר על השני לאחר

טעות היא לחשוב כי זוג נשוי פטור מגינוני גימום אמו ואינך העורכת שלו. ודיפלומטיה בינו לכין עצמו. האשה המאושרת מעירה ב עליך לקכל את העובדה שיש בו תכונות שאינן כי שימוש בכפפות משי כלפי בעלה כאילו מושח

בשנין את מכונת הנישואים. דוגמאות: אשה לעולם לא תאמר לבעלה: "אויש, עוד פעם הכיפור הטיפשי הזה". וכשם שהיא לא תאמר לחברתה ובתנועות ידיים. אשליות. אשליות.

יש יש להרגיל את הבעל לטלפן אליך אם הוא מתאחר. את בלה: אם גם את תעשי כן, זה יחסוך מכם בעתיר הרבה כעם מי מוותרף

מודה המחברת: יש בינינו המון שוני והרבה הכדלים. משך 27 שנות נישואינו אנחנו מתפשרים ומוותרים כל יום. ללא זה הנישואים אינם פועלים. כאשר את מוותרת לו עשי זאת ו) ללא חריקת

שיניים. 2) מכלי להכיאן לשלם בעבור זה. 3) מכלי לומר לו כמה את נדיבה ונפלאה מפני שוויתרת לו. אם אחד מכם חושב שהמקום המתאים ביותר לקריאת עתוני סופשבוע הוא השירותים, והשני אינו מאושר מכך – תראגו שיהיו לכם שני חדרי שירותים. ויתור ופשרה אין פירושם שאתם שונאים את מה

ללכת למיטה עם הבעל. פירושו גם לפלרטט עמו. את חייבת להיות מודעת לכך שאם הוא חושק בך מאוד, הוא חושק גם בנשים אחרות, אם כי אין פירושו

אם אינך אוהכת לעשות אהנה דווקא על רצפת העק בחדר הכניסה, אימרי לו זאת, למען השם: בעור זה נחמר לרעת מה כל אחד מכם אוהב ולא אוהב במיטה, הימנעי, לאחר שעשיתם אהכה, מלהעניק קר בחוץ. היו נחמדים אחד לשני. לו ציונים על הביצוע. אל חדר השינה לא צריך להכנים מקלט טלוויזיה.

זה מרדים, מה שלא רצוי לסקם.

אינו סוג של נישואים המקובל עלינו, אך מקובל נישאים זו לזה כדי לחיות בטוב וברע, בבריאות רבמחלה, וגם באהבה וב... שנאה. לא להיבהל כאשר התשובה לשאלה "האם את אוהבת את הנישואים נסי להימנע מעריכת השראות. מכחוץ אין אפשרות שלרז" היא "לאו", אינך יכולה להיות תמיד מאוהבת לקבוע עם איוה בעל או עם אילו נישואים יש לנו בו. ישנם ומנים במשך נישואים נורמליים בהם את מתבוננת בו במיטה וחושבת לעצמך: כיצר נהפך ארם

באשר בעלך אינו מאושר – אל תיטלי על עצמך כה טוב וסימפטי ליצור כה מגעיל ושנוא ונורא. זה

שביליתם כאירועים חברתיים. יכול להיות שהוא אמר דברי שטוח, הרים קול, לא היה נימוסי כלפי המארחת אבל אל תעלי זאת בטוף הערב. אינך מורתו, אינך -.

ניתנות לשינוי, כמו יחסו לכסף או אי יכולתו להכיע רגשות. את יכולה להשלות את עצמך שיש בכוחך לשרש ממנו את נונהגו לאכול מהר, לדבר בקול רם המדברת אליה בעודה מאזינה לרדיו: "תשתקי! אני לא 😝 בעל אינו פרוייקט לשיפורים. אם יש לך רצון

לעסוק בשיפורים – סיידי את המטכח.

תחזית לשבוע שבין 3 ליף ביולי

(21 ביוני עד 22 ביולי) הטובבים אתכם איום ישירים וגלווים כמותכם, אבל אין לכן אל תשחיתו זמן על שיחות בטלוח, והשחמשו בינו" לת זאת בתבונה. רסנו נטייה למצביירות.

(23 ביולי עד 22 באונוסט) חשבוע מוטב להחייחש לדברי אחרים בקורטוב של סמקנות – מישחו עלול בהחלט להציג את המצק באור מטעה, זה זמן מצויין להדביק פיגורים בהתכתבויות לו: ראי עכשיו להיות ביקורתיים מדי ולומח דברים.

מה שהכי עזר לי במערכת היחסים שלי עם חמותי היא היריעה שפעם אהיה בנעליה. אזהרה: כאשר הוא אומר לך ער כמה ההורים שלו מציקים לו וער כמה הם איומים – אל תגלי הסכמה נלהבת. אני חוזרת: אל תסכימי עמת עליך להבין: אף שאלה הם הוריו שהגיעו לבקן אתכם – הוא יבלה את רוכ הזמן ליד הטלפון או נחצר,

ש יש סוג של חמות שאומרת, כשאת מספרת לה ני לכעלך יש נולת: "בבית הוא אף פעם לא חלה". אל

המחברת: התחלתי לחיות חיים הרבה יותר מאושרים

מאז השלמתי עם העובדה כי בעלי נותן לי מחמאות כאשר הוא חש צורך להעניק לי מחמאות, ולא כאכי המחברת: איני טבורה שסקט בנישואים פירושו רק מה שהכי מזיק לנישואים זו המלה "חייב". הוא חיינ לעשות זאת והוא חייב לעשות את זה. וכך הרברים

בחיים, או יגנו עליך לעולמים מפני בדידות. זיכרי מה הן התכונות שבגללן התאהבת גו מלכתחילה. עיקבי אחריהן. זיכרי מהן התכונות שבגילן הוא התאהב כך. אל תאכדי אותן.

על המשפט האתרון נאמר "היא הנותנת". לרעתי, כל מה שקרם לו לא היה אלא פעולת ריכוך לקיאת

המחברת, שספרה "כן, נשואה:" תורגם לעכרית -יכולה עתה לחבר ספר נוסף "כן, מאושרתו". באמריקה בוודאי יהיו לו הרבה קוראות. אני מודעת לכך שכאן

7月17日 1日人

חד כמה. גליה לא האמינה שהומר החכיב הוה, הממלא אולמות גרולים, מסתיר מאחורי 🛴 בטחונו החיצוני חרדה עמוקה כל־כך מפני הקהל שהוא מופיע בפגיו. סר לורנס אליניה, שחגג לא מכבר את יום הולדתו ה־80, אמר: 'נקנל לחשוב ששחקנים נתקפים פחד במה בגיל 17 תבוא. גליה תמהה. הנסיון שלו להיאחז בה נראה לה בהתרים ממנו לאחר שהם רוכשים בטחון עצמי. ב", אמר נסיך התיאטרון, "התחלתי לסכול מהרנמה רק עכשיו, בגיל 80, אולי משום שכבר

זוי נטוח בפרצופי". הומר נושא איתו מגיל 17 את אימת הציבור. יוה מהקהל שנראה בעיניו כמו "מפלצת בעלת בך, אבל היות שבחר - אין לך שום תקווה להחלץ ולפי עיניים ואלפי גרונות צועקים". אפילו היום, מהתפקיר". להוא כלי ספק אחד מנסיכי הומר הישראלי, הוא חש

"אמר לגליה, "הרגשה שעור רגע אתמוטט".

לה: "את המקום היחיר בו הוא יכול להרשות לעצמו להיות רך. כאשר ארם עסוק בלשחק לא רק על הבמה אלא גם בחייו הפרטיים, הוא זקוק למקום אחד בו יוכל להסיר את כל המסכות. איני יודע מדוע בחר דווקא

גליה הכירה את הזמר אצל אחר משכניה לנית. מני כל הופעה "פיק ברכיים, כחילה, התכווצויות. יש הצייר המווקן. בדירת המרתף של הצייר הם שתו קפה מכוסות פלסטיק, ריברו על ציור, ריכלו. היא צפתה הוא שלח לגליה ולאורי זוג כרטיסים למופע בזמר בחיוך שעה שניסה להרשים אותה: "הוא ניסה

הגדול שלו ב"היכל התרבות". גליה לא הבינה מדוע

הוא זקוק לעוד שני זוגות ידיים המוחאות כף

בהתלהבות, אבל הוא התעקש. גליה ואורי חייכים

גבריות. רק גליה יודעת עד כמה הגבר הזה מבוהל,

נפחד ותלוי במפלצת הקרוייה קהל. עד כמה הוא

מנהל איתה רומן חסר כל סיכוי, כמו מאהב שלעולם

- אינו כטוח בהתנהגותה של אהוכתו. תמיד מכין את

דברי גטה ("רמיון ומציאות", הספר ה־14) וגליה ידעה

כי הציטטה הזו איננה מכוונת ליחסיו עם נשים אלא

ליחסי האהכה־שנאה כינו לכין קהלו: "שלא להיות

תועלתי בכל – ועוד פחות מכל באהבה ובידידות – זו

תשוקתי הגדולה'. או, כלשון המימרה, 'אם אני אוהכ

עניינו של הקהל? ואם הקהל אוהב אותו, מה זה נוגע

לו? גליה, מקלפת את העלים העוטפים את גרעין

הפחד שלו, שומעת מתחתם את צלילי יחסיו

המסובכים עם הקהל. אהבה־שנאה, משיכה־דחייה,

ומעל הכל חרדה שיום אחד ישליכו אותו ממרומי

משונה. אבל, בלילה, כשסיפרה זאת לאורי, הוא אמר

זוהי־בעייתו. הוא אוהב את הקהל, אכל מה זה

שבוע לפני המופע צילצל אל גליה לשאול אם

אותך, מה זה נוגע לך, לכל הרוחות".

כלפי חוץ הוא מקרין חזות בטוחה בעצמה. מחצין

כאשר דיברו פעם על אהבה, ציטט הזמר מתוך

להיות אורחיו. הכרטיסים ימתינו בקופה.

עצמו לכשלון.

"נויוק חומן להשלים את כל התכתובת והסידורים לש. פצב התכנקה הולך ומשתפר.

שנסמטמבר עד 22 באוקטובר) אסאונם כטוחים כיצד לטפל במצב עדין בזירה הבי־ אנל בתחום הקריירה אתם יודעים עכשיו בדיוק ^{קומינם} מועדות. זה הזמן לקבל החלטות חשובות, אך

נאונוסט עד 22 בטפטמבר)

מחקוטיים שדחיתם. השבוע כדאי גם להשתתף כפי מקח חנרתיות. בהחלט מומלע עתרו לבטא את דעור

למלשקול את הדברים היטב קודם שתגיעו להחלטרה.

^{אנס. עצה} בתחום העסקי תהיה מועילה. הקמידו לע־

ל וליא לכם השבוע עצה מועילה לגבן עניין מבלבל הקריירה תוכלו ליתנות מעיחות גלויות עם מות קוב, ותיתבן אפילו הכרות אירוסון, שותפים איי משש עכשיו לשוחות בעניינו עסקום.

נו מעקטובר עד 21 בנובמבר) המחת ומחות, דברים מסתובבים באוויר, ותצטרכו לוו־ האה העובדות ולחיות מאוד משוכנעים בצדקתכם. לחלט כראי למתוח את הפה כדי להגן על האינטרסים

תלה שחקבלו השבוע מידיד תחית ממוקפקת, במקרח במקרת החלטות אבל מלבד ות – בימים אלת כדאי לקבל החלטות משח למצבכם חבסמי ולבטחונכם האישי. בהחלט לא

(20) בינואר עד 18 בפברואר כדאי לבדוק היטב את הצדדים המשפטיים של מצב כלשהו. בתחום העבודה, אתם מוכנים להתחלות חד" שות. חלקכם עשויים להחליט לקנות חיית מחמד כלש־ הי. בשעות הערב, יכולתכם השכלית במיטבה.

(19 בפברואר עד 20 במארס) החתפתחויות בתחום הרומנטי יסכו לכם השכוע עווג רב, ויהיו שיחות כנות מאוד עם מישהו אהוב. נסו לא להיות פורניים מדי בשימוש באשראי, וחישבו פעמיים אם אתם באמת זקוקים לחפץ שאתם קווים.

(21 במארס עד 19 באפריל) חשבוע תקבלו חחלטות חשובות מאוד שישפיעו על העניונים בזירה הביתית. זה זמן טוב לפיחות משפחתיי ות ולניהול משא־ומתן על עסקי דלאיניידי. נטו לא לחי תרגז מכל דבר קטן, ושימו דגש על אחדות.

: (20 באפריל עד 20 במאי) אייבהירויות בתחום העבודה יהבררו בעורה בדיקה ווסי פת, וה בהחלט זמן טוב לקבוע מה יהיה הצעד הבא בקרוירה, רעיונות חדשים שעלו בכם עכשיו אולי נראים טוב על הנייר, אך חם אינם מעשיים.

(ו 2 במאי עד 20 ביוני) בימים אלה אתם מיטיבים לטפל בענייני כספים, אך עלוי לום להותקל במצב שאינו בדיוק ברור. זה זמן טוב לקנות חמצים אישיום. השכוע לא פדאי לצאת להרפתקאות; ומוטב לדבוק בדברים מוכרים וטובים.

הדוקים מדי וחולצות חושפות חזה. מה שגיליתי מעכר לכל אלה היה ילד נפחד התלוי באופן קיצוני בדעת האנשים הסובבים אותו. זקוק לחשומת ליבם. לאהכתם. אינו יכול לסלוח לעצמו אם מישהו בקהל לא הלך שבי אחריו". אורי טען שדווקא גליה היא שנשכתה בקסמי הזמר. נרמה היה לו שגליה לקחה על עצמה יותר מדי. אכל זה היה המישחק שלה, והוא לא ראה שום סיבה

להפעיל עלי את הקסם האישי שלו. ראיתי שחשוב לו

לדעת איך הוא כעיני. אכל אני ראיתי בו ילד מבוגר

המנטה לשחק את המאצ'ו. עדיין לובש מכנסי ג'ינס

שלא להניח לה להשתעשע בעולמו של הומר, למשוך לעצמה קצת חשיכות עצמית מפירסומו. להתענג מהעובדה שבשיחות איתה הוא כסך הכל נער מתבגר המבקש בטחון בירידתו. נכון, העסק הזה גם עיצכן אותו קצת. הרי לא כל גבר מוכן לפרגן לאשתו ידידים קרוכים כני מינו. אבל

גליה חייכה: "אין לך מה לראוג. למרות שהוא נחשב לגבר מקסים, אתה עולה עליו בהרבה. איתך אני נשארת ילדה – ואיתו אני מרגישה מכוגרת". מזה בריוק חשש אורי.

ערכ לפני המופע הזמין הזמר את עצמו לפנטהאוז. צילצל ואמר שהוא קופץ "לכוס קפה". לאט לאט גלשה השיחה לסיבה האמיתית בגללה טיפס 12 קומות. יש לו אהבה חדשה שבגללה הוא חושש מהמופע מחר. "אני ברנש חושני. אני תופס את העולם בחושים. וכשאני אוהב, אני לא יכול לתת את עצמי למישהו אחר".

לאורי נראתה השיחה כפטפוט אחר גרול. מיו התיהרות של טווס המציג לראווה את נוצותיו. כשכיל מה הוא כא הנה כאמת, שאל את עצמו. האם הוא מפחר עד כדי כך? אבל הזמר כבר התערטל משידיונו והוכיר לו צב שנטש את המגן שלו. פגיע. מבוהל. המופע בהיכל. התרבות הוא פיסגת הקריירה שלו. התחלקות קטנה – והוא מחוסל. שנים ארוכות בנה את תרמיתו, שנים ארוכות עכר בקפרנות למוג מלים וצליל יחד בגוון הנכון, בוחר בקפירה את הפזמונים והמוסיקה. כמשך הומן נהפך לשאנסונייר.

המופע היה הצלחה מסחררת. קהל שואג, מוחא כפיים. הזמר של הכמה – דמות קטנה, כמעט אוברת במרחבים הגדולים, אכל ממלאת בקולה את החלל, שולטת בו כמו קוסם בעולם הרוחות. אורי ראה איך גליה נככשת, גומעת את השירה לא רק בעיניה אלא גם בשפתיה. אבל הוא ראה עור דבר: שהזמר מופיע כמו בתוך מעגל זכוכית הסוגר עליו סכים סביב. משריין אותו. הוא אינו יוצר קשר עם הקהל, לא מתחנף אליו, שומר על עצמיותו.

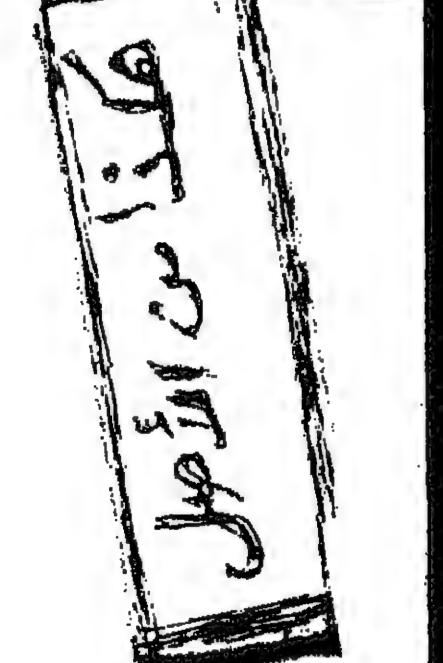
הומר נשאר סגור בתוד עצמו. הפחד שלו מהקהל בא לביטוי במסך שהוריד בינו לבין אלפי העיניים שבלעו אותו. שוכ לא היה המאצ'ו – התפקיר שנהג להופיע בו מחוץ לבמה, כקרב מעריציו. שוב לא לא הגבר הבטוח המקרין מיניות, אלא מישהו אחר, אוהב המנסה לשריין את עצמו כדי לא להיפגע מאהובין. מנסה שלא לפתוח את עצמו, כדי שלא להתאכזב.

מאוחר בלילה כאשר ישבו ב"אפרופו", חוגגים את בצתונו, הזכיר הומר את אריסטו, גדול הפילוסופים בכל הדורות. איישם בכתבי פלוסארך פגש בסיפוד על אריסטו והזונה. גם פילוסופים־ענקים כאריטטו יכולים להתאהב. "אריסטו היה מאוהב בזונה מפורסמת. כרי לוכות בחסריה הוא כרע על ארבע, במעגל של תלמידיו ובהם אלכטנרר מוקדון, והזונה הערומה הפכה את חפילוסוף החכם כארם לסוט עליו היא רכבה לאורך כל החרר, צוהלת בעליצות".

גליה שאלה את עצמה אם הזמר מרמה עצמו לאריסטו שדעת הקהל, היא הזונה הגרולה, רוכבת

55 Hiaeall

Biaenio 54

THEWIN וטיולים בארע

3 לילות במלון לרום בירושלים (חמישה כוכבים) במחיר מבצע של 210 ש"ח לאדם

תאריכי יציאה: 12.7

אין כמו לונה גל לחופשת קיץ

מתחדשים טיולי היום שלנו ללונה־גל, * המזרח הרחוק. 30-30 יום. ת מארק שעשועי המים והבידור העוק * טיולים בדגש מיוחד -שעל חופה של הכנרת

- חיר לאדם: 37 ש"ח, כולל נסיעה וכניסה לפארק.
- מעל ל־3 נרשמים ●

אפשרות לשני תשלומים.

.20.7 (18.7 ;15.7 ;11.7 תאריכי יציאה: 11.7

מועדון הבריאות של דליה ניר \ "מועדון מטיילי מעריב" בשיתוף עם "משקל קל"

שבועות של ונופש והרזייה

בפיקוחה האישי של דליה ניר

שהייה במלון "פאלאס" בנתניה, על בסים * יוגוסלביה - הונגריה

מחזור יולי: בין ה־13 ל־17

בקטיף הייתון

, לרוצים להנות מנוף מיותד, ים כחול וחולות ! זהב, אנו מציעים נופש באוירה מסורתית ן בשני סגנונות שונים:

* כפר הנופש:

הבונגלוס משופרים עם שירותים צמודים. 3 לילות 4 ימים, חצי פנסיון, הסעה. במחיר של החל מ־293.50 ש"ח לזוג. .22.7 (15.7 הוציאה: 12.7 (15.7 (22.7

בית מלון חדש ומפואר

שנפתח במקום. 4 לילות 5 ימים, חצי פוסיון, הסעה. במחיר של החל מ־573 ש"ח לווג. תארוכי יציאה: 15.7; 19.7. ★ בשבת – פנסיון מלא.

- טבריה

ו חופשות טופשבוע (3 לילות) ואמצע שבוע לינה וארוחות בוקר, במחיר של (4) מ"ח לווג ללילה (כולל מע"מ). בייח לווג ללילה (כולל מע"מ).

רנאריתי וציאה: 23.7; 23.8; 13.8; 16.8

לגלות עולם נסתר עם מדריכי "נאות הכיכר"

א תורכיה – מערב ומזרח. 10-18-19 יום. ★ ★ יוגוסלביה – איטליה. 16-18-19 יום.

אוסטריה. 17-18-12 יום. ★ יוגוסלביה – הונגריה – אוסטריה. 17-18-23 יום. ★ פולין – הונגריה. 15 יום.

★ ספרד – פורטוגל והפירנאים. 15-20-15 יום.

א ספרד – צרפת. 16 יום. א דרום אמריקה. 20-23-28 יום. ★

א ספארי בקניה. 16-19-23 יום. ★ א סקנדינביה. 18 יום.

לחובבי טבע, אמנות או תיאטרון.

אנו מציעים בקיץ 1987 (תשמ"ז) טיולים וחופשות ליעדים הבאים:

コ"ココス * * המזרת הרתוק אירופה הקלאסית א סקנדינביה ★

פוסיון מלא: שלוש ארוחות עשירות אך דלות * טיולים מיורדים לגיל הזהב ולצעירים.

★ הרשמה בכל משרדי הנסיעות

סמינר מיוחד בשיתוף עם "שרשים" בנושא: "דת ומדע" (או: קונפליקט משפט הקופים)

מרצים ומשתתפים:

פרום׳ ישעיהו ליבוביץ - האוניברסיטה העברית, ירושלים

ד"ר חנואל מאק – מרצה וחוקר בספרות התלמוד וימי חביניים, באוניברסיטה העברית. מר להולדע עמיר – חוקר בחוג למחשבת ישראל האוניברסיטה העברית, ירושלים. חרג פרום' פנודט פלאי – מרצח בחוגים לספרות ומחשבת ישראל, אוניברסיטת באר שבע. ד"ר מנחם פרידמן - מרצה בחוג לסוציולוגיה, אוניברסיטת בר אילן. פרופ׳ שלום רוזנברג – מרצה בחוג למחשבת ישראל, האוניברסיטה העברית ירושלים. . גב' דינה רוזנברג – החוג לפסיכולוגיה, האוניברסיטה העברית ירושלים.

הסמינר יתקיים בתאריך 16.7.87 –14 במלון "מרגוע" בערד.

מבצע מיוחד לקוראינו הצעירים: קייטות בנימיה בלונה־גל (לגילאי 13 ומעלה).

5 ימים של כיף באזור רמת הגולן והגליל העליון: שיט אבובים בירדן, טיול קיאקים בלגונות הואכי. סיורים לראש פינה ולרמת הגולן ועוד... 3 ארוחות ביום + כיבוד חצות, הסעות מתל אביב, נתניה, חדרה ועפולה.

מרויר: 320 ש"ח בי4 תשלומים חודשיים שווים.

.2-8.8 ,12-16.7 יציאה: 7.61-11, 8.8-2.

א חקייטוה מלווה במדריכים ומלווים מוסמפים והמחיר כולל ביטוח לכל משתתף.

ונפוליאון דול או מרו

באירופה, והוא כן 29 כלכר. כסרט הוציא את המתים זונין אתר - שארל דה־גול - הזרהה עם "נפוליאוז" מקבריהם כרי שישאלו את שולחיהם לקרב האם מותם לצור כל הדרך. הוא קבע כי "זהו הסרט הצרפתי לא היה לשוא. וזה היה שש שנים לפני "נפוליאון", בהנו ביותר של כל הומנים"." דה־גול ודאי התרשם שהיה מאו לשם נרדף לגאנס, לפחות בין הלא־מומחים יצל נאנם, ואם לא הבמאי ככש אותו, אז לפחות בתורת הקולנוע. בוה עם נאנס הפוליטיקאי שאמר בהודמנות אחת אלא שהצלחתו המפוארת של "נפוליאון" מינניו: 'אני מנקש מכם לשכוח כל התחשבנות ב־1927, לא הוסיפה לו מול בעתיד. אחרי עשר

זכת קטנה, ודורש מסירות מוחלטת. רק כך תוכלו הקרגות בכורה חגיגיות כבית האופרה של פארים. ליה נאמונה את המטרה המופלאה של הנהדרת שקצרו התלהכות עצומה, הועבר הסרט להפצה יבטיות העתיר כאמצעות אחר המפוארים שכשיעורי מסחרית. קשה לתאר בקצרה את כל התהפוכות שפקרו אותו. עוד בצרפת גערכה לו גירסה מקוצרת בת ארבע מום נולר כשלהי המאה התשעיעשרה (1889) שעות. חברת "מטרו", שרכשה את זכויות ההפצה מנראשית המאה העשרים. את נעוריו תיאר ה בארה"ב, קיצרה אותו עוד יותר – לשעתיים וחצי (!). מהים של חינוך סנטימנטלי: משפחתו הבורגנית התוצאה לא מצאה חן בעיני המבקרים: "נפוליאון' הוא מ חפא) רחפה אותו ללמור משפטים, אך הצעיר סרט חטר משמעות. אין בו שום ענין. גאנס לא יודע קיף לשקוע בסיפרי ראסין, רימבו, עומר כאיאם: מהו קולנוע, נראה שהוא מעולם לא החזיק מצלמה יינו אלן פו. הוא אהב להופיע, וב־1907 כתב את ביר." אחריכך היו גילגולים נוספים, מקוצצים וערוכים האשון. אחרי שעקב אחר עכודתם של כמאי ביים בצורה זו או אחרת, שלא הוסיפו לו אוהדים. וזה עוד אווע הראשונים בצרפת, החליט לנסות את כוחו. לא הכל. גאנס עצמו התפתה, כשנת 1935, לערכן את את במציא גם את הרצירתי המציא גם את

האחרון בארון. המבקרים כתבו: "זו בדיתה טובה יותר מכל סרטי האחים מרקסי" הסרט נגנז ונשכח. תחייתו של "נפוליאון" כשנים האחרונות, בגירסתו המקורית המשוחזרת, הכמעט מלאה, היא מפעל חייו של קווין בראונלו, פעם נער חולה קולנוע והיום איש מכון הקולנוע הבריטי. הוא התאהב בקטעים מהטרט והקריש שנים ארוכות לעבורת השיחזור. הוא הלך בעקבות גילגוליו של הסרט, לכל מקום שכו טיפלו כו, בתקווה לאסוף את כל הגירסאות הערוכות

הסרט ברוח הזמן ולהוסיף לו פסקול. זה היה המסמר

מעשה פסיפס. קופסאות פח עם חלקי הסרט הגיעו אליו מארכיונים כצ'כיה וכברית־המועצות. הוא הצליח לשכגע אפילו את המנהלת הקשוחה של הסינמטק הצרפתי למסור לידיו את החלקים המצויים בארכיונו. מצאתי פריימים בודדים בקופסאות מלאות פירורי לחם ישנים, אחרים התגלגלו על מרפים מאוכקים. אך כשראיתי את החומר המצולם, ידעתי שהכל היה

כדאי," סיפר בראונלו. יחר עם גאנס, שהתקרב לגיל תשעים, הוא שקד עם מלאכת השיחוור עד גיבוש הגירסה המוצגת היום. את הכסף סיפק קלוד ללוש, שגויים למשימה בירי פרנסואה טריפו, מעריצו של גאנס. ללוש הרוויה או הון עתק ב"גבר ואשה". אכן, סיום מעודר לאחת הפרשיות המרתקות של הקולנוע. ואולי מתאים לאיש כמו גאנס, שהאריך ימים והתקרכ לגיל מאה, כמו עור כמה גאוגים, להוציא מתחת יריו יצירת מופת בלתי־נשכחת וגם לשגע את סביכתו כרעיונות מרתקים ובמצביירות מתחלפים.

טריפו, שהיה מכקר מחמיר, כתכ בסיפרו "הסרטים בחיי" על יצירתו של גאנס: "'נפוליאון' מתגלה כפואימה לירית ארוכה, כצרור של נקודות שיא, כרצף של תבליטים שהופחו בהם חיים. רק גריפית כ'יתומות הסערה' ורנואר כ'המרסייזה' הצליחו, כמדומני, לא פחות ממנו בשיחזור אותה תקופת־אימים על מסך הקולנוע. אין כ'נפוליאון' ולו סצינה אחת שאיננה מעוררת בנו את המחשבת שהיא גולתיהכותרת של הסרט. אין בו ולוא תמונה אחת שאינה טעונה רגשות. אין בו ולוא שחקן אחר שאינו

מתעלה מעל עצמו. "למרות השנים שחלפו, אַבַּל גאנס עורנו צעיר עירית שמגר

הים", שהפך אותו לאחר מחשובי במאי הסרטים: ובעיקר את הקטעים שקוצצו, כדי להרכיב את המקור,

קא למעשה היה ממזרו של אותו רופא. אמו, שהיתה

מיאה יהודיה וועל כך סכל בימי הכיבוש הנאצי),

הגה לאחר אדולף גאנס, מכונאי רכב. אפל הצעיר

י יניתיהספר ואז עלה לכמה. בראינוע עבד

יינסזו, וב־1909 שיחק את מולייר. אז ראה בראינוע

לקיה אינפנטילית ומטופשת, דבר־מה קלוקל

גיער לכירוך ההמונים." בעצמו חלם להיות מחזאי

מונם. אולם כשפרצה מלחמת העולם הראשונה,

התנרב לצבא כאלונקאי. את חוויותיו

אגי מאר כעבור ארבע שנים בסרט "אגי".

ורמער מעמור 39)

מאו וער היום תורמים בני השבט את חלקם יועת המדינה. מכני רחל כלבר נפלו מאז קום המדינה ומיסה ננים. האחרון שבהם, מנסור רחל, נפל בקרב - סטונלים ליר ראש הניקרה ב־10 ביולי 1986.

לפני שנחיים חל קרע כתוך שבט אלהיב. ב־11 לא 1985 נהרג מנסור נאסר, בן אחותו של פלח רחל -חום המשפחה בבית־זרויר. הקרע החל בריב ילדים ליל והתפתח ונהפך לקטטה בין ההורים. מנסור רחל, מונ, נינש להפריר בין הניצים בריוק כשנפתחה אש, א כרור אקרח כחוהו ונפטר כררך לכית-החולים. זה הנתקוטטים באותו יום היה סא"ל סלאח פלח, מי ביה לפני שנים רבות הגשש הראשי של פיקוד מרכז, ביקוד וקפר קשרי ידירות אמיצים עם אלוף הפיקוד הי רחבעם ואבי, ועם משה לוי – אז מח"ט הבקעה לימים הפיקור, לימים הרמטכ"ל ה־12 של צה"ל. לעבר מח נפתתה מתוך אחד הכתים אש מרובה אמ. 16, יריניו לקטטה לכרו אותו והעבירו אותו לידי פנטרה. אחרי מעצר ממושך הוא שוחרר, ובינתים

פלח רחל, דודן של ההרוג, אומר: "אין נקמת דם. לוערת סולחה, בראשות שייח' סלח כנאפים שהיה ירניסת דרוזי משפרעם – והולכים לגנור".

מול עוד יונאי לשר הכטחון: "מאו הרצח קיימת לנה כין משפחת סגן־אלוף במילואים סלח אל־הייב, לביות הנקראת פלח, לבין משפחת רחל. הרקע לינה ע - החשר כי סלח הייב הוא שגרם לרצח. כל מפרוכר היה בסכסוך פנימי, לא הייתי פונה למהו ומטריחו בעניין, אלא שכאחרונה החל גורם נא להמערב בנושא. מרובר באלוף במילואים רחבעם

לאלוף במילואים רחבעם זאבי, האם דערית ייפרק יציריתו בצה"ל של חסין רחלף אני לא מגרש מהצבא. לא ביקשתי לגרש

גרמת לחיסושים אצל בני משפחת רחל? "הם טוענים זאת – ואני מכחיש. את החקירות נגרם עושות רשויות בטחון, ככל מיני דברים שאני לא רשאי לפרטם. מדובר בנטחון המדינה".

דם טוענים שאתח מתנכל להם בגלל קשריך עם "הם כאו לכקש שאהיה כורר נעניין הרצה.

אמרתי שאני לא אובייקטיכי, ולכן אינני יכול להיות דם על חבוונת שלך?

"אני לא שולח משטרה לכפר ולא עוסק בחקירה. לא הוריתי על פיטורי חסין. נגד חסין וחסן רוכצים חשרות כברים. העכרתי את המידע לראש אכ"א". לוף אחר במילואים, הבקי כפרשה מקרוב

והמנקש שלא לפרסם את שמו, נרתם לסייע לכני משפחת רחל. הוא אומר: "אתה עוסק בציבור שאין לו אל מי לפנות. איזו סמכות יש לאיש מילואים להתערב בגורל חיילים סדירים! איך בא אזרה כעל עניין וכוחש? מותר לו לשחרר מצה"ל רק ברואים, או גם יהורים? קצין בצה"ל הוא קצין בצה"ל. חסין היה הולך ראשון ככל המרדפים, הוא הרג מחבלים. כאיזו זכות מענים אותו כך. אם זה היה קורה לקצין יהודי, הארץ היתה רוגשת. האם המשטרה חיתה עורכת – למשל – חיפוש בכית קצין צנחנים יהודי ברמתיגן בעודו משרת בגבול בגלל שמישהו שלח מכתכים אנונימים? מרובר כאן נאנשים שנמצאים בגבולות כבר יותר מעשרים שנה, כרמת הגולן וכלבנון. חסין היה אחראי לפתיחת הציר במוכלעת במלחמת יום הכיפורים. אייאפשר להתייחס אליהם כך. ומה רואה כל השבט? במי פוגעים? כרס"נים, בקצינים, באלח ש'הולכים עם היהורים".

בפוקור צפון ועמן על ההתערכות של זאבי. הכינו שמרוכר כמערכת של הלשנות הרדיות כין הברואים

לבין עצמם, ושאסור למערכת להתערב בעניין פנימי. כשאלוף פיקור הצפון יוסי פלר שמע על הפשיטה לכתי הגששים ככפר כית זרויר, הוא הורה להתויר לרכ סרן רחל את הקלצ'ניקוכ.

אכל ככית־ורויר טרם נרגעו הרוחות. פלח רחל ראש המשפחה מסכיר: "אנחנו לא סתם לחוצים. יש לנו בעייה עם המורל. צה"ל זה מפעל פרטי של גנרי? צריך להפריד בין הצכא לכין האזרחים. מה פתאום אזרח קובע לנו בענייני צכא"ז

רובר צה"ל שיחרר לפרסום תגובה קצרה האומרת שצה"ל אינו עוסק בפומבי כנושא הגששים. באופן לא פומבי מצאו חוקרי צה"ל כי הפשיטה לכתי הגששים בבית זרויר היתה מיותרת. שלושת הגששים הוכיחו כי כל הציור הצבאי שנתפס נמצא ברשותם כדין. הם חתומים על כל הציור, למעט שני קלצ'ניקוכים שניתנו לקצינים חסין וחסן כשי על הצטיינותם במררפים אחר

גם חומר החקירה שהעכיר רחבעם ואבי לירי האלוף וילנאי, נכדק כקפירה. מלאכה לא קלה. עשרות האשמות שעניינם נישואים של קצין גששים לאשת מחבל ששוחרר בעיסקת השחרור של 1150 המחבלים, ונישואי קצין גששים אחר לאחות של שני מחבלים שפונו מביירות לטוניס: עבירות שעניינן פניעה בבטחון המרינה: ניצול מעמר לגיוס לצה"ל של אנשים שאינם כשרים כמו למשל חולה לב ועבריין: עבירות פליליות כגון גנינת עדרי צאן וכקר בצפון הארץ, הברחת סיגריות ומשקאות מלכנון ושיחוד קציני צה"ל

ככירים: שורת חשרות ככרה ומפחידה, אך לאחר החקירה. התברוה כמסך עשן כבד והתפוגגה כלא היתה. שיכבת בוץ עבה שהטיח האלוף כמילואים רחכעם זאכי. שגורדה, ומתחתיה לא נמצא כמעם מאומה. המידע נגד כני המולת רחל הופרך.

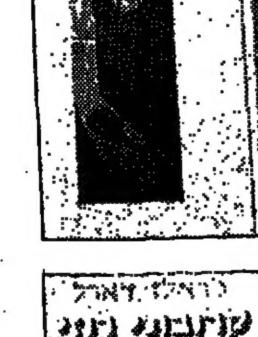
יצחק בן-חורין

57 Blagaio

סכרית

המרוריטטיה השבה

7 סיבות טובות ליהנות כל השבוע

בקש עוד היום בחנויות ובספרית מעריב.

ספרים מבית טוב-ספרית מעדיב

אנא מכה את אמא

ההורים, לעצמאות, לחיים משלהן. הכעל הוא

קבוצה אחרת הן נשים שהתחתנו משום שנכנסו ליברלית, דמוקרטית. הן מצפות בנאיכיות להקים

יש גם הרכה נשים צעירות שמתחתנות נגד רצון "

יתננים הללו תופסים אהכה במונחים של בדרך־כלל הראשון שמראה להן יחס, נותן להן קצת ליכה וכות הם כאים מכתים כהם אלימות היתה מלה ניומ לתשומת לכ. מין תרגום מעוות של 'תוסך כנס פונא בנו'. האלימות, אצלם, מיתרגמת לרגש.

הולכת לקראתו. הוא תופס את זה כחולשה".

ה'וא יכלה להשקיע בעצמה, בילדים או בבית. ההורים. במקרים של אלימות – היא לא תורה ששגתה. הבעל יודע שאין לה גב משפחתי, ומנצל את זה. במשך שנים היא מסתירה את מה שקורה לה. מנסה להוכיח שההורים טעו – והיא צדקה. נרוב המקרים מתקיים הצלות יותר מן הבעלים, אבל בכל-זאת סובלות כאן מעין הסכם־שבשתיקה מטעם שני הצרדים. לכל היוי עומי נמוך. הן באו מבית עם דגם־התנהגות אחד מבני הזוג סיבה משלו לכך שמעגל האלימות אינו

חום, והן הולכות אחריו. זו קכוצה נכברת של הנשים

להריון. 'נישואי מלכורת'. קבוצה בעייתית אחרת הן הילדות הטובות, מכתים טונים, שגדלו נמשפחה מרבין הוא אבא אוהב. לפיכך, גם א מלכורת של תקופת החברות. 'הוא נורא אוהב משפתה מאותו מודל. וגם אם הבעל היה כביתו צהי האמר הבחורה, 'למה לא לוותר לוז'. אם היא הכיבשה השחורה, היא בתמימות מאמינה שתוכל יחו לא יהיו מכות. אבל אם היא תנסה באיזשהו לשקם אותו, 'לעשות לו בית חם'. הוא מכה – והיא הלחקומם ולכטא את עצמה, היא תהיה אשה

וואו ננישואים קרש קפיצה ליציאה מבית נפרץ".

צוחק מי שעוזב אחרון

(המשך מעמוד 8) מילוא. הוא לא עשה כלום במשרד, לא מכיר בכלל את העניינים, היה נפגש פעם בחודש עם מישהו

מהפקידים, לוקח דברים שעבדו עליהם שנים, יוצא אתם לעתונות, וכולם חשבו שזה הישג שלו. אם הוא טוען שררעי שיקר, שיוכיה את זה, שירוש להעמיד והפקירות הבכירה, מה היא אומרת? "מילוא טיפל כנושאי המשרד כצורה מעולה. היה הפתעה לכולנו.

ארם אמיץ, כעל אינטגריטי. אכל להלחם נגד דרעי זה קרב אבוד. הכוח שלו, שנובע מש"ס, הוא בלתי מוגבל. כשרואים איך נחתכים עניינים, מכינים שלש"ס יש היום הרבה יותר כוח מאשר למערך או לליכור. הם לא צריכים להתחשב באף אחר. רק בהם צריך להתחשב

תמונת המצב נכון להיום – בכל מה שנוגע לענייני משרד הפנים – מילוא כחוץ, דרעי כפנים, שמיר מנוטרל. אם מותר להתנכא – מנדלוכיץ, התשור בעשיית מעשי סדום בקטינים, לא יגורש מן הארץ: האיצטריון בירושלים לא יוקם: הקירומת 20 לא תבוטל רטרואקטיבית: כסף ימשיך לזרום מהמשרד למוסרות רתיים. אם היה אפשר, אולי היו מחזירים אחורנית גם את מחוגי שעון הקיץ.

בשמחה הייתי נהפך

פָני עשר שנים יצאה משפחה יהודית – רופא, אשתו ושני ילדיהם - מכרית־המועצות בדרכת לישראל. בווינה תפש אותם יהודי קנדי והציע להם את כל מקסמי ארצו על מגש של כסף. תחורים החליטו לשנות כיוון, בטותים שרק

כפסע בינם לכין העושר והאושר. כשהגיעו לקנדה, איש לא תיכה להם. מצבם חלך והחמיר. כדי להחפרוס נאלצו לעבוד מכוקר עד לילת. בקושי ראו את הילדים. כשהגיע בנם חבבור לגיל 16, החליט לעזוב את הבית, ויצא לשוטט ברחבי קנדה עם חבר. באחד הכארים 'הנידחים הסתבכו בתיגרה עם שיכור. האיש הקיא את נשמתו, כלע את קיאו ונחנק למוות. שני

הנערים נידונו למאסר עולם. ייות קרת לפני עשר שנים, הורי הבחור הגיעו אַרצה וביקשו את עורתו של חרות לפיד, הקיבוצניק משחרר האסירים מבחי הכלא ברחבי קעולם. הוא הצליח בדרכיו להביא לשיחרורו של הבחור מהכלא הקנדי, בתנאי שיעלה לישראל. עכשיו מתר רק להסדיר את עלייתו.

לפיד: "קבעתי פגישה עם מילוא. הוא מיד קיבל אוחי, הקשיב בדריכות למה שסיפרתי לו. ותוך ימים היה הבחור בארץ. היום הוא תי באחדי הקיבוצים בגליל העליון, מנסה לשקם את חייו. אחר כך הגעתי אל מילוא עם הבעוה של רז'ו רץ,: החונגרי שחוצא נגדו צו גירוש יציאה מן הארץ. לפני כן פוח דו'ו אל כל העולם. כולם הבטיחו לו שיעזרו, אבל איש לא נקף אצבע. הסברתי למילוא שלא לרנין: אני דואו אלא לנוגה, הישראליה שתכירה אותו בכלא והיום היא אשתו. צו הגירוש

של בעלה משמעו צו גירוש גם לח ולילרתם. "ביקשתי ממנו שועכב את הנירוש רק לשלושה חודשים, הבעחתי שבפרק הומן הוה אני מתחויב לחיות אחראי עליו. מילוא חקשיב. אמר שתוא מבין את חבעית האוושית, חבטיה לטפלן כמה ימים אחריכך הסדיר את עיכוב החתימה על צו הגירוש. חיום רז'ו חי בנהלל עם ממד וכחם הקטווה. אין כלפיו דבע טעוה. היצלוו

את הבחורה ואת בחה הקטנה. "עד שהכרתי את מילוא, המחלחלתי בכל מעם שהיותי דואה או שומע אותו. ממש שנאתי אותו. וזיות אני מודיע לך שיש לו כלמיו הערמה עצומת: בשמתה הייתו נומך להיות חבווי

५९ साम्हर्गात

בחולון לא אהבו את חיה מנור. קצין החקירות אמר לה כמה פעמים שאם לא תפסיק להתלונן. תוא יעצור אותה. היא לא הפסיקה להתלונן והוא עצר אותה. 24 שעות באבו־כביר הספיקו לה. להבין איפה היא עומדת. היא הפסיקה להתלונו.

בתגובה לדברים אלה מסר לנו עדי גונן, דובר חמשטרה, ש"הם מודעים למצב. לשוטרים בשטח קשה בגלל תמורכבות של הבעייה. זה לא חד־משמעי, כמו צ'ק שאין לו כיסוי. בטיפול בבעייה הזו נדרשים הרבה טאקט ואורך רוח, והתכונות חללו לא תמיד בנמצא".

ש המעריכים כי בארץ ישנן כיום כמאה אלף נשים מוכות. ב"נעמת" מתרכזות כאלף פויות לשנה מכל רחבי הארץ. אבל לא כל הנשים המוכות מגיעות לשם.

מבדיקת נתונים שנאספו בקרב 600 משפחות יון הטיפול של תחנת משטרה אחת בנושא אינה בהן קיים דמוס אלימות קבוע הומשך לאורך זמן, עולח כי מקרב אלח שהגיעו אישית למרכז, 27.5% חם תושבי תל־אביב; 7.6% – תושבי צפון ת"א; 22.4% – תושבי חולון ובת"ים, 8.8% – תושבי רמת־גן. בקה"כ 73% מהפונים חיו תושכי

גיל הפונות נע בין 16-68; וגיל הפונים - בין 22-75. ב-76.8% מהמקרים, הבעל הוא המשחמש חיחיד בכספי בני־הזוג. ל-90% מהמשפחות יש ילדים. אצל 11.2% היתה אלימות גם לפני

ב־34% מהמקרים מוצא הבעל הוא אירופה/אמריקה. ב-64% מהמקרים מוצאו

מאסיה/אפריקה. 16% מהבעלים חמכים סיימו 12 שנות לימודן 11% מהם – בעלי השכלה אקדמית. 28% מהנשים המוכות סיימו 12 שנות לימוד. 17% מהן – בעלות השכלה אקדמאית.

15.7% מהבעלים המכים עוסקים במקצועות חופשיים (מתנדטים, רופאים, מורים, כלכלנים, רואי חשכון, אמנים). 22% מחנשים המוכות עוסקות במקצועות

48% מהנשים תמוכות בסקר, נישאו בעת שכבר היו בהדיון: 80% מהן לא שירתו בצח"ל. אצל 181% מהבעלים היתה אלימות נם בנישואים קודמים. אצל 42% מהגשום המוכות

אניבה מע

ין חוק. היום דנים את קורבנות האלימות נמשפחה לפי חוק עונשין כללי 1977. אין לווט, והשופטים דנים את העבריינים איש־איש לי ואת עיניו. מאשה לובלסקי, מזכ"ל "נעמת", שות שהעונשים, היום, הם עניין ת"נתון

מצניתחו של השופט": יוה שאין חוק ואין פירוט לחוק, מקשה על הסופטים. אנחנו הצענו להקביל אלימות ששפחה לחוק הנוער. לחייב התערבות של עוכד לוציאלי. להגדיר את הקנסות ואת העונשים. מחיב את הבעל בטיפול גמילה ולהצמיד לו קצין

(המקן מעמור 17)

מלנה הא כעל אוהכ".

וש אלו ננית זו היתה תמונת המצב. כשחזרה הכיתה

צון נלילה וקיבלה מכות רצח מאבא, זה היתרגם

'מויה היתה נותנת לבעלה את כל המשכורת

האות מונח. הוא היה עושה לה סקנדלים על כל

'לוסים המוכות יש כמה מאפיינים. הן בדרך־כלל

אין חוק. יש משטרה

"נמרוצת השנה האחרונה נרצחו בארץ עשר תים שכולן חיו ברצף של אלימות מתמשכת. כולן החלונו מעמים רבות במשטרה. לשוטרים אין הנשוה מספקת לטפל בנושא. רבים מחם מחיחקים לנשים הללו בחוטר אימון. לפני חודש וצחה אשה ביפו, לפני־כן חיא חיתה במשטרה לשוות פעמים. כלום לא קרה. בהעדר חנחיות, ווסה לאחרת. יש תחנות שהן, בלשון המעטה, משו לא בסדר. ועוד בעייה חמורה: ל12% מחנעלים המכים יש נשק כחוק. במשטרה יודעים למי מום יש נשק. לאיש כזה, אם תוא מוכר כבעל פנה, חיו יכולים לשלול את רורשיון. לא עושים גוש דן.

> 'השוטר בתחנה לא צריך לחיות פסיכולוג ולא עובד סוציאלי", אומרת רונית לב־ארי. "הם שושנים גדרך כלל לטובת חצד האלים. תפקידם לנתוח תיק, להביא למאטר – אם יש צורך – לא יותר והם לא עושים את זה כמו שצריך. מחקרים מרחיעה. אם שוטר היה אומר לרופא שמכה את אפוש: 'פה אתח עבריין, ולא רומא גדול', זה היח שור. נמקום זה הוא אומר לו: 'כן אדוני הדוקטור, נקשה אדוני חדוקטור׳. ברור שזו לא גישה. רק למי שבוע שוטר אמר לאשה שבאה להתלונן: את יוצאת שהוא לא אוהב שאת יוצאת מהבית, או למה את יוצאתו' מי ביקש' מהם להתערבו נמקם שיש בו תחנת משטרת 'תוקת', זה עובר מנה לאון. שם יש פחות אלימות".

חיה מנור מחולון, בת 37. היותה נשואה 15 לנה. האלימות נגדה התחילה מיד אחרי.

בהתחלח חוא חיה קורע בגדים, מופץ ותשם ושובר צלחות", היא אומרת. יותר מאוחר בנישואים קודמים. אדי היים התחול לחכות אותה. מכות בדרגות קשות. חיה היותה אלימות גם בנישואים קודמים.

להיות חבר שלו

בעמור זה מבחר מהידיעות והמודעות שפורסמו ב"מעריב" בשבוע שבין 26.6.52 – 3.7.52. הנוסח המקורי נשמר. ליקט: גבריאל שטרסמן.

כפר הנוער גבעת וושינגטון כורמד חנוכי חקלאי זהי על יד גודה מחפש כלנהל חשבונות שיוכל למלא בחלקו תפקו א כגרבו קניות מרכטח שכון מתאים במקום על המעוניונים למנות לפי : מ. ה. 1479 חל אניג

השבוע לפני 35 שנה

חשבת, שבתו החל מחבוקר.

ישראל –

קופנהאגן

נצחה נבחרת ישראל בכרורסל

את נכחרת קופנהגן בתוצאות

במשחק הצטיינו במיותר זכר

גברהות 36:86.

ריהו עופר ומררכי הפץ.

על ירי אלוף המשקל חצייהכבר

ג'ואי מאכסים, בסיבוב ה-14 של תחרותם באיצטריון "יאנקי"

אך השבתת התנועה כתוצי

מהבלות התניעה וכמה מאות את אותותיה החל ממחר. מבוניות פרטיות, שבחרו ביום בעור שכמעם כל

א מוצאים מוכניים עצופים לא המתמשבת לאורך הים החיכון מפארוקי ועד מורקוח.

כי המחזה אינו מוסרי... המחזה דה אשר לא זו כלכך שלא ירצו

תכנית הקיץ החדשה בגן תנחדר 6 רקדניות חתידות

בויים על ידי חבר האהלי ז. ברך לחתר עליה אלא אף ידיאו עצמם כן זהחורות להצגתו כבר נגמרו. חייבים לעשות כל מאמץ כדי האיסור כא ערב חצנת הככורה. ולמנוע את נמילתה בידי בריהים.

לרברי הכתב שואף מר כריגוי

ריון להגדיל את כוח האדם של מדינת ישראל ואת כושרה התיי

הציצים ב-4 מחדשים הקרומים הציצים ב-4 מחדשים הקרומים החדיע הפוקר כזר ז, ורלנסקי המנה המקרצית שא ייתניבות המנה המקרצית לומש ייתניבות המנה המקרצית לומש לשבוע השנה להגיע לתונה המומית של בניבמבר אמשר ויומנה העלה לשנה בניבמבר אמשר ויומנה העלה

חצות יתייתמו בבישי הארץ מכוניות פרטיות.

מר תיאורור קולק מי שוה ציר בשגרירות ישראל כוואשוני, טון ומקשר בין ממשלת ישראל לבין הנהלת מפעלל מלווה הני צמאות כארהיב, עומר להתמוח מנהל כללי של משרך ראש דמ משלה לאחר שמר אחר אנראל

עבר להנחלת משרד האוצר יקבל על עצמו את התפקיד

זוקם

הציר כן שובן שביםי בניסים ונפגש עם ראשי החדינה

דרושים נגרים מוגאי אי

מהגבלות התנועה.

.21 - אמבלונסים - 21.

אורי שברוה באמה הנוצרית בוינה, הגיעה אתמול ב"קרמה". לחיסה נכרתו של דיר איוורור שלים, בת ה-18, אנורת הצלבו

ושה וכונה סי כושר ריכוז סי חפיסה מהירה סי הבנה מירבית סי זיכרון לאורך זמן ייי עירנות מוחלטת. ושה וכונה סי כושר ריכוז סי חפיסה מהירה סי הבנה מירבית סי זיכרון לאורך זמן ייי

Coll riggs

מי שוחרר

מהגבלות התנועה 756 מכוניות פרטיות – מתוך המספר הכללי של 8000 באזור ת"א, המשתרע מרחוכות ער נת־

ניה – קבלו ער כה שתרור מלא בין בעלי מכוניות, שעליהם משלה, אולם עריון לא נדור א מכוניות. בין שאר המטורים במק־

בנוחות מירבית

בכיתות מאווררות.

לתלמידים מוגשת

בחירה. כיתות

שתיה קרה או תה לפי

קטנות, פיקוח פדגוני

של הלומדים, הקרנת

צמוד, רמה אחידה

סירטונים, ודרמה

מירות בשנה הבאה יהיה ילדך בין הטובים בכיתה באנגלית.

40,000 בוגרי מיל"ה קוראים ומבינים

במהירות כבולה!

קורטי בוקר מיוחדים לחלמידים!

בסניפים הבאים:

ם תל אביב – בית ציוני אמריקה. ■ ירושלים – מכללת מיליה. ם חיפת – בית ארדשטיין. ■ רמתיגן – בית חתרבות קריניצי 6.

קורס בוקר גם בראשון לציון! במועצת הפועלים, רוטשילד 58.

חרשמה מוקדמת במקום. טל. 941921.03

ההרשמה: ביום א' 5.7, וביום ד' 8.7 בשעה 9 בבוקר.

קורטים מיוחדים במכללות ובמתנ"טים

הרשמה מוקדמת

סל. 62083/4 ★ כפר־יונח: מתנ"ט כפר־יונה. טל. 111 685111 . ★ גן־יבנה: מתנ"ס.

טל. 74185 ★ אשדוד: מתנ"ס תקוותנו. טל. 23187 ★ עכו: מתנ"ס חיימן (בית

מיל"ה -- המכללה לקריאה מהירה

* נצרת־עלית: מתנ"ס ברקוביץ. טל. 74988 * קצרין: מתנ"ס קצרין.

הנער חמרכזי) טל. 911822 ★ ערד: מתניס רובין. טל. 958283

★ שלומי: מתניס. טל. 968487.

השל אנגלית

כיתות קטנות ברמה אחידה

התלמידים עוברים

לכיתה שבה כל

אחידה. מספר

המשתתפים ברמה

הלומדים בכיתה אינו

המאפשר לכל תלמיד

עולח על 20 – דבר

ולמורה מעקב צמוד

מבחן התאמה רמה,

ושיחת יעוץ, ומסווגים

ליינו אים ליינו א' -1.7.87 מחזור ג' -5.7.87 מחזור ג' -5

3000 תלמידים שעורים פרטיים למדו בקיץ שעבר קכוצתיים הלימודים מתקיימים

קורסי היץ בכל הארץ

לתלמידי יסודי חטיבות ביניים ותיכון

ושיפרו את רמתם במסגרת 200 קורסי קיץ שהתקיימו על ידינו בכך הארץ.

ל טיפול אישי, משקה חם. לימוד בקבוצה קטנה.

הלימור לשיעור כמעט פרטי. שיטת הלימור 05773714,02'221833,04'66804

ירושה היצלה בריים הולא בריים האשריצ פתחיתקה אשרון הולא בריים הולא בריים האשריצ פתחיתקה בריים אשרון השילה בריים בר

. א 12 ו*בות לימוד.*

★ הכנה ל TOEFEL

סדנאות אנגלים מיוחדות לילדים בכיתות א"ד"

בתל-אביב: בבית ציוני אמריקח, אבן־גבירול 26 ביום א' 5.7 וביום ד' 8.7 בשעח 5

להרשמה ולקבלת ציוד לימודי, חקדם ובוא 30 דקות לפני פתיחת הקורס. שכר חלימוד למשחתף 165 שקלים חדשים. פרטים בטל. 900595/6

'תלמידי יסודי, חטיבות ובתי'הספר התיכוניים. לתלמידים הרוצים לחזק

זקניית הרגלי חשיבה מתמטיים ע"י פתחן בעיות ותרגול רב של החומר

* קורסים לעובדי מוסרות

שכת"ל - הוצאה מוכרת ערי שלטאנאו

• שיטות הולאה חדשניות. ● טיפול אישי ● קבוצות קטנות ● שתיה קלה.

אַגְגְלִית לָגִילָאִים הַצְּעִירִיט

ההשתתפות בקורס טתנת לתלמיד אפשרות לעבור להקבצה

בירושלים: במכללת מיליח, אגריפס 30

בחיפה: בבית ארדשטיין, י.ל. פרץ 20, הדר

כקרית־חיים: בבית ההסתדרות, שרת 75

בחרצליח: בביה"ט התיכון, חרב קוק 30

בכפריסבא: בחטח"ב עיש אלון, גלר 6 ברמתיחשרון: תיכון אלון, אוסישקין 99

בפתח־תקוח: בסמינר שיין, קפלן 42

ברחובות: בבית החמישת גולדברג 6

כנתניה: בבית ליגת נשים, מקדונלד 5

ברמתיגן: בכית התרבות, קריניצי 6

בראשל"צ: גימנטיח ריאלית, סמילצינטסי

בבארישבע: במכללת מיליה, רמכים 30

בחולון: מתניס נאות שושנים, גאולים 54

בקרית־אונו: במרכז קחילתי, צח"ל 104

אשקלון: מתניס וולונברג שכונת שמשון **קרית שמונה:** מתניס אידלשטיין, רח' הרצל

5 בשעה 8.7 וביום ד' 8.7 בשעה

2 ביום א' 5.7 וביום ד' 8.7 בשעת

ביום א' 5.7 וביום ד' 8.7 בשעת 5

ביום א' 5.7 וביום ד' 8.7 בשעה '

כיום כ' 6.7 וביום ה' 9.7 בשעה 5

כיום ב' 6.7 וביום ח' 9.7 בשעה **5**

כיום ב' 6.7 וביום ח' 9.7 בשעה **5**

כיום אי 5.7 וביום ד' 8.7 בשעח 7

ביום א' 5.7 וביום ד' 8.7 בשעה 5

כיום א' 5.7 וביום ד' 8.7 בשעה 7

כיום ב' 6.7 וביום ח' 9.7 בשעת 5

ביום כ' 6.7 וביום ה' 9.7 בשעח 5

ביום כ' 6.7 וביום ת*' 9.7* בשעח 7

כיום ב' 6.7 וביום ח' 9.7 כשעה 5

ביום ב*' 6.7* וביום ח' 9.7 בשעה 5

ביום ב' 4.7 וביום ח' 9.7 בשעה 5

20 שעות עור נוספות במתמטיקה

<u> מורסי ערב, בומר או שעורים פרטיים</u>

ובאנגלית בשנת הלימודים הבאהן

דרוט צרן הושרת מינין ביקארשט ארן הושרת מינין ביקארשט ארן הואר הביני מול דבניםה אקשיה בליל שבת מתוח • ביני חול הכניםה אקשיה

81323666

